Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Cum s-a distrus „în faşă“ capitalismul popular românesc?

pag. 5

ZIAR ANTI-SISTEM

„Iubirea de patrie este cea dintâi virtute a omului civilizat“ (Napoleon Bonaparte)

Cadrele militare în rezervă iau atitudine fermă împotriva manifestaţiilor ilegale din România, girate de preşedintele României

pag. 2

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 341** - 24 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **7-20 februarie 2017** ● 1,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

Oare merita Ceauşescu să fie asasinat?

pag. 20

Consideraţiuni privind mişcările de stradă împotriva graţierii şi sprijinul dat DNA-ului

pag. 22

EDITORIAL

Incredibil! ... Dar adevărat ...

Încălcând Constituţia, procurorul general al României „muşcă mâna stăpânului“ căruia îi este subordonat conform art. 132 din legea fundamentală

Un lucru incredibil se întâmplă în România prin încălcarea Constituţiei şi nu a vreunei legi. Această încălcare se referă la întocmirea actelor de anchetare din partea procurorului general şi a procurorului şef DNA, ministrul justiţiei primul ministru al României şi şefii celor două Camere ale Parlamentului. Acest lucru reprezintă „**o lovitură de stat**„ dată Constituţiei şi puterii legitime a statului. Cum este posibil ca procurorul general şi chiar orice procuror să accepte să dea ordonanţă de începerea urmăririi penale, chiar dacă este „în aşteptare“. În condiţiile în care, la art.132 se precizează un lucru simplu, pe care procurorul general numit de „obedientul prim ministru“ Ciloş şi aprobat de minoritarul etnic german Iohannis „**procurorii îşi desfăşoară activitatea, sub autoritatea ministrului justiţiei**“, şi fără nicio discuţie, sub autoritatea primului ministru, şi iar fără nicio discuţie, sub „**autoritatea organului reprezentativ suprem al poporului**„, reprezentat de Parlament. Ne punem întrebarea oare ce interese meschine are procurorul general al României când încalcă grosolan prevederile legii fundamentale? În acest context, procurorul general şi procurorul DNA au încălcat grosolan jurământul depus la investire, atunci când a jurat cu mâna pe Constituţie să apere independenţa, suveranitatea şi unitatea statului. Această unitate şi suveranitate este garantată de respectarea art. 1 din legea fundamentală. În calitatea sa de jurist, oare să fie doar un jurist analfabet care nu ştie faptul că legea se interpretează „**în spiritul şi litera ei**„. Oare, domnul procuror general nu a citit Constituţia? Iar după toate probabilităţile, nu, iar în consecinţă, este cel mai analfabet jurist din miile de jurişti din ţară şi din străinătate.

(continuare în pagina 6)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 19 16 7 8 14 20

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

Români, nu vă lăsați manipulați de forțe oculte externe!

Cadrele militare în rezervă iau atitudine fermă împotriva manifestaţiilor ilegale din România, girate de preşedintele României

Asociaţia Cadrelor Militare în rezervă
COMUNICAT Nr. 2 din 31.01.2017

Dragi camarazi,

De la încheierea ciclului electoral din 11 decembrie 2016 asistăm la o serie de evenimente în viața politică şi socială pe care nu le anticipam, crezând că nu vor fi escaladate la o asemenea amploare ce poate periclita configurarea, în mod legitim, a ordinii constituționale rezultată din alegerile generale de anul trecut. Aşa după cum ştiți, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere „Alexandru Ioan Cuza" (A.N.C.M.R.R.) prin statut, prin obiective şi în final prin menirea sa reprezintă o platformă prin care membrii săi îşi exprimă neîngrădit un spectru larg de opinii şi atitudini ce au ca numitor comun participarea noastră în mod democratic şi activ la „viața cetății", la promovarea civismului autentic, la prezervarea valorilor democratice ce au fost dobândite, înfăptuite şi prin efortul membrilor noştri. Mai mult decât atât, ca cel de al doilea pilon important al Armatei Române, noi rezerviştii militari, prin jurământul militar ne considerăm solidari cu misiunea – „Armata Română, subordonată exclusiv voinței poporului, va rămâne garantul suveranității, al independenței şi al unității statului, al integrității teritoriale a țării şi a democrației constituționale" – (Constituția României art. 118, alin. 1)

Dragi camarazi,

După cum vă este cunoscut evoluția mediului de securitate din proximitatea strategică a țării noastre este unul foarte complex, cu evoluții mai puțin predictibile pentru situația politico-socială internă a României. Din aceste motive, noi rezerviştii militari prin formarea noastră profesională putem înțelege mai bine imperativul asigurării securității şi stabilității interne în viața politică şi socială precum şi întărirea capacității statului român. Deşi, în istoria recentă au mai existat unele evenimente tensionate în viața politico-socială dar niciodată atât de virulente în tendința de răsturnare a rezultatului unor alegeri libere, corecte, a votului popular, A.N.C.M.R.R. militează şi se situează pe o poziție de promovoare a dialogului şi a dezbaterilor în limitele cadrului legal precum şi de manifestare în toată plenitudinea lor a drepturilor inalienabile la libera exprimare a ideilor şi convingerilor fiecăruia. Acestea sunt numai câteva elemente care ne pun pe noi, membrii Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere „Alexandru Ioan Cuza", în situația de a ne poziționa ferm şi să dezavuăm manifestările stradale neautorizate, aşa-zis spontane, organizate şi manipulate de către interese străine de neînțeles pentru noi, care prin virulența discursului şi a atacului la instituțiile fundamentale ale statului au fost disproporționate ca amploare şi mai ales ca motivare în raport cu obiectul protestului. O astfel de modalitate de manifestare publică cu evidentă tentă de erodare a rezultatului legitim al votului exprimat în decembrie şi al procesului de implementare a programului de guvernare rezultat din acel vot, ne îngrijorează, în mod îndreptățit cu privire la securitatea, stabilitatea politico-socială din țară şi a perspectivelor de funcționare a mecanismelor democratice consacrate deja. În acest sens ne exprimăm surprinderea şi dezaprobarea fermă pentru implicarea, în afara cadrului legal constituțional, de la cel mai înalt nivel în derularea manifestațiilor stradale. Totodată ne exprimăm dezamăgirea că cea mai înaltă autoritate militară a statului român, care exercită funcția de mediere între puterile statului, precum şi între stat şi societate dă girul şi se poziționează ilegal, în detrimentul calității sale de Comandant al Forțelor Armate. Consecventă cu pozițiile publice de până în prezent, A.N.C.M.R.R. lansează către toate instituțiile abilitate, organizațiile de orice natură, persoanele publice, simpli cetățeni să se abțină de la orice escaladare a discursului şi atitudinii publice pentru rezolvarea unor probleme de interes general şi să se comporte numai în limitele cadrului constituțional, să apeleze la calea dialogului şi dezbaterii decente în cadrul asigurat de mecanismele instituționale consfințite prin lege. Stimați camarazi, este timpul ca toți actorii politici şi sociali să pună în interesul demersului lor numai şi numai interesele cetățeanului, indiferent de orientarea şi opțiunile politice şi sociale ale acestora iar nu interesele lor de grup sau partinice. Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere „Alexandru Ioan Cuza" combate şi dezavuează orice manifestare excesivă, nelegitimă, violentă sau de orice natură ce excede cadrul ordinii constituționale statuate prin votul liber exprimat al tuturor cetățenilor precum şi orice atingere a drepturilor şi libertățiilor democratice ca urmare a acestor manifestări. În acelaşi timp ne pronunțăm pentru o justiție puternică, independentă pusă în slujba tuturor cetățenilor şi nu numai a celor care se manifestă vocal în stradă şi nu la urne. Justiția nu se înfăptuieşte, iar votul popular nu se schimbă în stradă!

BIROUL PERMANENT CENTRAL

Art.124 din Constituţie „Înfăptuirea justiţiei“

„JUSTIŢIA SE ÎNFĂPTUIEŞTE ÎN NUMELE LEGII“ (NU AL JUDECĂTORULUI) ŞI EROAREA NUMEROTĂRII CELOR DOUĂ LEGI 303/2004 ŞI 304/2004

Legea privind organizarea judiciară nr. 304/2004

„Organizarea judiciară se instituie având ca finalitate asigurarea respectării drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale persoanei prevăzute, în principal, în următoarele documente: Carta internaţională a drepturilor omului, Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, Convenţia Organizaţiei Naţiunilor Unite asupra drepturilor copilului şi Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, precum şi pentru garantarea respectării Constituţiei şi a legilor ţării. Organizarea judiciară are, de asemenea, ca obiectiv de bază asigurarea respectării dreptului la un proces echitabil şi judecarea proceselor de către instanţe judecătoreşti în mod imparţial şi independent de orice influenţe extranee.

Art. 1. - (1) Puterea judecătorească se exercită de înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi de celelalte instanţe judecătoreşti stabilite de lege.

Art. 2. - (1) Justiţia este unică, imparţială şi egală pentru toţi.

Art. 5. - Ministerul Justiţiei asigură buna organizare şi administrare a justiţiei ca serviciu public.

Art. 6. - (1) Orice persoană se poate adresa justiţiei pentru apărarea drepturilor, a libertăţilor şi a intereselor sale legitime în exercitarea dreptului său la un proces echitabil.

(2) Accesul la justiţie nu poate fi îngrădit.

Art. 7. - (1) Toate persoanele sunt egale în faţa legii, fără privilegii şi fără discriminări. (2) Justiţia se realizează în mod egal pentru toţi, fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenenţă politică, avere, origine ori condiţie socială sau de orice alte criterii discriminatorii.“

Puterile statului în România, respectiv puterea executivă, puterea legislativă şi cea judecătorească sunt egale

În numărul de faţă, a venit timpul să dezbatem pentru „stăpânul tuturor puterilor“, care este „POPORUL“ sau „CETĂŢEANUL“, modul în care această putere care, cu de la sine putere şi sprijinul forţelor politice, şi-a stabilit „puteri dumnezeieşti“ care nu sunt prevăzute de legea fundamentală, Constituţia, care într-adevăr, reprezintă, pentru orice naţiune, „pe Dumnezeu pe pământ“. Deşi în constituţie nu sunt trecute în mod expres, activitatea puterii judecătoreşti în România este legiferată de două legi: legea 304/2004 privind organizarea judiciară şi legea 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor. Aceste două legi au fost făcute după anul 2003 când prin referendum s-a aprobat revizuirea legii fundamentale prin legea nr. 429/2003 din 18-19 octombrie 2003. Toate bune şi la locul lor. Numai că, trebuie precizat că aceste două legii 303 şi 304, prezintă o carenţă pe care noi am denumi-o scurt: „cine a fost întâi: oul sau găina“? Aceasta în condiţiile în care avocaţii Parlamentului în perioada 2000-2004, majoritari ca profesie în Parlament, întâi au emis legea 303 ca număr „privind statutul judecătorilor şi procurorilor“, şi apoi au dezbătut legea 304/2004 privind organizarea judecătorească. În acest context, putem spune fără a grşi, că statutul judecătorilor şi procurorilor s-a făcut în mod preferenţial acordându-le acestora drepturi şi foarte puţine răspunderi. Amintim în acest sens art.98 din legea 303/2004 „judecători şi procurori răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu“. Numai că, avocaţii din parlament nu au stabilit care este „întinderea răspunderii“. Dacă veţi citi cu atenţie prevederile art. 98 din legea 303 se poate observa că judecătorii şi procurorii au doar drepturi, iar la capitolul îndatoriri nu se suflă vreo vorbă cu privire la „erorile cu ştiinţă sau neştiinţă privind judecarea cauzelor civile sau penale“. Sancţiunile sunt foarte blânde sau chiar lipsesc cu desăvârşire. Amintim în acest sens că în condiţiile în care un judecător greşeşte şi îl condamnă pe un cetăţean la 10 ani de închisoare şi restricţionare unor drepturi politice şi cetăţeneşti, cea mai grea sancţiune este „excluderea din magistratură“. Oare aşa să fie? Păi după ce nu mai este judecător sau procuror, domniile lor intră în barou ca avocaţi, fără nicio responsabilitate, cum de altfel era pe timpul când era judecător.

Legea 304/2004 privind organizarea judiciară „este constituţională sau nu va fi nimic“, prin faptul că a fost emisă după Legea 303/2004

Cu alte cuvinte, greşeala Parlamentului la sfârşitul mandatului 2000-2004, este o greşeală de fond, iar pe româneşte, „au pus boii în faţa căruţei“. Deci, în primul rând, trebuia legiferată Legea 304/2004 şi în funcţie de aceasta, să se emită Legea 303/2004 care stabileşte „statutul judecătorilor şi procurorilor“. Datorită acestui lucru, în decursul celor 27 ani de funcţionare a perioadei de tranziţie care nu se mai termină şi care nu se va termina niciodată, în condiţiile în care este încălcat „principiul de separare a puterilor în stat“. Ceea ce se întâmplă în ultimii ani, începând cu legislaţia 2004 şi „cumplita perioadă 2008-2017“, reprezintă încercarea puterii judecătoreşti fără niciun drept să-şi aroge drepturi conducătoare deasupra celorlalte puteri. Amintim în acest sens că în ultimii ani, puterea judecătorească a „încălecat“ fără niciun drept celelalte puteri, în sensul că procurorii au arestat chiar membrii ai Curţii Constituţionale, membrii ai Guvernului şi ai Parlamentului, „membrii ai Parlamentului European“ şi mai puţin sau chiar puţin, judecători şi procurori. În prezent, se încearcă atentatul la arestarea politică a doi preşedinţi, respectiv a preşedintelui timp de 10 ani a celei mai grele perioade a tranziţiei, respectiv a lui Ion Iliescu, pentru fapte petrecute după 25 de ani. Oare acest lucru nu trebuie să dea de gândit puterii legislative, respectiv parlamentul? Fără nicio discuţie că actuala constituţie adoptată în 21 noiembrie 1991 a fost o copie aproape perfectă a constituţiei franceze din care s-au inspirat părinţii săi, domnul avocat Iorgovan. Timp de 25 de ani, puterea judecătorească a săvârşit începând cu 25 decembrie 19689 erori, unele fundamentale, iar în prezent, dacă amintim doar eroarea privind condamnarea ultimului mort în închisori, domnul Adamescu, ar trebui să dea de gândit nu preşedintelui României, domnului Iohannis, care nu are nicio treabă cu România şi Ţara Românească. Domnia sa este doar un executor zelos, al ordinelor primite de la Bruxelles şi de la Washington privind transformarea „vestitei Dacii“, demne şi bogată, într-o colonie a marilor puteri coloniale din vestul Europei care de 2000 de ani s-au dezvoltat doar prin cucerirea de teritorii şi subjugarea altor popoare. Aş dori să-mi spună cineva dacă prin cele spuse public am minţit cu ceva?! Pentru a fi veridic, i-am ruga pe aceşti critici majoritatea ai dreptei româneşti, obedientă occidentului, să studieze materialele comisiei de Cercetare a abuzurilor, corupţiei şi petiţiei, aflate în arhiva Camerei Deputaţilor, volumul II, pagina 4-7, şi vă veţi convinge cine a stat la baza declanşării luptei împotriva corupţiei în România, şi care au fost interesele? Răspunsul este doar unul singur şi pertinent: distrugerea capitalului românesc, subordonarea intereselor României marilor societăţi multinaţionale din America şi Europa. Acest lucru este dovedit prin însăşi modificarea criminală a Constituţiei, respectiv a art.135 pct. g prin care s-a acordat obiectivelor UE (celor 15 state fondatoare), prioritate faţă de obiectivele economice, politice şi militare ale României ca ţară independentă şi suverană. Şi judecătorii au tăcut. A tăcut Curtea Constituţională, iar gravitatea aspectelor pe care mijloacele media ni le pune la dispoziţie sunt deosebit de elocvente. Ca să nu trec peste materialul nominalizat „Război total împotriva corupţiei în România“, publicat în sesiunea din 2002 şi în februarie 2003, la pagina 4, nominalizează numele ambasadorului american Michael Guest, devenind ulterior preşedintele Camerei de Comerţ române americane dar şi domnul ambasador Scheelle, ambasadorul Uniunii Europene la Bucureşti, care la tribuna Parlamentului, a considerat că de fenomenul corupţiei sunt vinovaţi doar capitaliştii autohtoni. Aceasta în condiţiile în care i-au nominalizat pe câţiva devalizatori ai sistemului bancar românesc la care au contribuit esenţial şi unii judecători precum judecătoarea Negru Cristina, şi, de ce nu, câţiva oameni politici ai dreptei româneşti în persoana domnului Vlad Moisescu. Aceasta în condiţiile în care a sesizat Parchetul General şi pe unii procurori deveniţi procurori generali ai României care în prezent lucrează şi acum, în procuratura generală, amintind de asemenea pe judecătoarea Maria Năvală, nominalizată în Parlament. Aceasta este situaţia reală privind lupta dintre cele 3 puteri pentru dominarea influenţei în stat, pe care domnul preşedinte actual Klaus Iohannis o foloseşte cu „dibăcie infantilă“ în rezolvarea problemelor politice de dominare, implicând în lupta politica o parte din serviciile de informaţii ale statului.

DUMITRU CÂRCENI

Români! Apăraţi satul românesc!

APARIŢIA CĂRŢII - „MANUALUL INSTITUŢIEI PRIMARULUI ÎN SLUJBA COMUNITĂŢII“ - UN SEMNAL FUNDAMENTAL PENTRU PROMOVAREA SATULUI ROMÂNESC TRADIŢIONAL

Recent, a apărut cartea de căpetenie a instituţiei primarului din România, prin care, prin exemplificarea activităţilor unui primar de comună, se doreşte a se targe un semnal autorităţilor statului român, clasei politice din România, indiferent de spectrul politic, că sunt necesare măsuri urhente şi pertinente pentru ca satul tradiţional românesc, o „comoară a umanităţii“, să nu moară sau să dispară. Aceasta în condiţiile în care marile puteri sin Europa, de o mie de ani se străduiesc ca poporul român să dispară ca naţie, ca stat, să nu aibă graniţe, să nu maai aibă armată, să nu mai aibă identitate. Aceasta este politica criminală de globalizare pe care clasa politică apărută după 1990, obedientă marilor puteri, încearcă cu disperare să distrugă satul românesc, gospodăria ţărănească şi cel mai important, tradiţia milenară românească, indiferent de provinciile care o promovează. De aceea, în numărul de faţă, am transmis decidenţilor politici o scrisoare în care am ataşat conţinutul acestui manual, luând ca exemplu „aleatoriu“ un primar dintr-o zonă de munte care încă se mai păstrează „meseria de potcovar“. Tradiţionalul „cazan de ţuică“, oieritul şi creşterea animalelor, dar şi respectul faţă de instituţiile fundamentale ale statului, reprezentate de biserică şi armată, precum şi portul tradiţional de munte.

DOMNULE PRIM MINISTRU, DOMNILOR MINIŞTRI, DOMNILOR MEMBRII AI CURŢII CONSTITUŢIONALE, DOMNILOR DECIDENŢI AL CELEI DE A TREIA PUTERE ÎN STAT -JUSTIŢIA, DOMNILOR DECIDENŢI AI MIJLOACELOR MEDIA DIN ROMÂNIA, ROMÂNI DE PRETUTINDENI,

Prin prezenta, editura SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL, care editează Ziarul „Reflector Argeşean“, vă trimitem alăturat cartea autorului Dumitru Boţilă, intitulată „Manualul instituţiei primarului în slujba comunităţii“.

Prin această carte, se doreşte sensibilizarea conducerii statului şi a principalelor sale instituţii, privind modul în care îşi desfăşoară activitatea un primar de localitate comunală, cu toate implicaţiile sale în viaţa satului românesc.

VIAŢA DE PRIMAR
ÎN SLUJBA COMUNITĂŢII
"MANUALUL" INSTITUŢIEI PRIMARULUI

În acest sens, am apelat la un primar de comună care face parte din satul tradiţional românesc, căreia conducerea instituţiilor statului au datoria imperativă de sprijinire a satului şi a insituţiilor primarului, pentru ca acest sat să nu dispară în această perioadă grea prin care trece satul românesc în perioada globalizării.

Facem onorata precizare că, actualii decidenţi şi conducători ai politicii economice şi sociale investiţi vremelnic cu sarcina conducerii statului, au obligaţia morală, în primul rând, indiferent de perioada când s-au născut, în memoria străbunilor care au trăit şi locuiesc de mii de ani în satul românesc, să aibă în atenţie sprijinul acordat „instituţiei primarului sătesc“, precum şi impulsionarea măsurilor pentru sprijinirea gospodăriei tradiţionale româneşti.

Facem precizarea că prin veşnicia gospodăriei ţărăneşti, începând cu anul 1960, aceasta a contribuit decisiv prin cotele obligatorii către stat, la dezvoltarea politicii de industrializare şi culturalizare a cetăţenilor de la sate, începând cu marile ferme şi chiar cu măsurile de alfabetizare impuse de guverne, indiferent de culoarea lor politică.

De aceea, considerăm necesar ca toţi decidenţii politici să fie mai prezenţi nu numai în localitatea unde s-au născut, ci fiecare ministru să participe la unele acţiuni de promovare a satului românesc în toate regiunile istorice, atât din Ardeal, Moldova, Banat, Oltenia şi Muntenia, cât şi la acţiunile prin care sunt sprijinite efectiv satele româneşti.

În acest context, credem că sunt câteva ministere care au obligaţii deosebite în apărarea promovării existenţei satului românesc, între care: primul ministru; ministrul dezvoltării; ministrul turismului; ministrul culturii; ministrul muncii şi asigurărilor sociale; ministrul educaţiei; ministrul agriculturii; ministrul apărării; ministrul cecetării; ministrul tineretului şi sportului.

De asemenea, credem că este necesar, ca reprezentanţii Curţii Constituţionale, ai CSM şi Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, prin preşedinţii instanţelor, să aibă în vedere cunoaşterea problemelor satului românesc privind necesitatea dezvoltării sale pentru asigurarea „veşniciei sale“. Toate acestea, ca urmare a politicii greşite de globalizare care contribuie efectiv nu la modernizarea satului, ci la distrugerea tradiţiilor şi fiinţei poporului român greu încercate în perioada de după anul 1990, când, fără nicio noimă, s-a dispus deschiderea graniţelor şi sprijinirea imigraţiei peste hotarele ţării, a oamenilor de cultură, a ştiinţei şi tehnologiei, statul român şi conducătorii săi manifestând o politică criminală faţă de necesitatea păstrării valorilor culturale care s-au născut şi au dus la marile creaţii de care în prezent beneficiază marile ţări bogate.

În această carte am prezentat pe înţelesul tuturor modul în care un primar dintr-o localitate românească de la fosta graniţă a fostului regat, încearcă în prezent să se implice în păstrarea tradiţiilor satului românesc.

Va urma în ediţia următoare, volumul II, prin care încercăm să continuăm veşnicia satului românesc, a instituţiilor sale fundamentale: „primarul, notarul, popa, învăţătorul, moaşa, doctorul“, care trebuiesc modernizate în interiorul satului românesc, nu modificându-le esenţa.

Un rol deosebit credem că îl are instituţia fundamentală a statului român, reprezentată de Curtea Constituţională, garantul respectării constituţiei model românesc, fără a modifica prin ingerinţe din exterior esenţa statului român.

O ultimă propunere venită din partea celor care se încăpăţânează să locuiască în mediul rural, este acela că guvernul, prin bugetul naţional, să aloce pe o perioadă de 3 ani, fiecărei gospodării ţărăneşti de la sate, suma de 10.000 euro nerambursabilă, prin care cetăţenii care au domiciliul, casă şi cultivă o suprafaţă de teren de 1-2 ha, cresc 1-2 vaci, 10-20 oi sau capre, 2-3 porci, şi 50-100 găini, să primească această sumă justificabilă atunci când îşi modernizează grajdurile şi gospodăria.

Acest lucru este necesar şi pentru spijinul tinerei generaţii, să se angreneze alături de părinţi, să-şi întemeieze tradiţionala gospodărie ţărănească alături de fraţi, surori, bunici şi nepoţi. Aceste măsuri pot contribui esenţial la păstrarea tradiţiilor satului românesc, a naţiunii române, greu încercată datorită poziţiei sale geografice şi dorinţei unor puteri de a ne transforma într-o colonie a intereselor lor.

Acest lucru este dovedit prin două aspecte grave pe care Curtea Constituţională a României trebuie să depună efortul cuvenit. Acestea sunt: eliminarea din constituţia adoptată în anul 2003 când la art.135 „Economia şi Finanţele“ s-a strecurat articolul neconstituţional care aduce o gravă atingere articolului 1 prin **„criminalul punct g“-“aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanţă cu obiectivele UE“.**

Al doilea articol grav atentat la suveranitatea naţiunii române, îl reprezintă prevederile art. 148 din constituţia din anul 2003, prin care, în mod „criminal“ s-a precizat **„aderarea României la tratatele constitutive ale UE în scopul transferării unor atribuţiuni către instituţiile comunitare“, dar şi prevederea „celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate faţă de dispoziţiile contrare din legile interne“...**

Autorul vă mulţumeşte de primirea acestei cărţi, aşteptând răspunsul dvs. cu obiecţiunile corespunzătoare care vor fi făcut parte din viitoarea carte care va rămâne un document de căpătâi pentru istoriografia neamului românesc.

AUTORUL...

DNA - „Terminatorul“ şi nu „apărătorul“

Cum s-a distrus „în faşă“ capitalismul popular românesc?

Am trăit, ca într-un vis, un sfert de secol de speranţe neîmplinite. Când s-au dus anii? Suntem mai săraci şi un pic mai bătrâni... Statul este bolnav, iar economia, câtă a mai rămas, este din nou în recesiune; firmele dau faliment cu miile, pe semestru, investiţiile scad vertiginos, capitalismul autohton are, cum se spune într-un film, o „reţetă secretă“, originală, dar pierzătoare, la fel ca democraţia. România nu este, cum ne-am fi aşteptat, „tigrul“ economic al Europei Centrale şi de Est. Cine ne-a pus beţe în roate? Nu căutaţi răspunsuri pe Google. Cauza e aici, la noi, în perfidia cu care ne-au dirijat politicienii români. Niciodată, în istorie, clasa politică românească n-a fost mai ruptă de popor şi mai puţin iubitoare de ţară. Un fost ministru secretar de stat, neimplicat politic, actualmente director la Institutul de Economie al Academiei Române, Constantin Ciutacu, are curajul să pună degetul pe multe dintre rănile care ne dor de 25 de ani.

„În 1989, infrastructura industrială situa România în primele 10 ţări din Europa“

- Mulţi au uitat, alţii n-au ştiut niciodată... Cum stătea România, din punctul de vedere al integrării economice cu ţările dezvoltate, în 1989?

- În 1989, infrastructura industrială situa România în primele 10 ţări din Europa. Exista platforma Pipera, creată de francezi, unde se construiau calculatoare; autocamioanele şi autobuzele fabricate la Braşov şi Bucureşti erau patente germane; avioanele Rombac erau cumpărate de la englezi; locomotivele de la Electroputere Craiova erau patent elveţian; la Reşiţa se fabricau motoare de vapoare după licenţa Renk din Germania; Centrala nucleară de la Cernavodă provenea din Canada. Putem spune, şi nu suntem nostalgici, că începusem să ne integrăm acceptabil cu economiile mari ale lumii. România era a treia ţară din lume, după SUA şi Japonia, care fabrica anvelope gigant, pentru autobasculante de peste 110 tone. Doar două ţări din lume făceau şuruburi cu bile: România şi Japonia. Acestea se folosesc în industria nucleară şi aerospaţială.

- În 1990, Petre Roman a afirmat că industria românească era un „morman de fiare vechi“ Ce am avut şi ce am pierdut în ultimii 25 de ani, domnule ministru?

- A fost cea mai nefericită declaraţie de politician de după 1989, care ne urmăreşte până azi. Referindu-se la industrie, că e de dat la fier vechi, fostul prim ministru dorea să spună lumii că întreaga economie a României comuniste nu merita doi bani. Ale cui interese le-a servit această etichetă? Ca să combatem această viziune, cităm date statistice la întâmplare, din diferite domenii: România producea 14 milioane de tone de oţel în 1985; azi, doar 3 milioane; producea 400.000 tone de aluminiu în anul 2000, o prelungire surprinzătoare a succesului din timpul dictaturii; azi, produce pe jumătate. Eram recunoscuţi ca buni constructori de motoare electrice şi produceam, în 1980, 19 milioane de kilowaţi, faţă de 700.000 kilowaţi, cât producem în prezent; ieşeau pe poarta fabricilor 1.600 de excavatoare, în 1980; niciunul azi. Ieşeau 71.000 de tractoare; niciunul azi (am construit fabrici de tractoare în Egipt şi Iran, care funcţionează şi acum, în timp ce în România au murit). Fabricam 600 de vagoane de pasageri pe an, în 1984; azi, niciunul. Cât despre vagoanele de marfă, construiam 14.000 de bucăţi pe an; azi, abia 800 (cel puţin 100.000 vagoane de marfă au fost tăiate şi vândute la fier vechi în ultimii ani). În fine, produceam 144 de nave de tonaje diferite; azi, după cum se ştie, nu mai producem niciuna. Sticlăria e prăbuşită. Săpunul a dispărut. De altfel, potrivit statisticii oficiale, după anul 2000, au fost exportate 50 de milioane de tone de „fier vechi“, „deşeuri“ de cupru, aluminiu şi alte neferoase, în valoare de peste 10 miliarde de euro! Am exportat lemn brut, în valoare de peste 8 miliarde de euro, şi alte produse brute (cereale, fructe, animale vii etc.) în valoare de alte 5 miliarde de euro! Prelucrarea acestora în România ar fi însemnat crearea a milioane de locuri de muncă!

„Practic, întreaga economie naţională a fost oferită pe tavă, fără nici o logică“

- Ameţitoare cifre... Cum stau lucrurile în domeniul petrolului?

- Iată situaţia la zi, în domeniul petrolului: România producea 13 milioane de tone de petrol în 1970, şi numai... 6 milioane azi. Suspect. Cineva nu raportează corect. Nu am nici o încredere în această cifră, atât timp cât nu ştiu dacă toate sondele au contoar. Au contoar, domnilor? Trebuie să plătească redevenţe la tona de ţiţei brut, dar dacă scoţi 8-10 milioane de tone şi raportezi numai 6? Cu cât păgubeşti statul? Petrolul se scoate mult şi se rafinează în alte ţări. De aici, deduceţi consecinţele. Înainte de 1989, produceam 8,5 milioane de tone de motorină, şi mai producem doar 2 milioane; produceam 10 milioane de tone de păcură. Nu mai producem nimic. Produceam 500.000 de tone de uleiuri minerale, azi, nimic. Pe de altă parte, aţi observat că nici distribuţia gazelor nu mai este a noastră. Cine măsoară producţia? Cine măsoară distribuţia?

- După 1990, s-a schimbat peisajul industrial. S-a creat o falie între marea şi mica industrie. De ce s-a întâmplat acest fenomen?

- Au venit „sfaturi“ de la competitorii noştri europeni: faceţi I.M.M.-uri, întreprinderi mici şi mijlocii, daţi afară muncitorii din marile uzine, închideţi mamuţii industriali, produceţi kit-uri, componente, nu produse integrale, faceţi cabluri, radiatoare, sisteme de frânare şi anvelope, nu locomotive şi tractoare. Parcă intenţionat, nu a existat o viziune politică de dezvoltare, ci doar una pentru distrugere; guvernanţii şi-au îndeplinit misiunea cu exces de zel. Nu mă poate convinge nimeni pe mine că nu a fost totul pe bază de program, o teorie a conspiraţiei. U.E a fost creată pe baza comunităţii economice a Cărbunelui şi Oţelului. Deci, România nu putea să intre în grila europeană cu industria ei siderurgică, de 14 milioane tone de oţel. A trebuit lichidată, ca un „bonus“ pentru admiterea în U.E.

- Care au fost primele mari greşeli istorice ale politicienilor, în urma cărora s-a dat startul la jaful naţional?

- Prima a fost restituirea „părţilor sociale“ – o privatizare pe bani adevăraţi, începută surprinzător de Ceauşescu. F.S.N.-ul a restituit aceşti bani, pentru a cumpăra bunăvoinţa oamenilor, chiar cu banii lor! Această măsură anti-economică, din cauza căreia fabricile şi uzinele au rămas fără capital lichid, a dus, de fapt, la excluderea cetăţenilor de la un drept de proprietate plătit cu munca lor; a fost o re-etatizare a unei părţi a capitalului social, destinată ulterior şi cedării controlului economiei către interese de grup, mai ales străine. A doua mare eroare a fost privatizarea „de masă“, fără proceduri şi fără reguli de protecţie a acţionarilor minoritari; viitoarele certificate de acţionar au fost cumpărate pe nimic, de cei care ştiau ce va urma. Atunci s-a spus că se privatizează numai 30 la sută din capitalul societăţilor comerciale, lăsându-se de înţeles că vor mai primi şi restul de 70 la sută în viitor, care viitor nu a sosit încă nici în anul 2014! S-a anunţat, totodată, că sectoarele strategice nu se vor privatiza. Dar au venit pe urmă F.M.I., Banca Mondială şi societăţile externe de consultanţă, care au dictat, şi guvernele au promovat controlul total, fără luptă şi fără niciun câştig, asupra întregii economii. Practic, economia naţională a fost oferită pe tavă, fără nici o logică şi fără a se spune, cel puţin, că este cadou sau pradă de război, celor care, chipurile, au făcut lobby pentru integrarea României în Uniunea Europeană.

„Fiecare program de guvernare anunţat a fost, de fapt, un program de neguvernare“

- Vă rog să continuaţi descrierea peisajului economic românesc de azi, la 25 de ani de la răs-turnarea „dictaturii de dezvoltare“.

- A dispărut întreg sectorul industriei de textile, confecţii, tricotaje (filaturi, ţesătorii, fabrici de stofă şi postavuri, întreprinderi de pielărie şi încălţăminte, toate concepute într-un sistem integrat); a fost închis sectorul agroalimentar (36 de fabrici de zahăr, fabricile de ulei, de preparate din carne, de lapte şi produse lactate, zeci de fabrici de nutreţuri combinate etc.); nu mai există majoritatea fabricilor din industria lemnului şi mobilei, din industria cimentului, a lacurilor şi vopselelor, a medicamentelor, din sectorul construcţiilor de maşini, al exploatărilor miniere de feroase şi neferoase, de cărbune etc.; s-au desfiinţat întreprinderile agricole de stat şi cele de mecanizare a agriculturii, staţiunile de cercetări agricole şi, în general, marea majoritate a institutelor de cercetare-proiectare; au dispărut industria electronică, electrotehnică, de mecanică fină, optică, automatizări etc. Baza naţională de soiuri de plante şi rase de animale a fost pulverizată. România nu mai are astăzi un pachet naţional de seminţe, soiuri, hibrizi, de culturi cerealiere, plante tehnice, legume etc. A fost distrus, aproape în totalitate, sistemul de irigaţii, construit prin îndatorarea dureroasă de la Banca Mondială, pentru a cărui plată românii au contribuit zeci de ani; au fost abandonate programele de combatere a eroziunii solului, de îndiguiri şi desecări, dar şi cele de irigaţii în curs (canalul Siret-Dunăre sau Bucureşti-Dunăre). Întreaga economie naţională a fost, pur şi simplu, pulverizată şi lăsată fără nici o logică structurală.

- Care sunt consecinţele asupra populaţiei, derivate din acest peisaj apocaliptic, desprins parcă dintr-un film S.F.?

- Treptat, România s-a transformat într-un paradis al multinaţionalelor care controlează industria, agricultura, transporturile, construcţiile, comerţul, sectorul financiar-bancar etc. şi care îşi promovează reglementări legale în interes propriu. Românilor le-au rămas întreprinderile mici şi mijlocii - de fapt, microîntreprinderile; dintre cele aproximativ 500.000 înregistrate, peste 200.000 nu au nici un angajat! Românii au astăzi libertatea să se ocupe de economia şi afacerile de subzistenţă (avem şi industrie de subzistenţă, nu doar agricultură!) şi construcţii şi transporturi şi alte servicii de subzistenţă, pretinzând că acţionăm pentru dezvoltare inteligentă, inovativă şi durabilă. Nimic nu este mai durabil decât subzistenţa, aceasta este strategia noastră naţională, după ce am făcut praf marile companii. Brandul României este subzistenţa, atât în interiorul ţării, cât şi pe celelalte pieţe ale muncii, unde lucrează cetăţenii români. Nici după 25 de ani, clasa politică – veritabil detaşament al legiunii străine, terminatorul României moderne– nu a realizat importanţa unei reglementări prin care salariaţii să-şi investească o parte din salariu în compania proprie. Întreaga economie putea fi salvată prin participarea financiară a salariaţilor, printr-o reglementare prin care salariile reinvestite să fie scutite de impozite şi contribuţii.

- A existat, în toţi aceşti ani, un fir roşu care să lege cele 13 guverne care s-au perindat pe la Palatul Victoria, de un proiect minimal, coerent, de dezvoltare?

- Fireşte că nu a existat! Zi de zi, guvernele şi clasa politică s-au ocupat numai de protejarea aşa-zişilor investitori strategici, prin scutirea de impozit pentru profitul reinvestit, şi nu de promovarea facilităţilor destinate salariilor reinvestite. Investitorii nu ar fi trebuit să primească niciun sprijin în România, pentru a-i plăti pe angajaţii români cu salariul minim sau pentru a-i angaja la negru, din raţiuni de competitivitate. „Veniţi în România, că vă garantăm sclavia pe bani puţini şi vă menţineţi competitivitatea!“. Acesta a fost, în esenţă, programul de guvernare al ultimilor 25 de ani. De altfel, se poate spune că fiecare program de guvernare anunţat a fost un program de ne-guvernare.

- Care sunt predicţiile dvs. pentru următorii 25 de ani din viaţa economică a României?

- Dacă şi în următoarele două decenii şi jumătate guvernul nu va putea să cumpere, din bani proprii, de 1 milion de lei, piramidon, vaccinuri sau aspirină din producţia internă, fără avizul FMI sau al Comisiei Europene, România poate să dispară din peisajul statelor din Europa, rămânând un simplu indicator geografic.

PROF. DR. CONSTANTIN CIUTACU, FOST SECRETAR DE STAT, DIRECTOR LA INSTITUTUL DE ECONOMIE AL ACADEMIEI ROMÂNE

(urmare din pagina 1)

Comisiile juridice din Parlament au obligaţia de modificare a Legii 303/2004

Toate cele spuse mai înainte, nu s-ar fi întâmplat dacă Comisiile parlamentare din legislaţia 2000-2004, nu ar fi încălcat Constituţia, în situaţia în care au elaborat legea 303-304 prin care au eludat art. 131-132 din Constituţie, prin aceea că le-au atribuit şi procurorilor statutul de magistraţi, trecând procurorul şi judecătorul pe aceeaşi treaptă, lucru care este ilegal, anticonstituţional. În acest context, credem că Curtea Constituţională, dar mai degrabă comisiile juridice din parlament şi chiar Avocatul poporului, trebuie să constate încălcarea Constituţiei privind legea 303/2004 când procurorii au fost scoşi de sub subordonarea Ministerului Justiţiei şi a Guvernului. Datorită acestui lucru, în prezent, actul de justiţie în România este viciat prin faptul că într-un proces, procurorul nu mai este egal cu avocatul în apărarea actului de justiţie. Este foarte grav că instituţia Curţii Constituţionale nu a sesizat împreună cu Avocatul Poporului că prin legea 303/2004 se încalcă art.24 din Constituţie privind „dreptul de apărare". În condiţiile în care procurorul este magistrat, el este şi judecător şi acuzator, ceea ce contravine principiului justiţiei. Sigur că este grav că însăşi „corifeii dreptului penal" de la Facultatea de Drept nu au sesizat acest lucru. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu Avocatul poporului, domnul fost premier, fost preşedinte de sindicat, care nu este altceva decât un slujbaş nefericit care nu apără poporul, ci apără pe cine este cel mai puternic. Că aşa stau lucrurile, o dovedeşte faptul că „s-a scăpat în pantaloni" când a primit vizita preşedintelui care i-a cerut să conteste graţierea la Curtea Constituţională. De asemeni, avem convingerea că „Ciorbarul... Ciorbea" trebuie să îşi termine mandatul, pentru că el nu reprezintă pe „Avocatul Poporului", domnia sa reprezintă pe cel care este mai puternic, lucru care este foarte grav şi de neacceptat. Ziarul nu sprijină impostura, frauda, corupţia, crima organizată sau neorganizată, nu sprijină prostituţia sau faptele care prejudiciază siguranţa naţională. Ziarul sprijină respectarea cu stricteţe a legilor, cu precădere a Constituţiei, în condiţiile în care România în prezent, se află în pragul unei „disoluţii teritoriale", datorită grupărilor de la Cluj. Menţionăm faptul cu tot respectul faţă de ardeleni, o bună parte din ei deşi sunt români, la fel ca şi basarabenii, sunt cu „fundul în două luntre", aşteptând schimbările teritoriale de la Bucureşti, ca urmare a presiunii marilor puteri. Basarabenii se schimbă după influenţele de la Moscova, iar ardelenii din centrul României, după intervenţiile fostului Imperiu Austro-Ungar din care fac parte o serie întreagă de ţări a căror identitate de limbă au la origine Germania, precum: Cehia, Austria, Ungaria, Polonia, şi altele, care sunt coordonate şi spijinite de Germania. Datorită celor spuse în numărul de faţă, voi face o dezvăluire prin care îmi voi manifesta motivele pentru care am publicat acest material, ca de altfel şi în întreaga politică editorială a ziarului. Subsemnatul, mă număr printre primii dizidenţi din armata română, care în 1968, alături de alţi 3 ofiţeri din marina militară, am creat un grup de dizidenţă militară împotriva regimului ceauşescu, deşi acesta era în perioada de glorie. În acest context, am fost prins, arestat la garnizoană, având gradul de căpitan şi lector la Şcoala Militară de Maiştri Militari de Marină. Fiind o perioadă prin care Ceauşescu amnistiase toate faptele politice, am intrat şi eu în această etapă şi m-am ales doar cu eliminarea din cadrul armatei române şi implicit supravegherea atentă timp de peste 20 de ani până în 1989 de către organele de securitate ale statului. Mi-am pierdut tinereţea. Am fost atent supravegheat şi doar puterea mea de reacţie şi inteligenţă am reuşit să parcurg 20 de ani de supraveghere zi şi noapte, inclusiv prin mijloace de supraveghere operativă la domiciliu. Acesta este profilul meu de român care nu mi-am trădat ţara şi care am dorit să trăiesc în această ţară împreună cu rudele şi copii mei. de aceea, prezint câteva facsimile scurte cu pribvire la motivele care mă determină să nu fiu alături de părerile unor politicieni şi chiar a unor judecători care nu au nimic sfânt cu România şi cu art.1 din legea fundamentală.

D. BOŢILĂ

(publicarea altor materiale, în numerele viitoare)

DUPLICAT

DECLARAŢIE

Subsemnatul **BOŢILĂ I. DUMITRU**, fiul lui Ion şi Aneta, născut la data de 26.10.1936, domiciliat în Comuna Merişani, Sat Merişani, Jud. Argeş, identificat cu C.I., seria AS, nr. 515157, elib. de SPCLEP Piteşti/2007, CNP: 1361026131218, Ofiţer de Transmisiuni din Armata Română, cunoscând prevederile art. 326 Cod Penal privind falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere următoarele:

- În anul 1970 eram încadrat ca ofiţer în Divizia 42 Maritimă Mangalia.
- La începutul anului 1970 Cpt. Rg. 1 Marin Vasiule – secretarul consiliului politic al Comandamentului Marinei Militare a dat ordin pe line de partid Cpt. Rg. 1 Ilincuţ I. – secretarul comitetului politic al Div. 42. M să organizeze un „TRIBUNAL POLITIC", numit Consiliul de Onoare al ofiţerilor Div. 42 Maritime, având următoarea ordine de zi:
- Să fie convocaţi toţi ofiţerii din Div. 42 M. de la căpitan în sus.
- Să fie judecaţi şi puşi în discuţia ofiţerilor Diviziei, Ofiţerii Cpt. Boţilă Dumitru şi Biholar Gh. Alexandru pentru grave acuze aduse împotriva conducerii de partid şi stat.
- Am fost adus la clubul marii unităţi unde erau adunaţi zeci de ofiţeri, între timp a fost adus şi d-l Biholar Alexandru.
- Completul de judecată era compus din ofiţerul politic Ilincuţ I., preşedinte şi ofiţeri politici de la Div. Şi de la Comandamentul Marinei Militare.
- Ofiţerul politic Ilincuţ a dat citire tuturor acuzaţiilor politice care ni s-au pus în sarcina noastră că le-am discutat în faţa unor ofiţeri aducând grave acuzaţii superioare de partid şi stat.
- O parte din ofiţerii prezenţi au luat cuvântul dezaprobându-ne în spiritul moralei comuniste, dându-ne lecţii de comportare comunistă.
- SPECIFIC: - nu ni-i s - a prezentat documentaţia întocmită printr-o cercetare corectă, declaraţiile martorilor, etc. … Aceasta fiind secretizată.
- Nu n-i s-a dat dreptul la apărare, nu am cunoscut dinainte acuzaţiile încălcându-se Legea 1/1967.
- După judecarea noastră şi înfierarea noastră în stil comunist, umilirea noastră în faţa ofiţerilor s-a hotărât trecerea în rezervă că nu merităm să slujim Patria şi că de aici înainte ni se va lega tinicheaua de coadă şi nu vom mai putea să mai fim primiţi în Armată sau să ne exercităm profesia pentru care aveam studii militare

Dau prezenta declaraţie pentru a servi la organele competente.

Tehnoredactată şi autentificată la sediul Biroului Individual Notarial **"TEODOX", de Notarul Public TOMA DENIS RADU**, astăzi 26.02.2014, într-un exemplar original.

DECLARANT
BÒŢILĂ I. DUMITRU
s.s. indescifrabil

Faptele arătate (şi care au fost recunoscute de Cpt. Boţilă Dumitru) în referatele B.O.B. partid şi în refetatul de cercetare al Consiliului Politic, au condus organizaţia de bază partid a U.M.02129 Mangalia să hotărască cu unanimitate de voturi excluderea din partid a Cpt.Boţilă Dumitru.

In concluzie, Consiliul Politic al U.M.02039 Mangalia [illegible]eciază că tov.Cpt.Boţilă Dumitru s-a situat pe o poziţie reac[illegible]ară, calomniind şi ponegrind politica partidului şi statului [illegible]ru şi pe conducătorii acesteia.

Avînd în vedere că hotărîrea O.B.partid a U.M.02129 [illegible]ngalia privind excluderea din partid a Cpt.Boţilă Dumitru este măsură statutară justă, Consiliul Politic al U.M.02039 Mangalia, [illegible]

H O T A R A S T E :

Confirmă hotărîrea O.B. partid a U.M.02129 Mangalia din 13 martie 197o privind excluderea din rîndul membrilor Partidului Comunist Român a Cpt.BOTILA DUMITRU (P.V.nr.8 din 2o.o3.70).

[illegible]CRETARUL CONSILIULUI POLITIC
[illegible]pt.R.I Ilincuţ Ion

Pentru conformitate :
SECRETARUL CONSILIULUI POLITIC
AL U.M.02039 MANGALIA
Cpt.R.II

SE CERTIFICĂ AUTENTIFICAREA PREZENTULUI INSCRIS

Timbru sec

DECLARATIE

Subsemnatul Slabu Constantin, domiciliat in orasul Stefanesti, str. Coasta Campului, nr.317, jud. Arges, identificat cu C.I. seria AS nr. 092389, CNP: 1400708400409, cu privire la domnul BOTILA DUMITRU, declar pe propria raspundere sub sanctiunea prevazuta de art.292 C.P. urmatoarele :

Susnumitul, in perioada 1959 – 1970 a activat in calitate de ofiter in cadrul M.Ap.N. unde a indeplinit mai multe functii de coordonare si pregatire a soldatilor .

La data de 19.05.1970 a fost exclus din randul membrilor PCR si trecut in rezerva, deoarece a redactat si trimis conducerii Consiliului de Ministri o scrisoare in care insera o serie de aspecte privind situatia reala existenta atat in armata cat si in viata civila, ca de exemplu :

- existenta unei democratii formale si regizate ;
- marirea salariilor era o propaganda comunista ;
- poporul este permanent indus in eroare etc.

Analizandu-se „abaterea" comisa, conducerea M.Ap.N a concluzionat ca domnul Botila Dumitru „s-a situat pe o pozitie reactionara, a biamat si ponegrit politica Partidului Comunist si a Statului Roman" motiv pentru care „nu merita sa mai fie membru PCR si sa activeze in calitate de ofiter".

Dupa trecerea in rezerva domnul Botila Dumitru a avut de suferit material si moral datorita repercursiunilor la care a fost supus, motiv pentru care a necesitat schimbarea in repetate randuri a domiciliului si a locului de munca .

Aspectele mentionate mai sus le cunosc atat din continutul materialelor aflate in posesia domnului Botila Dumitru, cat si alte documente profesionale cu care am venit in contact in calitate de ofiter superior SRI .

SLABU Constantin

LA JUDECĂTORIA PITEŞTI „WC TURCESC“... CA PE TIMPUL TURCILOR

Fără niciun fel de discuţie, la Judecătoria Piteşti, aparţinând de Tribunalul Argeş, se întâmplă lucruri bune, dar şi lucruri mai puţin bune. Deşi Judecătoria este relativ nouă, de maxim 50 de ani, iar în interiorul ei cetăţeanul transformat în petent sau reclamant, trebuie săs e bucure de toată atenţia, realitatea este altceva. Trebuie precizat că, prin construirea Tribunalului Argeş, Judecătoria a fost degrevată de un număr mai mic de cetăţeni care îi calcă scările, curăţenia dacă ar fi să ne referim doar la aceasta, lasă foarte mult de dorit. Recent, am intrat şi urcat cu respect pe scările acestei instituţii care se vrea a fi respectată de cetăţeni. Sigur că noţiunea de respect poate comporta foarte multe elemente, printre care două sunt definitorii pentru Judecătoria Piteşti: curăţenia şi numărul mare de jandarmi care ciruclă din sfert în sfert de oră, „patrulând“ în interiorul sălilor de şedinţă chiar în timpul desfăşurării unui proces. Referitor la acest aspect, putem trage concluzia că la Judecătoria Piteşti, în interiorul ei intră doar infractori şi borfaşi, uitând conducerea judecătoriei că procesele civile care sunt majoritare în Piteşti, cetăţenii se împart în două: reclamant şi pârât. Aceste două categorii sunt egale în drepturi. De aceea, nu înţelegem motivul pentru care la judecătorie sunt cel puţin vizibil, uneori, câte 4-6 jandarmi înarmaţi până în dinţi. Nu ştim ce a dorit prin această desfăşurare de forţe într-o instanţă civilă, să demonstreze Ministerul Justiţiei şi implicit, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Cheltuiala făcută pentru întreţinerea acestor forţe de coerciţie reprezentate de jandarmi şi poliţie, este deosebit de mare şi grea pentru cetăţeanul contribuabil. Fără să ne considerăm specialişti, credem că întreţinerea unui jandarm costă contribuabilul român cca. 10-12 mii lei lunar. Dacă considerăm că la Primăria Piteşti sunt desfăşuraţi între 4-6 jandarmi zilnic, putem aprecia „după ochi“ şi nu după date certe că doar pentru Judecătoria Piteşti, din bugetul României sunt cheltuiţi între 40 şi 50 mii lei lunar, aceasta reprezentând în jur de 600 mii lei anual, doar pentru paza judecătoriei. Îmi este greu să apreciez din ruşine, cât cheltuieşte „nenorocitul de cetăţean“, plătitor de taxe şi impozite, doar pentru paza judecătoriei. Mai mult decât atât, modul sfidător în care sunt supravegheaţi cetăţenii în cauzele civile, este de-a dreptul revoltător. Aşa cum spuneam, din sfert în sfert de oră, apare jandarmul cu pistol care aruncă o privire cruntă de parcă toţi cei din sală, avocaţi, împricinaţi şi chiar gură-cască, sunt, din punctul lor de vedere, doar nişte infractori.

Curăţenia spaţiilor şi povaţa românilor „turcu bea... turcu plăteşte“

Dacă cu paza jandarmilor, prin numărul lor, ne-am lămurit, de parcă neam afla în stare de război, cu curăţenia în schimb, într-adevăr este o mare problemă. Aşa cum spuneam la început, Judecătoria se deschide în jur de ora 8, cu scări nemăturate, probabil gândindu-se că este iarnă şi zăpadă. Când încerci să deschizi uşa, într-adevăr aspectul este dezolant. Un afişier din care cad citaţiile pe jos, de nu le ridică nimeni. Urme slinoase pe geamul de la intrare, de parcă prin aceste uşi nu au intrat oameni ci alte fiinţe extraterestre. Un hol imens, în care aproape nu există bănci, decât 2 sau 3 spaţii insuficiente pentru mulţi petenţi chiar trecuţi de 70-80 ani care ar fi meritat un loc unde să te odihneşti înainte de începerea procesului care uneori la Judecătoria Piteşti trebuie să stai câteva ceasuri bune până să-ţi vină rândul, datorită faptului că sunt judecători care au pe rolul instanţei şi 60-70 procese. Nu ştiu cine face această planificare, că judecători sunt destui. Mia mult decât atât, cum este posibil ca un judecător să judece 60 de dosare având pe lună probabil 2 termene. În aceste condiţii nu este de mirare când sunt judecători tineri care încalcă dreptul la apărare al cetăţeanului, cenzurând punctele de vedere ale petenţilor. Nu mai vorbesc de avocaţi care sunt de-a dreptul timoraţi, când încearcă să-ţi prezinte mai detaliat un punct de vedere prin care să dovedească adevărul. Se pare că la Judecătoria Piteşti adevărul are alte conotaţii, fapt demonstrat de însăşi discuţiile la nivel naţional privind codurile la care „zgârcitul CCR“ deja a trimis Parlamentului peste 50-60 obiecţiuni pe care domnul preşedinte al României le contestă de parcă dumnealui ar fi „Messia din Sibiu“. Cum să beneficiez de aflarea adevărului când un tânăr sau tânără judecătoare se grăbeşte să se ducă la coafor la ora 4, să ia o gustare la ora 12, sau să-şi rezolve nişte probleme personale datorită faptului că judecătorul nu beneficiază ca restul muritorilor de „condică de prezenţă“, aşa cum normal ar trebui să existe ca la celelalte puteri în stat. Dar despre modalitatea desfăşurării unui proces la Judecătoria Piteşti vom discuta în numerele viitoare, cu exemple clare şi precise asupra „competitivităţii intelectuale şi profesionale“ a unor judecători care doresc cu tot dinadinsul ca lumea să-i considere ca pe Dumnezeu şi să se închine respectuos în faţa dumnealor. Am făcut această scurtă precizare pentru ca la numărul viitor să facem o prezentare care nu trebuie considerată denigratoare asupra modului în care la Judecătoria Piteşti sunt încălcate drepturile cetăţenilor şi a accesului la justiţie. Acest drept este încălcat prin modul dictatorial în care judecătorul este deranjat de petent când îşi expune mai pe larg punctele de vedere pentru care a ajuns în justiţie şi pentru care judecătorul a primit investitura să judece în numele legii. De aceea, dacă un cetăţean nu se opreşte cu exprimarea punctelor de vedere când doreşte judecătorul, imediat este ameninţat că primeşte amendă maximă şi dacă mai continuă, nu protestele gălăgioase de oameni necivilizaţi, imediat este chemat jandarmul care îi poate pune cătuşele. Că doar de aceea este jandarm şi poliţist. Ca să ajungi vreodată la preşedintele judecătoriei, credem că ar trebui să faci o mare aventură. Aceasta pentru că nu există la intrare vreo indicaţie cu privire la audienţă, la preşedinte, vicepreşedinte, aşa cum spune legea. Ori, la Judecătoria Piteşti funcţionează doar fărădelegea?

Na... Că ne-am dat cu mărunţişuri ... şi am uitat de turcescul WC

Nefiind vorba de jurnalistul Robert Turcescu, am coborât la subsol. Şi ca orice jurnalist civilizat, am vrut să vedem tardiţionala „budă“ sau pe franţuzeşte WC sau pe româneşte privată, adică locul unde omul are intimitate privată. Pe lângă faptul că „turcescul WC“ nu respectă normele igienico-sanitare cu privire la numărul persoanelor care folosesc această intimitate. Având în vedere că în holurile judecătoriei se perindă zilnic probabil câteva sute de oameni într-un termen de câteva ore şi ţinând cont de numărul locurilor în cele 4 săli de judecată. Sunt doar două cabine, una de femei şi una de bărbaţi. Să te ferească Dumnezeu să ai o problemă. Am intrat la cabina bărbaţi unde nu există minim elementar de norme igienice lipsind apa caldă şi apa rece care la Judecătoria Piteşti nu s-a descoperit. Un hol mic unde există două pisoare mizerabile şi murdare, nespălate. Când am intrat în locul unde era amplasat un WC turcesc probabil de pe timpul fanarioţilor, nespălat, murdar, fără o hârtie igienică (probabil se fură), cu pereţii nezugrăviţi probabil de ani. Cu clanţe gata să cadă. Lipsindu-i o agăţătoare la uşă şi chiar încuietoare care poate fi prin împingere chiar de pe timpul romanilor, când doamna preşedintă şi serviciul administrativ nici nu existau. La cabina femei, fiind bărbat nu am îndrăznit să mă uit. Mă bucur măcar că domnii judecători, grefieri, poliţişti, procurori, probabil au condiţii, având grupuri sanitare în birou sau în apropiere. Că de avocaţi o speţă pe care puterea judecătorească nu o bagă în seamă, în condiţiile în care şi procurorul şi avocatul sunt consideraţi de lege pe aceeşi treaptă. Procurorul acuză, iar avocatul are rol de apărător. Păi la Judecătoria Piteşti se întâmplă acest lucru? Avocaţii stau ca oile în fruntea băncilor, în timp ce procurorul fiind trecut în mod ilegal în corpul magistraţilor ca şi judecătorii au acelaşi regim preferenţial stipulat de buclucaşa lege 303/2004 care în mod anticonstituţional a asimilat procurorii ca magistraţi, când ei în realitate sunt doar procurori subordonaţi Ministerului Justiţiei şi implicit Guvernului din care face parte ministrul justiţiei. Şi iată că am sesizat două aspecte importante care aruncă o umbră necorespunzătoare asupra Judecătoriei Piteşti şi nu asupra justiţiei româneşti. Dar în numărul viitor vom prezenta modul de desfăşurare a unei sau a unor cauze civile la Judecătoria Piteşti şi asupra modului în care o parte din tinerii judecători se comportă de parcă ar judeca nu în interiorul unei judecătorii în afara graniţelor puşcăriei, ci chiar s-ar afla în interiorul puşcăriei, de unde nimeni nu are dreptul nu să se opună, să-şi prezinte punctul de vedere pe care legea l-a investit pe judecător să judece şi nu după propria sa voinţă sau ştiinţă obţinută la facultăţi mai mult sau mai puţin de prestigiu. de aceea, doresc să închei cu un titlu din poveştile lui Creangă: „'ş-am încălecat pe-o şa ... şi v-am spus povestea... cam ... aşa“.

DUMITRU CÂRCENI

SERIAL

Să ştim cine sunt…

BIBLIA ŞI EVANGHELIA

(continuare din numărul 340)

Ultima Evanghelie canonică este cea scrisă de Ioan (anii 96-98 e.n., în Efes). Această evanghelie cuprinde 21 capitole. Faţă de celelalte trei evanghelii numite şi sinoptice, care redau, în esenţă, cam aceleaşi informaţii (întâmplări şi învăţături ale lui Iisus Hristos), evanghelia după Ioan, fiind şi ultima scrisă, aduce, în mod fericit, completările necesare, accetuând dumnezeirea lui Iisus, fiind numită şi evanghelia dragostei. Cum spuneam mai sus, aceste patru evanghelii au fost selectate drept canonice şi au fost incluse în Noul Testament ca parte integrantă din Biblie. Celelalte scrisuri despre apariţia lui Iisus şi despre faptele, învăţăturile, viaţa şi moartea Sa sunt numite apocrife şi nu au fost incluse în „Cartea sfântă". Termenul de apocrif este, (în mod greşit după părerea profanului şi laicului din mine) în ochii bunilor creştini echivalent cu „primejdios", chiar „diabolic". Falsitatea acestei aprecieri este dovedită şi de faptul că evangheliile canonice nu au pierdut şi nici nu au câştigat ceva în urma confruntării cu evangheliile apocrife. Poate că chiar dimpotrivă. Pe plan dogmatic, evangheliile apocrife nu aduc nimic nou, nimic în plus faţă de cele patru canonice. După cum se observă, operez destul de des cu doi termini, insufficient sau chiar deloc explicaţi şi anume „canonic" şi „apocrif". Termenul canonic, vine de la „kanon" ce poate fi tălmăcit ca prescripţie, regulă, lege (ho kanon=lege internă).

Canoanele ortodoxiei sunt sacre, iar credincioşii trebuie să le respecte

Criteriile teologice după care s-a instituit canonul sunt: 1. apostolicitatea textelor ce garantează Tradiţia, spusele şi faptele lui Iisus şi ale apostolilor, şi 2. caracterul universal (catolicitatea) al textelor, în sensul că toate comunităţile creştine trebuie să fie de acord în acceptarea textelor respective ca texte sacre. Toate acestea au constituit subiectul şi obiectul primului Conciliu de la Niceea, întrunit în 325 din porunca şi sub supravegherea împăratului Constantin al Imperiului Roman. Episcopii adunaţi la acest Conciliu (între care şi Nicolae, alias Sfântul Nicolae, cel sărbătorit la 6 decembrie al fiecărui an) au trebuit să aleagă între trei categorii de texte: a. texte unanim acceptate şi folosite, b. texte disputate, acceptate de unele comunităţi creştine, dar respinse de altele şi c. texte eretice. La rândul său, termenul de apocrif provine din grecescul apokryphos format din preverbul apo şi verbul kryptein care înseamnă „a ascunde", de unde putem deduce că scrierile neadoptate drept canonice sunt „cărţi ascunse", sau „false" ori chiar „nelegiuite". Neincluderea în Noul Testament a tuturo scrierilor despre Iisus nu înseamnă că acestea au fost „arse pe rug". Ele au continuat şi continuă să existe, fiind chiar studiate în şcolile teologice. Se pune întrebarea dacă textele apocrife merită să fie citite doar ca simple poveşti? Tocmai pentru că depăşesc cu mult doar curiozităţi exotice este rezultatul că ele au rămas atâtea secole în viaţă, în ciuda tuturor condamnărilor conciliare.

Valorile ortodoxiei sunt superioare tuturor credinţelor, având în vedere perceptele biblice „din pământ teai născut ... în pământ te vei duce"

Pe lângă multe alte valori, în apocrife se află înmagazinată o memorie sacră, memorie creştină. Sintetic, putem grupa în patru capitole valorile apocrifelor şi anume: a. valoarea dogmatică, în special în tratarea Neprihănitei Zămisliri a Mariei. (Povestea este lungă şi, pe lângă sensurile sale sacre, înglobează multe valenţe morale şi superbolice); b. a doua valoare a apocrifelor este una liturgică, înglobând cultul Maicii Domnului cu cele patru sărbători de peste an: părinţii, naşterea, perioada petrecută în templu până la vârsta de 14 ani, adormirea şi înălţarea la cer; c. A treia valoare o reprezintă însemnătatea ca sursă de inspiraţie literară valorificată fie în romanele ce exploatează aventurile celor trei crai, fie poveştile legate de temerile şi acţiunile lui Irod, „Infernul" lui Dante, „Paradisul pierdut" al lui Milton, „Proverbele din cer şi din iad" al luiWilliam Blake ş.a. De altfel, motivul celor trei magi, ca de exemplu, a fost exploatat foarte mult, până în zilele noastre. Să amintim doar două minunate romane precum romanul „Gaspar, Melhior & Baltazar" al lui Michel Tournier şi Ben Hur al lui Lew Wallace. „Când s-a născut Domnul [scrie în „Legenda aurea"] trei magi au venit la Ierusalim. În latină, numele lor sunt Appellius, Amerius şi Damascus; în ebraică, ei se numesc Galgalat, Malgalat şi Sarathin, iar în greacă, Gaşpar, Balthazar şi Melhior". Se mai poate înţelege din apocrife că magii ştiau data naşterii lui Iisus, Mesia, nu ştiau însă locul. În fine, a patra valoare a apocrifelor este aceea că ele reprezintă o sursă de inspiraţie pentru sculptură şi pentru pictură. În principiu, apocrifele se pot grupa în patru capitole faptice şi anume: Viaţa „părinţilor după trup" ai lui Iisus, Naşterea şi copilăria lui Iisus, Patimile, coborârea în iad, învierea şi înălţarea şi, în fine, Adormirea Maicii Domnului. Nu mi-aş ierta să închei aceste rânduri fără a pomeni despre una din cele mai interesante şi, după propria-mi opinie, cea mai valoroasă evanghelie din rândul apocrifelor, Evanghelia după Iuda, descoperită în mormântul de la Marea Moartă. În evangheliile înscrise în Noul Testament, Iuda este prezentat ca făcând parte din cercul restrâns al ucenicilor lui Iisus şi, conform Evangheliei lui Ioan, a fost vistiernicul grupului, lui fiindu-i încredinţate toate resursele de care dispuneau atât Mântuitorul, cât şi ucenicii săi. În ce mă priveşte susţin că alegerea era îndreptăţită, Iuda fiind fiu de bancher, cel mai cultivat dintre ucenici şi singurul care se putea ridica la înţelegerea misiei lui Iisus, ca fiu pământean al Dumnezeului din ceruri. În evanghelia ce-i poartă numele, Iuda îl trădează în cele din urmă pe Iisus, dar o face în cunoştinţă de cauză, la solicitarea sinceră a acestuia. Să ne amintim din canonice că, referindu-se la ceilalţi ucenici, Iisus îi spune: „Tu îi vei întrece pe toţi. Căci tu vei jertfi omul care mă înveşmântează". După evanghelia lui Iuda, adevăratul cămin al lui Iisus nu este această lume imperfectă, ci universal divin al luminii şi al vieţii. Contrar celorlalte evanghelii, cele sinoptice şi canonice, în evanghelia lui Iuda Iisus râde şi vede moartea nu ca pe un eveniment de tristeţe. Departe de a fi un prilej de întristare, moartea este modalitatea prin care Iisus se eliberează de trupul din carne, pentru a se putea întoarce în căminul său ceresc. În felul acesta, Iuda îşi ajută prietenul să-şi descătuşeze Sinele interior, Eul Său divin. În cuprinsul evangheliei după Iuda termenul „ortodox" nu este folosit cu referire la Biserica creştină de răsărit, ci desemnează, ceea ce este conform cu principiile acceptate ale Bisericii creştine. Am scris-o în mai multe rânduri şi o scriu şi în finalul acestui eseu, Iuda a fost desemnat de însuşi Iisus, întru împlinirea Scripturii, spre a-L trăda, ducând astfel până la sfârşit ciclul patimilor, morţii, al învierii şi al înălţării pentru a se întoarce la casa sa adevărată, de-a dreapta şi de-a stânga Tatălui ceresc. Amen!

BIBLIA

VICTOR VERNESCU

Biserica Ortodoxă Română trebuie să spijine graţierea păcătoşilor!

Mesajul Înalt Preafericitului Patriarh al României - Daniel, privind mişcările de stradă

Redacţia Ziarului Reflector Argeşean, a primit cu pioşenie mesajul transmis de patriarhul României, mesaj care are la bază mişcările de stradă organizate la cel mai înalt nivel, de către cei şase ambasadori acreditaţi din România, de reprezentanţii multinaţionalelor din România, cu sprijinul unei părţi a instituţiilor de forţă din ţară. Sigur că mesajul este destul de diluat, bisericii ortodoxe probabil fiindu-i frică de reacţia ăreşedintelui Iohannis dar şi de reacţia bisericii catolice (fără cuvinte). Mesajul precizează doar necesitatea rugăciunii şi iubirea faţă de Dumnezeu. Numai că, cu deosebit respect, considerăm necesar ca Biserica ortodoxă română, trebuia să transmită un mesaj explicit faţă de "păcătoşii din închisori", care suferă pe drept sau pe nedrept măsuri de coerciţie ca urmare a unei proaste politici educative şi economice. Biserica ortodoxă uită că societatea globalizată polarizează cele două poluri ale sărăciei şi bogăţiei. Drept urmare sărăcia este cea care generează suferinţa celro 50000 de păcătoşi aflaţi în închisori. Mai mult decât atât, credem că Prefericitul părinte, nu trebuie să intre în "mesaje politice" de tipul: "trebuie continuată lupta anti-corupţie", care întradevăr este o plagă a societăţii actuale care nu este doar în România ci în toate ţările lumii. Numai că, românii şi-au pus "poalele în cap" şi s-au autodenunţat privind "un flagel" care a cuprins omenirea. Biserica trebuie să binecuvânteze şi pe hoţi şi pe tâlhari şi pe corupţi, acestea constituind păcate ale omului pe care biserica are datoria să le ierte. Ca rumare a acestei iertăciuni, credem că biserica, ca insituţie fundamentală a statului, trebuia să ia o atitudine corectă faţă de ordonanţa de garţiere a "păcătoşilor din penitenciare". În acest context, biserica are obligaţia să spijine acţiunea de graţiere, astfel încât să se curme suferinţa din închisorile create după modelul stalinist şi nu după modelul ortodox. Ortodoxia are datoria să dea un răspuns răspicat privind graţierea păcătoşilor, spunând: "punct şi ... nu de la capăt", adică le dăm o şansă prin graţiere, iar cei care vor mai păcătui încă odată, să primească rigorile legii. Omul nu se poate schimba peste noapte. Ciubucul şi furtişagurile şi înşelăciunea, se datorează dominaţiei poporului român de peste 1000 de ani, ca urmare a intereselor marilor puteri de care şi Înaltpreasfinţia sa trebuie să cunoască. În aceste context, credem că, preasfinţia sa patriarhul daniel, trebuie să iasă ferm pe toate mijloacele media şi să sprijine ordonanţa de graţiere care nu s-a mai făcut de 27 de ani, dând posibilitatea păcătoşilor să se îndrepte, îndemnându-i pe aceştia să se îndrepte către învăţăturile bisericii pe care şcoala, grădiniţa şi instituţiile de învăţământ au uitat să le dea importanţă. De aceea, prezentăm spicuiri din comunicatul de presă al patriarhiei.

Spicuiri din comunicatul de presă al Preafericitului Patriarh

Patriarhul Daniel a transmis un mesaj după protestele masive din ultimele zile: "În contextul lumii de astăzi, frământată de neînțelegeri şi războaie, avem nevoie mai mult ca oricând de făcători de pace, adică de toți aceia care pot preveni sau aplana conflictele între oameni, în societate sau între popoare.", afirmă patriarhul Daniel, într-un mesaj publicat pe pagina de Facebook a agenției Basilica. "Adesea există violență şi tulburare şi pentru că oamenii nu mai adună în sufletul lor pacea care vine de la Dumnezeu şi care pacifică patimile egoiste ca abuzul de putere şi de profit material fără limite.", adaugă Patriarhul Daniel în mesajul transmis, care este şi un "îndemn la rugăciune". "Să ne rugăm mai intens lui Dumnezeu, Maicii Domnului şi tuturor sfinților care au fost făcători de pace să aducă pace, ocrotire şi armonie în familie, în societate şi, mai ales, între popoare în lumea de astăzi", îndeamnă Patriahul. "Pacea şi bucuria sunt două daruri Dumnezeieşti care trebuie primite cu recunoştință, ele trebuie căutate şi cultivate. Când omul nu mai are pace în suflet, în familie, când nu mai există pace în societate, toate se tulbură, toate se întristează, ajung în stare de confuzie. Dar pacea Dumnezeiască este armonia pe care Duhul Sfânt o construieşte în sufletul omului, făcându-l să se uite la sine, în iubirea lui Dumnezeu şi în iubirea față de semeni", arată Patriarhul Daniel. "Societatea românească este foarte tulburată în aceste zile, deoarece există un conflict între instituții majore ale statului şi, ca atare, o polarizare în rândurile populației. Deşi neutră din punct de vedere politic, Biserica nu este indiferentă în plan social, ci receptează orientările sau dorințele majore ale poporului: dreptatea socială, diminuarea sărăciei şi creşterea nivelului de trai. În acest sens, trebuie continuată lupta anticorupție, iar cei vinovați trebuie sancționați, deoarece hoția şi furtul degradează societatea în plan moral şi material.

DONALD TRUMP - A TRECUT REPEDE LA ACŢIUNE

Foaret rapid, preşedintele american Donald Trump a semnat decretul privind construirea marelui zid de peste 3000 km lungime pentru separarea graniței americane de Mexic. Acest lucru a fost necesar datorită situației disperate a Guvernului american care nu poate stăvili accesul imigranților înfiltrați în Mexic, iar cel mai important motiv este oprirea traficului de stupefiante tranzitate de pe teritoriul mexican. Prin acest decret, preşedintele american transmite un semnal lumii, că aceasta are nevoie de păstrarea granițelor. „O națiune fără frontiere şi fără granițe nu este o națiune“, spune preşedintele, ceea ce reprezintă un semnal important dat fondatorilor celor 15 state care au înființat ilegal şi anticonstituțional Uniunea Europeană. Granițele unui stat, conform tuturor tratatelor de la romani încoace sunt inviolabile, veşnice, pentru că în interiorul granițelor îşi desfăşoară activitatea „spiritul unui popor“. Fără granițe nu există denumirea de țară, ci doar de colonie, ceea ce au dorit cele 15 puteri din Europa de Vest. În acest context, preşedintele american transmite un puternic semnal privind o pace socială dar şi un mesaj de identitate națională privind un naționalism corect. Actuala politică inițiată de unele puteri din Europa, prin care este blamată noțiunea de naționalism, poate căpăta o altă dimensiune. Cu alte cuvinte, credem că actualul guvern, actuala coaliție de guvernare, majoritară zdrobitor în Parlament, are obligația de a se conforma noii ordini mondiale care se prefigurează, prin care a fi naționalist nu este o ruşine. De fapt, în ultimele luni, cel puțin în Europa, asistăm la un câştig în lupta politică a partidelor care sprijină naționalismul ca politică de stat, aşa cum de altfel se întâmplă şi în România prin apariția primului partid cu adevărat național şi naționalist, respectiv PRU (Partidul România Unită). De aceea, considerăm necesar ca acest partid să facă o alianță politică cu PSD şi cu ALDE, având în vedere că deşi a fost înființat de doar două luni de zile înainte de alegeri, a obținut aproape 3% din voturi, ceea ce nu este puțin.

D.B.

COMUNICAT DE PRESĂ

Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Argeş a continuat seria consultărilor în vederea îmbunătăţirii activităţii compartimentului de tineret în acest an, desfăşurând joi, 26 ianuarie a.c., la sediul DJST Argeş întâlnirea cu voluntari, reprezentanţi ONG sau elevi ai unităţilor de învăţământ din Piteşti. Discuţiile au avut ca scop încurajarea implicării tinerilor în activităţi specifice de voluntariat, prezentarea beneficiilor care decurg din practicarea voluntariatului şi a modalităţilor concrete de iniţiere a unor proiecte deosebite, în folosul tinerilor şi comunităţii. În acest sens, s-a stabilit, ca toţi tinerii interesaţi de dezvoltarea personală şi acumularea de experienţe noi, să participe la un curs de scriere de proiecte, iniţiat de DJST Argeş în perioada imediat următoare. Cursul va fi gratuit şi se va desfăşura la Centrul de Tineret din Anexa Sălii Sporturilor din Piteşti. „Sperăm ca prin organizarea acestui curs să asistăm la o creştere cantitativă şi calitativă a iniţiativelor locale ale tinerilor, acoperirea a cât mai multe domenii unde se simte nevoia prezenţei voluntarilor, cum ar fi protecţia mediului, educaţia pentru sănătate, organizarea de campanii informative, manifestări culturale, precum şi atragerea unui număr mare de tineri în proiectele DJST Argeş", a precizat d-na. Bocanu Simona, consilier de tineret. Prezent la întâlnire, dl. Bughiu Adrian Dumitru, Director Executiv Adjunct al DJST Argeş a concluzionat că, „permanentizarea acestui gen de întâlniri este importantă atât pentru instituţia noastră, dar în egala măsură şi pentru beneficiarii activităţilor noastre. Incercăm să găsim împreună un numitor comun pentru ca această colaborare să fie una reciproc avantajoasă".

BIROUL DE PRESĂ

COMUNICAT DE PRESĂ

Evoluţia principalilor indicatori economico – sociali în perioada 01.11 –30.11.2016

Câştigul salarial mediu brut realizat în luna noiembrie 2016 în judeţul Argeş a fost de 2680 lei, înregistrând o scădere cu 1 leu (-0,04%) faţă de nivelul realizărilor salariale din luna octombrie 2016. Evoluţia uşor descendentă a fost cauzată de dinamica negativă a câştigului salarial din sectorul industrie şi construcţii. Raportat la realizările salariale din aceeaşi lună a anului 2015, dinamica câştigului salarial mediu brut la nivelul judeţului a fost pozitivă, creşterea totală de 10,74% fiind susţinută de toate sectoarele de activitate. În luna noiembrie 2016 câştigul salarial mediu net realizat în judeţul Argeş a fost de 1927 lei, mai mic cu 5 lei (-0,26%) comparativ cu realizările salariale din luna octombrie 2016. Scăderea înregistrată a fost determinată de câştigurile mai mici înregistrate în sectorul industrie şi construcţii (-0,61%). Faţă de luna corespunzătoare din anul 2015, câştigul salarial mediu lunar net a fost mai mare cu 10,74% urmare a câştigurilor mai mari înregistrate în toate sectoarele economice.

Scăderile câştigului salarial mediu net faţă de luna precedentă au fost determinate de acordarea, în luna octombrie de premii ocazionale (inclusiv anuale), drepturi în natură şi ajutoare băneşti, sume din profitul net şi din alte fonduri dar şi de nerealizările de producţie ori încasările mai mici (funcţie de contracte / proiecte) precum şi de angajările de personal cu câştiguri salariale mici din unele activităţi economice. Câştigul salarial realizat în judeţul Argeş în luna noiembrie 2016 a fost mai mic comparativ cu realizările salariale medii la nivel naţional atât în valoare brută (-10,8%) cât şi în valoare netă (-11,3%). Efectivul salariaţilor la 30 noiembrie 2016 în judeţul Argeş a fost de 146252 persoane, în creştere cu 57 persoane (+0,04%) faţă de efectivul salariaţilor de la finele lunii octombrie 2016. Evoluţia uşor ascendentă a efectivelor de salariaţi comparativ cu luna precedentă a fost cauzată de creşterea efectivului de salariaţi din toate sectoarele de activitate. Repartizarea salariaţilor pe sectoare de activitate ne arată faptul că cea mai mare parte a acestora (50,5%) activează în industrie şi construcţii, restul regăsindu-se în servicii (47,6%) şi în agricultură, vânătoare şi servicii anexe, silvicultură şi pescuit (1,9%). Comparativ cu finele lunii noiembrie 2015, efectivul total al salariaţilor a crescut cu 6797 persoane (+4,9%) ca urmare a dinamicii pozitive din toate sectoarele economice. Potrivit datelor furnizate de Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Argeş, numărul şomerilor înregistraţi la 30 noiembrie 2016, a fost de 11906 persoane, în scădere cu 458 persoane (-3,7%) faţă de finele lunii octombrie 2016 şi cu 1028 persoane (-7,9%) comparativ cu 30 noiembrie 2015. În structura pe sexe a şomerilor înregistraţi preponderenţa bărbaţilor (58,7%) în totalul şomerilor înregistraţi s-a menţinut şi în luna noiembrie 2016.

ZÂMBEŞTE

Când i-a murit soţia, George Carlin, un cunoscut satirist al anilor 70-80 si a scris această poveste incredibil de expresivă, relevantă şi astăzi. „Paradoxul vremurilor noastre este că avem o structură înaltă, dar o toleranţă scăzută; autostrăzi largi, dar vederi înguste. Cheltuim mai mult, dar avem mai puţin; cumpărăm mai mult, dar ne bucurăm mai puţin. Avem case mari, dar familii mai mici; comodităţi mai bune, dar timp mai puţin. Avem cea mai bună educaţie, dar mai puţină minte; cele mai bune cunoştinţe, dar evaluăm situaţia din ce în ce mai rău. Avem mai mulţi experţi, dar mai multe probleme; cea mai bună medicină, dar o stare de sănătate mult mai rea. Bem prea mult, fumăm prea mult, cheltuim prea iresponsabil, râdem prea puţin, mergem prea repede, ne supărăm prea uşor, ne culcăm prea târziu, ne trezim prea devreme, citim prea puţin, ne uităm prea mult televizorul şi ne rugăm prea rar. Avem cerinţe prea înalte, dar valoare redusă. Vorbim prea mult, iubim prea rar şi urâm prea des. Ştim cum să supravieţuim, dar nu ştim să trăim. Adăugăm ani la viaţa umană, dar nu oferim viaţă anilor. Am ajuns până la lună şi înapoi, dar cu greu trecem strada pentru a face cunoştinţă cu noii vecini.

- Cucerim spaţiul cosmic, dar nu şi sufletele.
- Facem mai multe lucruri, dar nu şi mai bine.
- Curăţăm aerul, dar poluăm sufletul.
- Scriem mai mult, dar învăţăm mai puţin.
- Plănuim mai multe, dar realizăm mai puţine.
- Am învăţat să ne grăbim, dar nu să şi aşteptăm.
- Creăm tehnologie nouă, care stochează mai multă informaţie, dar comunicăm din ce în ce mai puţin.
- Este timpul fast-food-urilor şi alimentaţiei incorecte, a oamenilor mari şi a sufletelor mici, a profitului rapid şi a relaţiilor dificile.
- Este timpul în care cresc veniturile într-o familie, se construiesc case frumoase, dar creşte numărul divorţurilor.
- Timpul despărţirilor scurte; scutecelor de unică folosinţă; legăturilor de o singură noapte; excesului de greutate şi a pastilelor care fac tot: ne excită, ne calmează, ne ucid.
- Este perioada umplerii vitrinelor şi a golirii depozitelor.
- Perioada în care tehnologia îţi permite să primeşti o scrisoare şi, în acelaşi timp, să o distribui sau să faci click pe „delete".

Ţine minte! Petrece mai mult timp cu cei pe care îi iubeşti, pentru că ei nu sunt cu tine pentru totdeauna. Îmbrăţişează-ţi cu căldură omul pe care îl iubeşti, pentru că este unica comoară pe care o poţi oferi din inimă şi nu costă nici un bănuţ. Spune-le „te iubesc" persoanelor dragi, dar mai întâi simte acest lucru cu adevărat. Sărutările şi îmbrăţişările pot rezolva orice problemă atunci când vin din inimă. Ţineţi-vă de mână şi bucuraţi-vă de momentele petrecute împreună, pentru că într-un anumit moment, omul pe care îl iubeşti nu va mai fi lângă tine.

Fă-ţi timp pentru iubire, pentru comunicare şi fă-ţi timp pentru a fi capabil să împărtăşeşti tot ce ai de spus. Pentru că, viaţa nu se măsoară în numărul de respiraţii, ... ci în momentele care-ţi taie respiraţia."

LUMINIŢA ZUGRAVU

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperaţiei)
Relaţii la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

A DOUA SCRISOARE DESCHISĂ PRIMULUI MINISTRU AL ROMÂNIEI, DOMNUL SORIN GRINDEANU

Domnule Prim Ministru,

Ne adresăm din nou dvs. deoarece am fost informaţi că lustruitorii de clanţe ai Regimului Băsescu, cei vinovaţi faţă de noi de faptele penale ilustrate de auditul Curţii de Conturi din 2012 şi de toate nenorocirile legislative abătute asupra rezerviştilor în ultimii 7 ani, pocnesc din nou din călcâie pe la uşile Guvernului, în scop de dezinformare. Pe cale de consecinţă, vă aducem la cunoştinţă următoarele:

• Statut juridic de pensionar şi pensii de stat încadrate în Pilonul I au în România doar cca. 2,5 milioane de persoane. Restul de 3 milioane se încadrează la rubrica venituri de tip salarial sub diferite denumiri – ajutoare sociale, ajutorul social minim garantat, indemnizaţii, indemnizaţii de merit (de la foştii sportivi la foştii parlamentari şi preşedinţi) etc.;

• Pensiile sunt un drept patrimonial dobândit care nu poate fi anulat, diminuat, negociat şi impozitat (pentru că ar fi dublă impozitare); Veniturile de tip salarial – Da!;

• Pensiile se împart în doar două categorii – civile şi militare, aparţin domeniului public şi sunt reglementate de mai multe legi. Toate au fost diminuate la calculare sau recalculare, pentru că doamna Paliu Dragu, ca ministru de finanţe, a luat în calcul, pentru 2016, coeficienţii pentru salarizare stabiliţi printr-o OUG în 2009, abrogată ca Legea nr. 330/2010 la 28 decembrie 2010. Putem vorbi de un furt calificat la nivel naţional;

• La 9 decembrie 2015 s-a dat OUG nr. 57/2015 pentru a reglementa salarizarea bugetarilor civili pe 2016. În mod ticălos şi aberant, ca Art. 40 al acestei OUG a fost introdusă o întreagă Ordonanţă în 30 de articole privind o singură categorie de pensionari – pensionarii militari. Împotriva acestei samavolnicii care a distrus Legea pensiilor militare de stat, luptăm noi, militarii şi poliţiştii în rezervă şi retragere, cu sprijinul camarazilor activi, din 28 decembrie 2015 şi până astăzi. Consecinţa a fost că, fără aliaţii noştri, numai noi şi familiile noastre v-am adus cca. 1 milion de voturi în alegeri;

• Devenit ilegal după alegeri, Guvernul Cioloş ne-a lovit prin OUG nr. 99, dată la 15 decembrie 2016 şi Legea nr. 250 promulgată la 17 decembrie 2016, care au întărit OUG nr. 20/2016 de prorogare a ticăloasei OUG nr. 57/2015, până la 28 februarie anul acesta.

Domnule Prim Ministru,

Pentru asigurarea salariilor bugetarilor, incepand cu luna martie a.c., pana la aparitia Legii salarizarii unitare, veti fi obligat sa dati o noua Ordonanta de Urgenta sau, la presiunea tradatorilor a caror misiune este sa dea strainilor totul, inclusiv halci de Tara, sa prorogati OUG nr. 57/2015.

Pentru ambele variante, va rugam respectuos, ca în noua Ordonanta, sa nu mai figureze pensionarii militari şi sa se mentioneze în mod expres abrogarea OUG nr. 57/2015 şi a urmatoarelor date de Guvernul Ciolos sau, în al doilea caz, sa se comunice, în mod expres, abrogarea Art. 40 din OUG nr. 57 referitor la pensionarii militari.

Solicitam cele de mai sus deoarece discriminarea intre militarii şi politistii cu aceleasi date de vechime, grade, functii, etc., indeosebi a celor trecuti în rezerva inainte de 1 ianuarie 2016, a celor cu misiuni în teatrele de operatii, pilotilor, militarilor angajati pe baza de contract şi agentilor, etc. a atins cote dementiale. În plus, OUG nr. 57/2015 a deschis calea pentru noi abuzuri cum ar fi furtul calificat comis prin confiscarea pensiilor civile obtinute de cei care s-au angajat în diverse domenii dupa trecerea în rezerva.

Totodată vă transmitem respectuos rugămintea de a vă consulta cu reprezentanţii Sindicatului Cadrelor Militare Disponibilizate în privinţa numirii noului Secretar de Stat şi Sef al Departamentului pentru Relaţii cu Parlamentul şi Informare Publică, deoarece deţinătoarea încă a funcţiei, doamna Otilia Sava, fosta UNPR, fosta PNL, care bate astăzi la porţile dvs., nu are nimic în comun cu domeniul decât soţul, ofiţer SRI. În plus, sub pulpana domniei sale, se ascund asasinii rezerviştilor. Adică juriătii militari, mai slugarnici decât cei civili, aceia care au girat, de dragul gradelor, politica băsistă, antimilitară.

Cu stimă,

În numele tuturor celor hotărâţi să apere Ţara şi să susţină actualul Program de guvernare,

PREŞEDINTELE S.C.M.D., COL.(R) DR. MIRCEA DOGARU

Patronatul Român, scrisoare către Klaus Iohannis

ÎNCETAŢI SĂ ŞICANAŢI ACTIVITATEA EXECUTIVULUI, CARE ARE ROLUL EXCLUSIV DE A GUVERNA ACEASTĂ ŢARĂ, NU DE A PURTA RĂZBOAIE

Reprezentanţii mai multor organizaţii patronale, reuniţi la sediul Patronatului Român, lansează un apel către preşedintele României, Klausa Iohannis, de a înceta de îndată orice şicană la adresa Guvernului condus de Sorin Grindeanu. Subtitlu: Iată scrisoarea trimisă către preşedinte: "Tensiunile din ultima perioadă, dintre principalii actori ai scenei politice, au condus la o inactivitate a Guvernului şi la incapacitatea acestuia de a pune în practică singurul program de guvernare pe care vreun partid politic l-a propus spre implementare în ultimii 27 de ani. Conflictul instituţional dintre Preşedinţie, Guvern şi Camerele Legislative ale României aduce mari prejudicii atât mediului privat de afaceri, cât şi cetăţenilor acestei ţări, care, în mare parte, alcătuiesc categoria angajaţilor şi a întreprinzătorilor, ce contribuie în mod considerabil la bugetul statului. Ca atare, vă rugăm să faceţi dovada responsabilităţii demnităţii pe care o ocupaţi, faţă de mediul de afaceri autohton şi nu numai, încetând, de îndată, să şicanaţi activitatea Executivului, care are rolul exclusive de a guverna această ţară, nu de a purta războaie instituţionale şi să utilizaţi metode demne de un stat democratic, cum au fost cele din 11 decembrie 2016. În caz contrar, considerăm că acţiunile dumneavoastră sunt menite să destabilizeze funcţionarea statului de drept şi vor avea repercursiuni grave asupra motorului economic al României. Facem apel, cu fermitate, la respectarea obligaţiilor institujţionale pe care le aveţi în calitate de şef al statului, şi anume de a lăsa acest motor economic să funcţioneze şi să genereze resursele financiare care să asigure bunăstarea tuturor categoriilor sociale care formează acest popor", se arată în scrisoarea semnată de către Gheorghe Naghiu, Preşedintele Patronatului Român.

Material de informare pentru oameni culți şi cultivați

CE ESTE MIŞCAREA RELIGIOASĂ NUMITĂ „GNOSTICISM“

„Nu cerceta aceste legi - că eşti nebun de le-nţelegi“ (Eminescu)

Gnosticismul (din grecescul γνῶσις gnōsis, cunoaştere, sau în sanscrită gnana), se referă la diverse mişcări religioase sincretice, constând în variate sisteme de credinţe, generalizat unite în învăţătura că oamenii sunt suflete divine închise într-o lume materială, creată de un Dumnezeu imperfect, Demiurgul, care este frecvent identificat cu Dumnezeul lui Avraam.

Demiurgul poate fi descris ca o încorporare a răului, sau în alte instanţe la fel de imperfect şi binevoitor atât cât insuficienţa lui permite. Acest Demiurg există alături de altă Fiinţă Supremă îndepărtată şi incognoscibilă ce încorporează binele. Pentru a se elibera de lumea inferioară materială, este nevoie de gnostic, sau cunoaştere ezoterică spirituală disponibilă prin experienţă directă sau cunoaştere (gnostic) a acestui incognoscibil Dumnezeu. Printre sectele gnosticismului, totuşi, numai pneumatici sau spiritualii obţin gnoză, materialiştii, deşi oameni, sunt condamnaţi. Iisus din Nazaret este identificat de unele secte gnostice ca o încorporare a Fiinţei Supreme ce s-a încarnat pentru a aduce cunoaşterea pe pământ. În altele (de ex. Nazarinenii şi Mandeenii) el este considerat un „mšiha kdaba” (Messia fals) ce a distorsionat învăţăturile încredinţate de Ioan Botezătorul. Pe când înainte Gnosticismul era considerat majoritar o corupţie a Creştinismului, acum este clar că urme ale sistemelor gnostice pot fi distinse câteva secole înainte de Era Creştină. Gnosticismul a fost interzis încă din primul secol, astfel l-a precedat pe Iisus Hristos. Alături de gnosticismul Mediteranean şi Orientului Mijlociu înainte şi după secolele al doilea şi al treilea, Gnosticismul devenea o erezie dualistică credinţei Iudaice (vezi Nazarinenii), Creştinismului şi filozofiei elene în zonele controlate de Imperiul Roman, goţii arianişti (vezi Huneric), şi Imperiul Persan. Conversia la Islam şi Cruciada Albigensiană (1209-1229) a redus drastic numărul gnosticilor din toată perioada Evului Mediu, deşi câteva comunităţi izolate continuă să existe până în prezent. Ideile gnostice deveneau influente în filozofiile unor variate mişcări ezoterice şi mistice spre sfârşitul secolelor 19 şi 20 în Europa şi America de Nord, incluzând pe unele care în mod explicit se identifică ca o renaştere sau chiar continuări ale grupurilor gnostice timpurii.

Trăsăturile principale ale Gnosticismului

Sistemele gnostice sunt de obicei centrate pe:

1. Noţiunea de o Divinitate monadică, îndepărtată şi supremă- aceasta este cunoscută cu o varietate de denumiri, inclusiv ‚Pleroma' şi ‚Bythos' (Greacă „adânc");

2. Introducerea emanaţiilor de alte entităţi divine, ce sunt oricum identificate ca aspecte ale lui Dumnezeu de unde provin; Emanaţiile progresive sunt deseori concepute metaforic ca o distanţare graduală şi progresivă de Ultima Sursă, ce aduc o instabilitate în „ţesătura" Naturii divine;

3. Identificarea următoare cu căderea omului ce apare ca fiind ultimele fundaţii interioare ale Divinităţii însuşi, decât ca un caz parţial sau complet al factorului uman; această etapă în emanaţia divină este de obicei promulgată prin recurenţa figurii Gnostice „Sophia" (Greacă Înţelepciune), a cărei prezenţă într-o mare varietate de texte Gnostice indică importanţa sa centrală;

4. Introducerea unui Dumnezeu Creator distinct, numit demiurgos în tradiţia Platonistă. Există dovezi despre concepţia Demiurgului din schiţele Timaios şi Republica lui Plato. În prima, Demiurgul este un creator binevoitor al Universului din materia pre-existentă, în limitările căreia este înrobit în crearea cosmosului; în cea de-a doua, descrierea psihicului în modelul lui Socrate poartă o puternică asemănare cu descrierea Demiurgului ca fiind în forma unui leu. În alte părţi, această figură este numită „Ialdabaoth", „Samael" (Limba aramaică sæmʕa-ʔel, `zeu orb') sau „Saklas" (Syriac sækla, 'cel prost'), ce uneori îl ignoră pe superiorul Dumnezeu, şi alteori i se opune; astfel în ultimele cazuri are o corespondenţă malefică. Demiurgul creează un grup de co-actori numiţi „arconi", ce oficiază asupra lumii materiale, şi în unele cazuri fiind obstacole ale sufletului ce caută ascensiunea de ei;

5. Estimarea că Lumea, datorată Celui de Sus, ca fiind defectă sau o producţie cu „erori" dar oricum nu atât de bună pe cât permite constituentul său material. Această lume este tipic un simulacru inferior a unui înalt nivel de realitate sau conştiinţă. Inferioritatea poate fi comparată cu inferioritatea tehnică a unei picturi, sculpturi, sau alte artizanate ce sunt reprezentări ale unor originale. În alte cazuri mai este percepută ca fiind rea şi contractată, o închisoare intenţionată pentru locuitorii săi;

6. Explicarea acestei stări, prin utilizarea unei drame cosmologice-mitologice complexe în care un element divin „cade" în lumea materială şi se stabileşte printre anumite fiinţe umane; de aici se poate întoarce înapoi în tărâmul divin printr-un proces de „Trezire" (ce duce spre salvare). Salvarea individului astfel oglindeşte o refacere concomitentă a naturii divine; o inovaţie gnostică centrală era aceea de a ridica pocăirea individului la nivelul de eveniment cosmic semnificativ;

7. Cunoaştere de un anumit tip şi fel ca un factor central în procesul de refacere, obţinut prin intermediul unei figuri salvatoare (Hristos, sau în alte cazuri, Seth sau Sophia)

Modelul se auto-limitează la descrierea caracteristicilor şcolii de Gnosticism Sirio-Egiptene. Aceasta este din motivul ca cea mai mare expresie a şcolii Gnostice Persane – Manihеism şi Mandeism – sunt tipic înţelese ca tradiţii religioase pe deplin drept; într-adevăr, folosirea caracteristică a „Gnosticismului" este aceea de a se referii numai la şcolile Sirio-Egiptene, în timp de „Manihеism" descrie mişcările şcolii Persane. Relaţia între Gnosticism şi Creştinism în timpul primului şi celui de-al doilea secol este vitală în ajutarea noastră pentru a înţelege mai profund doctrinele principale ale Gnosticismului, datorită principal faptului că, anterior descoperirii Bibliotecii de la Nag Hammadi, ce este discutată mai jos, majoritar ceea ce ştim astăzi despre Gnosticism a fost păstrat doar în învăţăturile părinţilor Bisericii timpurii. Era Gnosticilor era foarte diversificată religios, şi datorită ne-centralizării unei autorităţi Bisericeşti, Sincretismul cu sisteme de credinţă pre-existente cât şi noile religii erau deseori îmbrăţişate. Peste toate, ideea centrală a Gnosticismului (o cunoaştere superioară şi independentă de credinţă) a făcut o bine-venire multora ce erau parţial convertiţi de la păgânism la Creştinism. Potrivit Gnosticilor, credinţa era pentru cei mulţi, iar cunoaşterea pentru puţini. Irenaeus declară ((Adversus Haereses, II, 27, 1. PG, VI, 802) gnosticismul ca totul fiind subiectul capriciilor individului, şi face orice regulă fixă a credinţei imposibilă. Aşa cum Clement a spus (Stromata., II, 3, pp. 443–4), Gnosticismul fiind fără credinţă, avea darul sacralităţii). Gnosticii susţineau că împărtăşesc o cunoaştere „mai mare şi mai profundă" (Iren. I, 31, 2) decât cea a doctrinelor Creştine. Această cunoaştere, pentru cei care o meritau, reprezenta mijlocul pentru izbăvire; Într-adevăr, în majoritatea sistemelor Gnostice, era unicul şi suficientul paşaport pentru fericirea perfectă. Dar păstra o asemănare cu Creştinismul, pentru că aproape în toate sistemele Gnostice Hristos ocupa un loc central. Fără elementul său Creştin, nu avea de ce să intre în aşa conflict apropiat cu Biserica; fără îmbrăcămintea sa mitologică, şi-ar fi pierdut mult din popularitate. Această concepţie a Gnosticismului a ajuns în timpurile noastre să fie contestată. În ciuda acestor lucruri, înţelegerea prezentată mai sus rămâne cea mai obişnuită şi este utilă în ajutarea discuţiilor pline de sens asupra fenomenului ce compune Gnosticismul.

MATERIAL PRELUAT PENTRU OAMENI CULTIVAŢI

(continuare în numărul viitor)

PRIMUL DOMNITOR AL PRINCIPATELOR UNITE

La 24 Ianuarie 1859, Alexandru Ioan Cuza a fost ales Primul domnitor al Principatelor Unite şi al Statului Naţional Român. De aceea, fiind de actualitate, m-am gândit că este necesar să ne reamintim faptele sale de cea mai mare importanţă pentru România. AL. Ioan CUZA a participat activ la Mişcarea Revoluţionară de la 1848 din Moldova dar şi la lupta pentru înfăptuirea Unirii Principatelor. Astfel, la 5 Ian. 1859 – Alexandru Ioan CUZA este ales DOMN al MOLDOVEI, iar la 24 Ian. 1859 şi al ŢĂRII ROMÂNEŞTI. Prin activitatea diplomatică dusă la vremea respectivă, UNIREA celor două ţări a fost recunoscută de Puterea suzerană şi Puterile Garante. Desăvârşirea Unirii Principatelor Române pe calea înfăptuirii unităţii constituţionale şi administrative s-a realizat în Ianuarie 1862 când MOLDOVA şi ŢARA ROMÂNEASCĂ au format un stat unitar, cu un singur guvern, numit ROMÂNIA cu capitala la BUCUREŞTI. Noul guvern format în 1863, sub conducerea lui M. Kogălniceanu, va aduce la îndeplinire ştiutele ,,REFORME ale lui CUZA" (agrară şi electorală). Amintim: – secularizarea averilor mânăstireşti, noua constituţie, legea rurală – desfiinţând iobăgia, legea pentru obligativitatea învăţământului primar, înfiinţarea primelor universităţi de la IAŞI (1860) şi BUCUREŞTI (1864), a fost dezvoltată armata naţională, se începe construcţia primei linii de cale ferată din România: Bucureşti – Filaret – Giurgiu. Datorită faptelor sale, Al.IOAN CUZA este numit şi DOMNITORUL PROGRESIST. Aş aminti cu această ocazie şi de ION ROATĂ, ţăranul

înţelept din popor, cinstit şi cuviincios, cunoscut in istorie ca Moş Ion Roată, deputat în Divanul Ad-hoc., care a fost decorat în 1878 de către M.Kogălniceanu – ministru de externe la acea vreme, cu Ordinul Naţional ,,Steaua României", în grad de cavaler. Referitor la pârâul Milcov, ce despărţea cele două ţări, la 24 Ianuarie se cânta: ,,Să-l secăm dintr-o sorbire,/ Să facem Sfânta UNIRE". Să luăm aminte cuvintele marelui V. Alecsandri: ,,Unde-i unul, nu-i putere,/ La nevoi şi la durere,/ Unde-s mulţi, puterea creşte/ Şi duşmanul nu sporeşte". Alexandru Ioan Cuza, rămâne pentru noi toţi, un ,,român" adevărat, care a ţinut cont de dorinţele şi necesităţile acestei ţări. A fost înmormântat la Ruginoasa, conform dorinţei sale, apoi osemintele sale au fost mutate la Biserica Trei Ierarhi din IAŞI. Astăzi 24 Ianuarie 2017 este pomenit numele lui în toată ţara, iar faptele sale sunt nemuritoare. Cu această ocazie la Piteşti, ca-n toată ţara de altfel, s-a serbat Mica Unire, s-au depus coroane de flori la statuia lui Al.I.Cuza şi s-a jucat HORA UNIRII. La ora 13,00 la Centrul Judeţean Pentru Promovarea şi Conservarea Tradiţiilor Populare, sub directa îndrumare a dl.director - prof.dr.Sorin Mazilescu a avut loc un spectacol dedicat Micii Uniri, unde s-au întrecut cei mai buni solişti argeşeni de muzică populară, cei mai buni dansatori ai argeşului, antrenaţi de dl. Cătălin Oancea dar şi cântece patriotice interpretate de Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazul", sub bagheta col. (r) Nicolae Perniu. La finalul întâlnirii s-a jucat HORA UNIRII.

NUŞA CANTEMIR

Noi suntem români ... Noi aici pe veci vom fi stăpâni!

PORTUL POPULAR ŞI ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ

Joi 26 Ianuarie –ora 17,00 a avut loc la Biblioteca Judeţeană o Expoziţie de metaloplastie a cunoscutului piteştean – artistul plastic Constantin Samoilă. Expoziţia intitulată ,,Portul Popular şi Arhitectura Românească", reprezintă cum nu se poate mai bine scene din viaţa românului obişnuit, obiceiuri, tradiţii şi portul ţăranului român. La aceste lucrări, artistul a trudit aproape un an întreg, dar nu de asta se vaită minunatul nostru contemporan, ci de faptul că nu găseşte materialul necesar. Măiestria sa ne-a dovedit încă odată că frumosul îl găseşti la români pretutindeni, numai să ştii să-l cauţi. Artistul nostru, încearcă – pe bună dreptate aş spune eu - să arate tinerei generaţii frumuseţea strămoşilor noştri, inteligenţa lor în a-şi crea singuri casele, costumele, cântecele şi chiar atât de frumoasele jocuri. Îmi vine în minte titlul unei poezii, a poetei Paula Romanescu intitulată ,,Tot mai prezent timpul numit trecut!" Nu trebuie să uităm de moştenirea strămoşilor, lăsată generaţiilor actuale şi viitoare care este ,,COSTUMUL POPULAR ROMÂNESC". La fel şi casele ţărăneşti sau porţile , împodobite cu brâuri în diverse forme şi jocuri. Toate aceste frumuseţi, le găsiţi transpuse în tablourile realizate de neobositul nostru artist Constantin Samoilă. Dl.Constantin Samoilă, asemeni lui Pablo Picasso, trăieşte pentru artă prin artă. Aşadar iubitori ai frumosului, veniţi la Biblioteca Judeţeană ,,Dinicu

Golescu" – care ne oferă necontenit realizări ale contemporanilor noştri şi nu numai, vizitaţi expoziţia şi veţi pleca mai frumoşi, mai bogaţi şi mai mândri că sunteţi români.

NUŞA CANTEMIR

„Iubirea de patrie este cea dintâi virtute a omului civilizat“

Napoleon Bonaparte

Situat într-un spaţiu de mare însemnătate economică şi strategică, în care jocul de interese ale unor mari state i-au solicitat permanent gândirea politică şi acţiunea militară, poporul român a trebuit să facă din lupta şi eforturile sale, din capacitatea de rezistenţă şi din voinţa sa de a înfrunta adversităţile, scut şi pavăză pentru a-şi apăra fiinţa şi dreptul la existenţă, pentru a se putea afirma şi trăi liber, pentru a dobândi independenţa şi unitatea naţional-statală. Născut creştin, sub seninul pecetei Romei, poporul român a trăit în condiţiile specifice ale Evului Mediu împărţit în trei state: Ţara Românească, Moldova şi Transilvania. Conştiinţa originii comune, a unităţii de neam şi de limbă a locuitorilor cultivată de spiritele luminate şi întărită de legăturile economice şi politice dintre cele trei state a favorizat încercări repetate de realizare a unei unităţi statale în spaţiul etnic românesc. De la mijlocul secolului al XVIII-lea destrămarea vechilor structuri socio-politice pe ansamblul teritoriului locuit de români a avut ca urmare formarea naţiunii moderne române, apariţia conştiinţei şi idealurilor naţionale, organizarea administraţiei de stat după modelul celor mai avansate state europene. „Actul energic al naţiunii române“, prin care s-a unit, la 24 ianuarie 1859, Moldova cu Muntenia, a deschis drumul afirmării statului modern român şi a dreptului său la independenţă. Proclamarea independenţei în 1877 şi consfinţirea ei pe câmpul de luptă în 1877/1878 au legitimat dreptul poporului român de a fi un popor liber, care să trăiască într-un stat naţional independent şi unitar. Cucerirea independenţei a contribuit la creşterea prestigiului naţiunii române, a demnităţii şi mândriei naţionale, a făcut ca statul român să devină centru polarizator al întregii naţiuni române, spre Bucureşti îndreptându-se privirile românilor din ţinuturile româneşti supuse încă dominaţiei străine. Desăvârşirea procesului de formare a statului naţional unitar român a avut în contextul fazei finale a primului război mondial şi al marilor frământări sociale şi naţionale desfăşurate în acea vreme în Europa centrală şi de Răsărit.

Nicolae Iorga, trecând în revistă evoluţia ideii de unire la români, făcea constatarea că Unirea a fost rodul luptei întregului popor. „Fără a uita pe nimeni care a colaborat la această faptă a minunii - spunea el - de la general şi de la fruntaş ardelean până la ultimul ostaş şi ţăran, omagiul recunoştinţei noastre să se îndrepte azi către poporul acesta întreg de oriunde şi din toate veacurile, martir şi erou“. În Memorialul: Au căzut pentru libertate. Un cântec de jale şi un cântec de biruinţă, V. Pârxan, referindu-se la cei care, prin sacrificiul lor suprem au adus izbânda cea mare, ţinea să sublinieze: „Moartea de război e moartea pentru salvare, e moartea pentru viitor, e moartea publică, la care nu se plânge, ci se fac jurăminte ... cei care iubesc nu uită pe cei ce nu mai sunt ... cari ne-au dăruit viitorul ... ei au murit prin ogoare şi râpi şi prin şanţurile drumurilor, fără cruci la căpătâiu, fără nume, fără lacrimi, fără glas de clopote, fără cântec de vecinică amintire...“. În condiţiile agravării relaţiilor dintre marile puteri şi promovării de idei revizioniste faţă de tratatele de pace încheiate după primul război mondial, România a suferit în anul 1940 grave mutilări teritoriale. Acest fapt explică, în mare măsură, angajarea ei în cel de-al doilea Război Mondial, cu scopul de a-şi reface unitatea statală. Armata română a participat la două campanii distincte: în Est (22 iunie 1941-23 august 1944), alături de armata germană, pentru eliberarea Basarabiei şi nordului Bucovinei, smulse de Uniunea Sovietică în iunie 1940 şi în Vest (23 august 1944 - 9 mai 1945), alături de armata sovietică, pentru readucerea la sânul patriei a Transilvaniei de nord-vest, „cedată“ Ungariei hortyste prin Dictatul de la Viena (30 august 1940). După ce a eliberat teritoriul naţional, armata română a avut un rol de seamă în înfrângerea fascismului, participând activ la eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei şi la unele operaţii militare pe teritoriul Austriei. Prin tratatul de pace de la Paris (16 februarie 1947), marile puteri, neacordând României statutul de ţară cobeligerantă, ea a beneficiat numai de anularea Dictatului de la Viena. Partea de nord-vest a Transilvaniei a revenit la Patria-mamă, dar au rămas sub ocupaţie sovietică Basarabia, partea de nord a Bucovinei şi Ţinutul Herţei, iar Cadrilaterul a fost cedat Bulgariei. Despre pel de-al doilea Război Mondial, desfăşurat la scară planetară, considerat un război total, cu acţiuni militare combinate - aeriene, navale şi terestre -s-a scris extrem de mult. Relativ bogată este şi literatura istorică despre România în războiul de reîntregire. Momente şi aspecte importante omise sau insuficient tratate în trecut sunt tot mai mult puse în lumină, înlesnind o viziune mai amplă şi mai exactă despre starea şi rolul naţiunii române în timpul marii conflagraţii mondiale. O sursă importantă în această privinţă sunt relatările supravieţuitorilor din acea vreme, a veteranilor, care prin detaliile lor lărgesc şi aprofundează înţelegerea istoriei trăite de ei. În anul 1990 a luat fiinţă în ţara noastră Asociaţia Naţională a Veteranilor de Război (A.N.V.R.), membră a Federaţiei Mondiale a Veteranilor de Război (F.M.A.C.) cu sediul la Paris. În cadrul Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război funcţionează o Comisie de Memorialistică, al cărei preşedinte este general-maior (r.) prof. univ. dr. Victor Atanasiu, strălucit istoric militar, membru al Academiei româno-americane de ştiinţe şi arte. Începând cu anul 1994, Comisia a publicat - şi cu aportul celui care a fost generalul -maior (r.) Vasile Bărboi, un neobosit truditor pentru valorificarea potenţialului ştiinţific al amintirilor veteranilor de război - 9 volume de memorialistică în cadrul unei colecţii de prestigiu: Veteranii pe drumul onoarei şi jertfei. 1941-1945. Lucrarea de faţă, care reprezintă cel de-al X-lea volum al colecţiei Veteranii pe drumul onoarei şi jertfei, se doreşte a fi o sinteză a tot ce veteranii au scris mai valoros în perioada anilor 1990-2005. Iniţiatorul şi coordonatorul lucrării este renumitul istoric militar prof. univ. dr. Victor Atanasiu. Colaboratori de prestigiu ai domniei sale sunt: general de armată (r.) Marin Dragnea, general de armată dr. (r.) Dumitru Penciuc, general-locotenent (r.) Teodor Halic şi general-maior (r.) Radu Ionescu-Galaţi. Lucrarea este extrem de bogată şi variată prin faptele şi evenimentele prezentate şi analizate cu exactitate ştiinţifică şi aleasă înfăţişare stilistică. Mărturiile veteranilor privesc minuţioase planuri de luptă şi mari bătălii, acte de eroism ale diverselor unităţi militare, figuri de oşteni şi comandanţi de oaste cu nume intrate în istorie, aspecte din viaţa prizonierilor de război, de cele mai multe ori o viaţă de calvar. Memorialul veteranilor de război se situează la nivelul pe care-l cunosc azi lucrările de acest gen din unele state cu lungă şi continuă tradiţie culturală. Pentru toţi cei interesaţi în cunoaşterea adevărului istoric, acest memorial este, fără îndoială, o carte de referinţă, de autoritate ştiinţifică. Le suntem recunoscători veteranilor pentru sacrificiul lor şi pentru ceea ce ne-au lăsat ca model. Ţin, în încheiere, să amintesc preţioasele cuvinte ale lui Nicolae Iorga: În trecutul nostru mulţi oameni au suferit. Dacă suntem ceva, noi suntem ceva numai prin suferinţa lor. Toate puterile noastre nu sunt altceva decât jertfa lor, strânsă laolaltă şi prefăcută în energie ... Neamul devine etern prin cultul eroilor“.

ACADEMICIAN ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU

ÎN AMINTIREA UNUI PRIETEN DRAG

„Spicuiri dintre amintiri“, Iuliu POTORAC şi Camelia VASILIU

În ultimii ani, printre membrii activi ai cenaclului literar „Destine“, l-am remarcat pe domnul Iuliu Potorac - un bărbat înalt şi distins, cu părul alb şi priviri spiritualizate, cu o memorie deosebită, care ne încânta pe toţi fiindcă era capabil să recite, minute în şir, poezii de Mihai Eminescu, Virgil Carianopol, Grigore Vieru şi alţii, spre încântarea numeroşilor copii din capitală sau din ţară, la întâlnirile organizate cu aceştia, în Sala Oglinzilor, din fostul sediu al USR, de Victor Gh. Stan, preşedintele Filialei pentru Copii şi Tineret Bucureşti. Prietenul nostru era îndrăgostit şi de poeziile altor creatori, ca: Ion Minulescu, Vasile Alecsandri, George Topîrceanu, Petru Demetru Popescu, pe care-i întâlnim acum în paginile acestei sensibile şi triste antologii, alcătuită de fiica sa, poeta Camelia Vasiliu - dar noi, cei câtiva scriitori profesionişti, care participam la unele dintre manifestări, nu am avut încă timpul necesar ca să-l ascultăm până la capăt, pe acest sensibil liric, precum şi ceilalţi cenaclişti care păşeau cu hotărâre pe cărările tot mai grele ale afirmării literare, precum Florin Grigoriu, Marian Dumitru, Nicu Doftoreanu şi alţii. Apoi o vreme nu l-am mai zărit printre noi pe acest împătimit de poezie şi-i simţeam lipsa, fiindeă ne devenise drag. După care, la una dintre şedinţele noastre, o fiinţă delicată, cu umbrele tristeţii pe chip, dar sub mlădierea unui obraz tânăr, de-o atrăgătoare feminitate şi de-o frumuseţe aparte, de-o reţinere justificată, cum le stă bine doamnelor cu o educaţie aleasă, ne-a oferit cartea despre care vă scriu, spunându-ne că tatăl ei a decedat iar acest volum este un fel de prezentare şi rememorare a personalităţii sale. Cartea cuprinde mai multe creaţii ale celui care a fost Iuliu Potorac, pagini dedicate lui, alcătuite de prieteni din Moldova şi de câţiva membri ai cenaclului nostru, pe care deja i-am amintit, unele dintre poeziile recitate de el în ultima perioadă, fotografii şi documente de familie. Ca scriitor şi editor, am un fel rapid de informare. Din cuprinsul şi din materialele citite, am desprins principalii paşi în profesie şi în artă ai prietenului nostru. În fotografii şi mărturii m-am întâlnit cu un om demn, trăindu-şi din plin viaţa, în mijlocul unei familii numeroase: copii, nepoţi, cuscrii, prieteni, soţia, naşi şi vecini, colegi de cenaclu - adică „un om între oameni“ cum e titlul unei trilogii a lui Camil Petrescu, dorind afirmarea sa socială şi în domeniul culturii. Două imagini m-au şocat în mod deosebit: una, la Muzeul Figurilor de Ceară, din Londra, unde apare alături de preşedintele Americii; şi cealaltă, desprinzând conservatorismul englez, alături de un ofiţer din corpul de gardă al reginei Angliei. Percepţia vizuală fiind depăşită, cu emoţie şi tristeţe, a omului abia plecat dintre noi, am încercat să mă apropii de câteva dintre ultimele taine ale sufletului său, spicuind dintre însemnările celor pe care i-am amintit şi din textele fiicei sale, de unde am aflat că a lucrat la S.C. Electricom, căreia i-a alcătuit o monografie, dar cel mai mult a iubit arta şi viaţa, după cum scrie fiica sa: „A iubit viaţa, a ştiut s-o trăiască intens şi să se bucure de ea. Grăbita lui trecere pe aici, printre noi, a marcat pe mulţi dintre cunoscuţi, pentru că avea o personalitate puternică, definită de un caracter energic, dominat, foarte expresiv. „Spicuiri dintre amintiri“ - o carte simplă, înprimul rând a celui despre care scriu, apoi a fiicei sale, pe care, peste câţiva ani, am descoperit-o ca pe o talentată poetă, care s-a ocupat de adunarea şi sistematizarea acestui volum, frumos alcătuit, cu lacrimi udat de colegii cei mai apropiaţi, din care desprindem, pentru eternitate chipul celui care a fost bunul nostru prieten Iuliu Potorac, căruia îi vom păstra o frumoasă amintire.

ION C. ŞTEFAN

O NOUĂ VOCE LIRICĂ

„Zâmbet lăuntric“, Camelia VASILIU

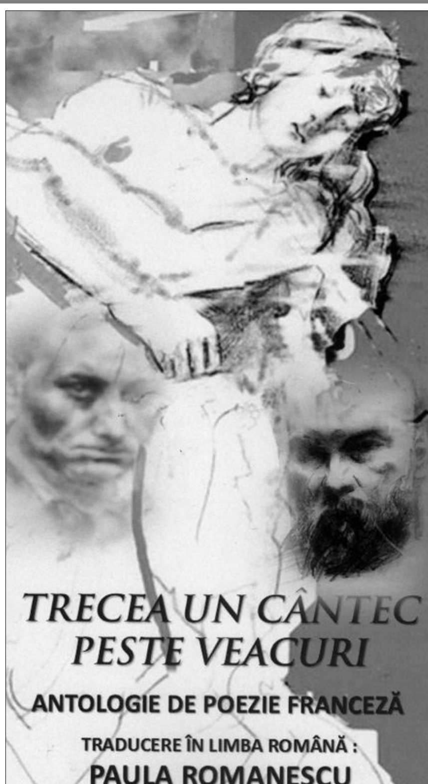
Expresivă şi armonioasă se dovedeşte a fi tânăra şi talentata poetă Camelia Vasiliu, în volumul „Zâmbet lăuntric“, tipărit, de curând, la editura Destine. Prima sa carte de versuri (cu un titlu prea lung) se intitula „Duios îmi cântă Mozart lăcrimoasa dintre gânduri, în versuri şi alte rânduri“ - şi a fost tipărită la Editura Pim, Iaşi, 2011. O altă carte a fost tipărită la aceeaşi editură, fiind o evocare duios-înlăcrimată a tatălui său, Iuliu Potorac, membru al cenaclului literar Destine - un mare îndrăgostit de versurile lui Mihai Eminescu, din care ne recita uneori. Era un fel de carte de familie, evocând cu tristeţe chipul unui intelectual de elită, pe care l-am îndrăgit toţi cei care l-am cunoscut, dar eu cred că adevăratul volum, care o consacră pe Camelia Vasiliu este acest „Zâmbet lăuntric,“ în care talentul său se dezvăluie deplin: „Aş vrea să mă ridic spre cer ca plopii, / în libertatea înălţării să acced, / Să îmi asum virtuţi în care cred, / unde să nu ajungă mizantropii“ (Nu îmi doresc o libertate de hazard, p. 15). Poetul Victor Gh. Stan, în prefaţa intitulată „O conturare armonioasă a cuvântului,“ afirmă că: „Poeta ne plimbă lin şi ne atrage cu discreţie pe drumul dilemei, retoricii, expresiilor şi imaginilor artistice cu reuşită la cititor“ (p. 5). Lectura cărţii Cameliei Vasiliu este atractivă şi deconectantă, dezvăluind instinctul ei artistic sigur: „Orice întâmplare se amână, / orice gând se risipeşte, / privirile rămân mute, / Lebedele, statui plutitoare, / ţin umbră îngerilor aţipiţi şi ei / de raze dogoritoare“ (Văzduh, p. 53). Autoarea se simte ancorată într-un prezent al tinereţii, pe care vrea să ni-l dezvăluie deplin: „Nu mai este timp/ nici măcar de a visa la trecut,/ prezentul e prea prezent,/ ca un scut/ ce nu-ţi dă nimic la schimb/ şi nici împrumut“ (Nu mai este timp, p.16) Abia mai departe întâlnim şi crezul său poetic, împlinirea de sine: „Când pe lume ne pare că totul s-a spus/ în memorabile şi iscusite scrituri,/ cuvântul, de-a dreptul zorit şi răpus/de mii de condeie şi-nvăţături,// se cere, cu sfială, învoit de muză/ la un răgaz de stihuri, de vorbe şi idei“ (Când muza e modnenă, p.70). Camelia Vasiliu este o poetă, în plină formare, atentă cu sine, discretă în dezvăluirea sentimentelor profunde ce o încearcă adesea şi, mai ales, antrenată în această cursă a depăşirii de sine.

ION C. ŞTEFAN

O voce distinsă în literatura românească

„TRECEA UN CÂNTEC PESTE VEACURI“, PAULA ROMANESCU

Recent, am cunoscut o distinsă personalitate a culturii româneşti, pe doamna Paula Romanescu, poetă şi traducătoare, argeşeancă de la noi, din Ţuţuleşti, încununată cu titluri de „Membru a Academiei Central Europene de ştiinţă, literatură şi arte“, Sorbona, Paris, distinsă cu „Meritul Cultural în Grad de Cavaler“. Tânără ca spirit, frumoasă ca înfăţişare, plină de duh până la „Duhul cel Sfânt“, a încântat adunarea foştilor colonei şi generali din trupele de transmisiuni la care a fost prezent şi distinsul academician Gh. Păun. Domnia sa, a prezentat auditoriu o carte, altfel decât cărţile de poezii apărute pe piaţă, prin aceea că volumul de poezii de peste 610 pagini era publicată în versiunea limbii române şi în versiunea franceză, cuprinzând printre alţii, chiar unii corifei ai literaturii universale precum: Victor Hugo (1802-1885), Theophile Gautier (1811-1872) şi nu în ultimul rând Jean Cocteau (1889-1963). Este greu pentru un jurnalist de anchete, investigaţii, să facă un portret critic al unui „luptător pe tărâmul culturii şi literaturii“. Pentru că aceasta este doamna Paula Romanescu. Domnia sa a deţinut harul compunerii dar şi harul traducerii literare a unor opere a unor personalităţi celebre a literaturii universale. Aceasta este cartea „Trecea un cântec peste veacuri“, pe care am dorit neapărat să-mi „înnobileze“ biblioteca personală, pentru a o transmite nepoţilor şi generaţiilor viitoare.

NU MAI ÎNVAŢ, ŞTIU...

Deşi o ştim, a crede că-ntr-o zi
vom prinde să-nvăţăm şi de-a muri,
ne facem că ni-i greu de a pricepe,
că lacrima-i efectul unei cepe
strivită-n podul palmei sau cu pumnul,
că bolta unde-şi are tron Preabunul,
nu e de nasul nostru şi că zborul
cu aripa, cu gândul sau cu dorul
până la stele nici nu-şi are rostul.
O spun şi eu ba o şi cred, ca prostul
gândind că steaua nopţilor senine
ce s-a născut din haos (ca şi mine ?)
şi-i este nemăsurii chiar măsură
va şti poate cu-ntâia arătură
de spaţii sau cu ultima zăpadă
să mă ajungă încercând să cadă
robită de o umbră de cuvânt,
nu-n ceruri ci la mine pre pământ.

Da, s-a mai spus un nu credeam să-nvăţ
dar îmi părea o formă de răsfăţ
a minţii, un prisos de vorbe care
pentru cuminţii rătăcinzi sub soare
nu-i este omului de vreun folos ;
de ce să-i întorci sufletul pe dos
când şi aşa, în veşnica-i rotire,
pământul cel din noi e risipire
în vântul vremii fără căpătâi
neştiutor de-amarul nimănui ?

Îmi spun şi eu că nu credeam vreodată
să-nvăţ ştiuta vamă blestemată
dar iată, tu ai şi făcut-o, eu –
frunză în toamna toamnelor de hău
aştept să cadă ultima ninsoare.
De-acum nu mai învăţ. Ştiu cum se…

ÎN ARGEŞ, LA PITEŞTI, BASCOV ŞI BUDEASA, ARE LOC EVENIMENTUL DECENIULUI 2 AL MILENIULUI 3, PRIN DESFĂŞURAREA „CAMPIONATULUI MONDIAL DE KAIAC-CANOE“

***În perioada 26-30 iulie 2017, municipiul Piteşti şi comunele Bascov -Budeasa, prin Complexul sportiv nautic, va fi gazda celei mai mari şi importante competiţii sportive de kaiac-canoe din România ultimului secol. Acest eveniment, are atât o conotaţie sportivă, cât şi o conotaţie turistică datorită ocupării spaţiilor de cazare şi alimentaţie publică din municipiul Piteşti, comuna Bascov, şi chiar din oraşul Mioveni, datorită celor peste 1700 de participanţi. Este posibil ca autorităţile locale şi judeţene să nu sesizeze importanţa acestui eveniment unicat în peisajul actualei perioade de tranziţie, când, într-un judeţ, timp de 4-5 zile, sunt prezenţi aproape 2000 de cetăţeni străini odată. Datorită acestui lucru, pe umerii Ministerului Tineretului dar şi a Ministerului turismului nou înfiinţat, cad sarcini deosebit de importante prin cele 3 elemente: măsuri organizatorice care cad în sarcina Ministerului Tineretului şi Sportului prin Federaţia de kaiac-canoe, măsuri administrative, de pregătire a bazei, care cad în sarcina directorului general al complexului, măsuri de mediatizare a evenimentului, atât în interiorul judeţului Argeş, cât şi în afara judeţului şi chiar în afara ţării. Facem această precizare, pentru că acest număr de participanţi este deosebit de important, care trebuie complementat prin măsuri de aducere în cadrul competiţiei a unui număr important de vizitatori, încât baza hotelieră din oraşele Mioveni, Câmpulung Muscel, Curtea de Argeş să poată asigura excursii pe perioada desfăşurării competiţiei. În acest context, credem că conducerea judeţului reprezentată de Consiliul Judeţean, Prefect, la care se adaugă conducerea celor două primării, precum şi Direcţia Judeţeană de Apă Argeş-Vedea, care trebuie să facă un efort important pentru ca luciul de apă unde se desfăşoară competiţia să nu prezinte impedimente. Drept urmare, începând din luna aprilie, aceasta trebuie să mobilizeze prin Ministerul de resort, aducerea unei drăgi care să funcţioneze 2-3 luni, pentru curăţarea mâlului din zona de concurs. De asemenea, credem că mai este necesar un efort pentru ca în continuarea actualelor tribune să se instituie locuri de vizionare a spectacolului sportiv care să cuprindă inclusiv Complexul Star. Dar despre aceste probleme, vom discuta şi în numerele viitoare.
În numărul de faţă, vom prezenta iniţiativa Asociaţiei profesionale de Turism şi Alimentaţie Publică, singura din România cu acest profil înregistrată cu numărul 1 la Ministerul Justiţiei în anul 2006, aceasta iniţiind un „comitet profesional pentru sprijinirea şi mediatizarea corectă şi profesionistă a acestui eveniment“, aşa cum îl prezentăm.***

SPRE ŞTIINŢĂ

PREŞEDINTELE C.J. ARGEŞ, DOMNUL MANU

PREFECTULUI JUDEŢULUI ARGEŞ,

Domnilor decidenţi,

Prin prezenta, Consiliul Director al Asociaţiei Profesionale de Turism şi Alimentaţie Publică, reprezentaţi de Dumitru Boţilă şi Ziarul Reflector Argeşean, prin prezenta, având în vedere importanţa dată desfăşurării celui mai mare concurs de Kayac-Canoe desfăşurat pe baza Bascov-Budeasa, la mijlocul anului 2017, unde vor participa aproape 100 de loturi din tot atâtea ţări, vă înştiinţăm:

• Pentru mediatizarea şi sprijinirea acestui important eveniment unic în România prin numărul de ţări şi participanţi, pentru un judeţ şi pentru două comune şi un oraş, am luat iniţiativa de înfiinţare a unui „Comitet profesional pentru sprijinirea şi mediatizarea corectă şi profesionistă a acestui eveniment“. Din acest comitet vor face parte următorii:

• Preşedintele CJ Argeş şi Prefectul, în calitate de preşedinţi onorifici;

• Preşedintele Asociaţiei Profesionale de Tursim şi Alimentaţie Publică Argeş;

• Ca secretar, fostul director adjunct al Bazei Nautice Bascov-Budeasa, Mihai Boţilă;

• Ca vicepreşedinţi specialişti:

- reprezentantul Ministerului Turismului, nominalizat de ministru;
- reprezentantul Agenţiilor Naţionale de Turism (ANAT);
- Liviu Iliescu;
- directorul Complexului Victoria;
- directorul Agenţiei de Turism Discovery;
- şefii punctelor turistice Mioveni şi Piteşti;

• Ca membrii:

- şeful Complexului Turistic Cornu Vânătorului
- preşedintele Cooperaţiei de Consum judeţul Argeş;
- directorul Complexului Câmpulung Muscel;
- directorul Complexului Turistic Star Bascov;
- directorul general al Bazei Nautice Bascov-Budeasa;
- primarul municipiului Piteşti sau înlocuitorul acestuia;
- primarul comunei Budeasa;
- primarul comunei Bascov;
- directorul Complexului Turistic Metropol;
- directorul Complexului Turistic Sorelo;
- doi directori de mari agenţii turistice din Piteşti;
- directorul Apelor Argeş-Vedea sau înlocuitor;
- directorul ziarului Argeşul;
- directorul ziarului Obiectiv;
- directorul ziarului Ancheta;
- primarul oraşului Ştefăneşti sau înlocuitorul său;
- directorul Complexului Muzeal Goleşti;
- directorul Centrului Cultural Brătianu;
- directorul Muzeului Judeţean Argeş;
- directorul Teatrului Al. Davila;
- preşedintele şi vicepreşedintele Asociaţiei Comunelor din România;

• Programul şi obiectivele se vor comunica până la data de 01 martie 2017, dată până la care se va lua legătura cu cei nominalizaţi.

Vă rugăm să ne confirmaţi această iniţiativă care are scopul ca judeţul Argeş şi municipiul Piteşti să se mobilizeze pentru ca acest mare eveniment turistic şi sportiv organizat în prezent de actualul ministru al Tineretului şi Sportului, Marius Dunca, la care obligatoriu trebuie să participe şi actualul ministru al turismului, Mircea Dobre.

Având în vedere importanţa mediatizării acestui eveniment, Comitetul nominalizat va face invitaţie personală întregului cabinet, pentru ca la începutul şi pe parcursul evenimentului, să aibă cel puţin o scurtă apariţie în Tribună sau la sediul Complexului Nautic, de cca. două ore.

De aceea, aşteptăm punctul dvs. de vedere.

PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI PROFESIONALE DE TURISM,
BOŢILĂ DUMITRU

De cine este plătită doamna procuror Kovesi?

Cum acoperă doamna Codruţa Kovesi greşelile unor procurori?

Apariţia DNA în anul 2005 din iniţiativa fostului ministru Monica Macovei, a generat în ultimii 10 ani o altă abordare privind rolul Ministerului Public din secţiunea a II-a art.131 din Constituţia României. Doamna ministru Macovei a dorit şi probabil că a reuşit să deturneze baza legală constituţională a Ministerului Public reprezentat de "Instituţia Parchetelor", iar începând cu anul 2015, "PE CAI MARI" a fost înscăunat la Cotroceni domnul preşedinte "etnic german"- Klaus Iohannis Verner. Dacă până la această dată capitalismul românesc a funcţionat "şchiopătând", începând din acest an, capitalismul românesc "a fost împiedicat" precum "calul în căpăstru" care avea ochii acoperiţi. Dacă timp de 24 de ani "mirajul capitalismului" era un deziderat şi o dorinţă de la micul copil până la persoanele în vârstă, după 01 ianuarie 2015 actul fundamental Constituţia a fost deturnat prin "spargerea instituţiei Parchetului" în două: Parchetul cel mai important fiind DNA, care a început să fie adulat de majoritatea cetăţenilor şi Parchetul Mare care se ocupă "mult de găinării". Aceasta în condiţiile în care, la art.131 alin.1, se precizează "în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept, precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor". Până aici, totul bun şi la obiect. Realitatea însă pe terenul societăţii româneşti, în activitatea "marelui Parchet" din art.131, s-a desprins "copilul minune" al justiţiei care a primit numele de DNA, şi care peste noapte, printr-un referat al ministrului Monica Macovei, s-a desprins din cadrul constituţional, nemaifiind în subordinea şi autoritatea ministrului justiţiei, aşa cum precizează art.132. Drept urmare, încălcarea gravă a Constituţiei de către procurorul general DNA este evidentă, pentru că în ultimii ani, mijloacele media nu au prezentat vreo informare cu privire la activitatea DNA, în cadrul Ministerului Justiţiei. Chiar şi bugetul alocat DNA, este cheltuit în secret doar din pixul şi aprobarea doamnei procuror general Kovesi. Este foarte adevărat că aşa zisul "capitalism de cumetrie", iar noi, în ziar, i-am spus "capitalismul proletar", a făcut greşeli capitale datorită faptului că după 1990, România fiind cuprinsă de "anarhia revoluţionară", a considerat că cetăţenii au dreptul că facă orice doresc. În consecinţă, clasa politică românească, singura vinovată de dezastrul economic, politic şi militar din ultimii 25 de ani, a considerat că trebuie să "se îngraşe" prin devalizarea economiei româneşti datorită "imboldului" venit de la Bruxelles, care a stabilit că statul român ar trebui să dispară într-un viitor foarte apropiat, iar prin măsurile impuse de acesta, România să devină "o provincie" în cadrul Uniunii. Numai că, se pune problema cine conduce în Uniune? România în niciun caz prin cei 33 de europarlamentari care aleşi de partide prin grade de rudenie, nu au altă menire decât să ridice mâna şi să aprobe fără murmur deciziile venite de la UE. De fapt, că acest lucru este adevărat, este prezis şi întărit de însăşi savantul rus Bukovski care spunea: "UE nu este altceva decât un nou URSS". Pe fondul acestui deziderat, prin actul de la 01 ianuarie 2007, Traian Băsescu a semnat "actul capitulării statale a României". Ca urmare, a modificării prin referendum în 2003 a prevederilor Constituţiei de către "şarlatanul" fost premier, Adrian Năstase, evenimentele recente dovedesc fără echivoc că România nu mai contează ca stat, devenind principala victimă într-un eventual conflict între marile puteri dominante în lume, SUA şi Rusia. Am făcut această digresiune în timp, pentru a analiza motivele pentru care DNA anul 2015 a fost revitalizată precum "Pasărea Phoenix din cenuşă". Acum, aproape peste noapte, după ce 10 ani a stat în letargie neluând în seamă sesizările penale pe care ziarul Reflector Argeşean le-a făcut începând cu anul 2007 prin devalizarea unor obiective importante ale economiei româneşti. Amintim în acest sens, distrugerea Fermei Schiau de la Bascov. Amintim distrugerea investiţiei privind calea ferată Mâniceşti-Rm. Vâlcea, unde în 1996, Guvernul Româneii a alocat firmei italiene Secol suma de 300 mil. dolari pentru punerea în funcţiune al acestui tronson de cale ferată care leagă capitala printr-un drum mai scurt de Transilvania şi restul Europei. Iar faptele sesizate de acest ziar care are ca obiect "anchete, investigaţii, dezvăluiri", procurorii DNA în frunte cu doamna procuror general Kovesi, nu le-a dat curs clasând aceste sesizări. Motivul ultimul prin dosarul 352/P/2015 este de-a dreptul scandalos şi chiar penal. Aceasta datorită faptului că în dispozitivul ordonanţei de clasare din data de 31 august 2015, ordonanţă semnată de şeful de birou Vartic Marius Cătălin de la DNA, precizează scandalos pentru opinia publică: "deoarece faptele nu sunt prevăzute de legea penală". Să nu se supere domnul procuror Vartic, dar şi domnul procuror Claudiu Dumitrescu care întăreşte prin semnătura domniei sale că sesizarea făcută în cursul anului 2015 prin revenire la procurorul general al României care şi-a declinat "interesul" în favoarea DNA. Iată infracţiunile sesizate: abuz în serviciu, distrugere calificată, neglijenţă în serviciu şi altele pe care domnii procurori DNA le-au omis. În sesizare, incriminant persoane cu funcţii importante de conducere în Ministerul Transporturilor pe care DNA "i-a făcut scăpaţi". Întrebarea noastră retorică se referă la faptul pe care procurorii DNA nu îl cercetează când este vorba de suma de 300 mil. dolari, nepunându-şi întrebarea şi nerăspunzând la întrebarea: "unde se află această sumă?" Sau mai pe româneşte, domnul procuror care probabil are "orbul găinilor", nu a citit prevederile codului nou de procedură penală sau al vechiului cod de procedură penală, pentru că a uitat că tot domnia sa ne-a trimis un răspuns detaliat cu privire la existenţa acestei sume uriaşe pe care statul român a plătit-o unei firme italiene. Atunci ce să mai credem? Să credem că cineva din exterior are interes să acopere furtul unei sume uriaşe alocate de Guvernul României doar pentru faptul că aşa cum spun gurile rele „biroul Interpol România" se află în apropierea biroului domeni Kovesi. Atunci, să spunem că devalizarea economiei româneşti care a fost cumpărată pe preţul unui "ciubuc" consumat de micii copii reprezentat de fostele consilii de administraţie ale fostelor întreprinderi. Şi toate acestea în condiţiile în care în ultimul an, asistăm la unasalt fără precedent împotriva capitaliştilor autohtoni, tot mai mulţi din ei trecând pe la "beciul domnesc", aşa cum spunea Radu Mazăre, şi el un capitalist de carton care a mâncat aşa de mult din economia constănţeană, încât aproape "să-i crape fierea". Mijloacele media fac mare tevatură cu "ţigăneşti" din toată ţara, lucru care nu este rău. Numai că, DNA nu cercetează de unde au banii ţiganii şi manelişti? DNA se preocupă doar de clasa politică ca singura care a generat infracţiunile. Aceasta în condiţiile în care pentru existenţa unei infracţiuni trebuie să existe cel care a dat şi cel care a primit mită. Le-aş aminti domnilor anchetatori că provenienţa fondurilor prin care s-au făcut aducţiuni de apă, canalizare şi alte drumuri, toate au fost câştigate la licitaţie de firmele multinaţionale care au subcontractat unor firme româneşti. Numai că cei care plătesc sunt doar subcontractanţii capitalişti români. Pentru că nu am văzut niciun beneficiar câştigător de contracte din afară că a fost chemat la DNA. Oare doar capitaliştii români sunt bandiţi şi fură din fondurile Europene? Mă tem că nu. Trecând din nou la "păguboasă ordonanţă" semnată de domnii procurori DNA şi citind cu atenţie "zicerile domnului procuror Vartic", domnia sa a uitat în schimb să citească, deşi este jurist, prevederile art. 5 din NCPP care precizează clar "organele judiciare au obligaţia de a asigura pe bază de probe aflarea adevărului..." Mai mult decât atât, organului de urmărire penală îi revine obligaţia de a strânge şi administra probe. Atunci, ne punem întrebarea, dacă domnul procuror Vartic a trecut vreodată din curiozitate să vadă pe unde o fi linia ferată Mâniceşti-Rm. Vâlcea sau complexul de creşterea taurinelor de la Bascov. Mă tem că nu. Mai mult decât atât, la pagina 2, domnul procuror Vartic spune penal: "în urma verificărilor efectuate, s-a constatat..." Ce a-ţi constatat domnule procuror? Nu a-ţi constatat nimic. A-ţi dat tradiţionalul NUP stabilind cu de la sine putere că distrugerea liniei ferate vizibilă de sute de mii de cetăţeni români, nu sunt prevăzute de legea penală. Probabil doar în mintea domniei sale. Sigur că în continuarea ordonanţei sunt nepotriviri şi chiar infracţiuni penale pe care domnul procuror Vartic, cu ştiinţă sau fără ştiinţă, încearcă să le acopere. Domnia sa, nu face altceva decât ce a cercetat cu 6-7 ani înainte, în calitate de procuror de caz, încă din anul 2007. De aceea, pentru a fi veridic, facem referire la ce a spus domnul procuror în august 2015 şi ce spunea în 2007. Concluzii care precizează fără echivoc superficialitatea unei cercetări atunci când precizează că plângerile au fost făcute împotriva a două persoane diferite. Iar mai departe îmi este jenă ca cititor şi ca persoană care am obligaţia conform deontologiei profesionale să informez opinia publică cu privire la fapte grave ale desfăşurării unor infracţiuni. Mai mult decât atât, i-am aminti distinsului domn procuror, prevederile art. 292- „sesizarea din oficiu", când "organul de urmărire penală se sesizează din oficiu, dacă află că s-a săvârşit din oficiu, pe orice cale". Ori, ziarul Reflector Argeşean, de 7-8 ani, fără să primească vreo remuneraţie de lanimeni, încearcă să aducă la cunoştinţă procurorilor din România cu privire la existenţa clară a unor infracţiuni. Oare cetăţenii îşi pun întrebarea: de ce doar Udrea, Băsescu, Nicolescu, iar nominalizarea ar putea continua, pentru că a devenit un "fenomen de masă" beciul domnesc trebuie să plătească? Şi aceasta în condiţiile în care procurorii se străduiesc prin metode de "teroare psihică" să afle un adevăr trunchiat care, de cele mai multe ori, în faţa judecătorului nu ţine. De aceea, pentru a fi veridic, prezentăm Ordonanţa procurorului Vartic care din punctul cetăţenesc de vedere al cititorului, reprezintă doar "vorbe pe hârtie". De aceea, ne-am adresat doamnei procuror general care are obligaţia legală, fiind procuror şef DNA, iar procurorul Vartic se află sub autoritatea domniei sale, adică cea de procuror superior. De aceea, credem că procurorii nu sunt independenţi în întocmirea dosarului şi a cercetării unui caz. Ei sunt în primul rând "dependenţi faţă de lege" dar şi "dependenţi faţă de procurorul superior". Ceea ce a făcut procurorul şef de secţie Claudiu Dumitrescu când a semnat adresa art.316, reprezintă aşa cum spune proverbul românesc, "a semnat ca primarul", fără să ştie sau să citească "aberaţiile juridice" pe care un procuror din cadrul DNA, în calitatea sa de şef de birou, a dat răspunsul spunem noi, "mincinos", atunci când spune că fapta de distrugere a căii ferate nu este prevăzută de legea penală. Să te miri şi să te cruceşti.

ZIARUL REFLECTOR ARGEŞEAN, DIRECTOR D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 324 DIN 1-14 IUNIE 2016

UMOR LA REFLECTOR

– Iubito, calcă-mi te rog cămaşa albastră că am o şedinţă importantă azi.

– Mă, tu vrei să te duci la prostituate!

– Nu iubito, promit, am o şedinţă importantă. Te rog, pregăteşte-mi şi cravata.

- Măăă, tu vrei să te duci la prostituate, d-aia te aranjezi !

– Nu iubito, îţi promit! Te rog şi parfumul să mi-l aduci.

– Pfaaaa, clar te duci la prostituate la cum te-ai aranjat! Promiţi că nu te duci?

– Iubito! Promit!

Se întoarce bărbatul beat acasă pe la 4 dimineaţa şi îi spune soţiei:

– Ai cobit femeie!

Nu râvni la femeia aproapelui tău. Şi ea e la fel de enervantă ca a ta.

Soţia: - A murit vecina de la etajul 3. Trebuie să mergem la înmormântare.

Soţul: - Sper că se termină până la ora 19:00, că trebuie să ajung şi la petrecerea dată de bărbat'su.

Doi prieteni discută:

- Frate, s-a deschis în oraş un bordel beton... te duci, faci sex gratis şi la plecare îţi dau şi 100 de euro!

- N-are cum mă... ai fost tu acolo şi ai văzut?

- Nu, ştiu de la nevasta-mea... ea a fost.

REGULUI DE CIRCULAŢIE PENTRU PIETONI

Orice persoană, indiferent de vârsta, sex sau profesie, care se deplasează pe jos, pe un drum public este PIETON.

Reguli pentru pietoni

– Să circule numai pe trotuare iar în lipsa acestora să folosească potecile laterale sau acostamentul drumurilor publice

– Când lipsesc şi potecile şi trotuarele, să circule pe partea stângă , în directia de mers, cât mai aproape de marginea drumului, în şir indian (dacă se circulă în grup)

– Să nu staţioneze pe carosabil sau să se deplaseze în fugă

– Traversarea se va face numai prin locurile special amenajate (ex.zebra, indicatoare, etc.) sau cu semnalizări (semafoare)

– Traversarea se face în pas vioi, perpendicular pe axul drumului, adica pe cel mai scurt drum, numai pe marcajul pietonal, prin dreptul indicatorului „trecere de pietoni”, pe lumina verde a semaforului, sau la semnalul agentului de circulatie, cu semnificatia de „liber”.

- La intersecţiile fără „zebră” sau agent de circulaţie , etc. traversarea se va face pe la colţul intersecţiei, după ce, în prealabil, fiecare pieton s-a asigurat din ambele părţi, lăsând să treacă vehiculele care se apropie în acel moment

– Pietonii pot traversa drumul cu marcaje (zebră) numai pe lăţimea acestor marcaje!

Reguli de traversare şi sfaturi utile, pentru elevi

Întotdeauna respectaţi culorile semaforului: Roşu - AŞTEPTĂM; Galben - NE PREGĂTIM; Verde - TRAVERSĂM.

* Înainte de a traversa pe o trecere de pietoni sau pe la colţul străzii, asiguraţi-vă că atât din partea stânga a voastră cât şi din dreapta, nu se apropie nici o maşină

* Atenţie la sirena poliţiei, pompierilor sau salvării. Când o auziţi, măriţi atenţia, ochii-n patru, grăbiţi traversarea dacă aţi început-o sau nu traversaţi, chiar dacă semaforul arată verde.

Se interzice pietonilor: Să circule pe autostrăzi; Să circule pe carosabil, dacă există amenajări speciale pentru ei; Sa traverseze drumul public prin alte locuri decât cele permise, ori prin locuri permise fară să se asigure; Să prelungească timpul de traversare, să întârzie sau să se oprească fară motiv; Să se angajeze în traversare atunci când se apropie masina salvării , a pompierilor, a poliţiei (cu atenţionare acustică sau luminoasă) sau coloana oficială; Să traverseze drumul public prin spatele sau prin faţa unui autovehicul sau tramvai, care staţionează; Să traverseze, strecurându-se printre autovehicule parcate în apropierea bordurii sau trotuarului; Să traverseze prin locuri cu insuficientă vizibilitate (curbe, vârfuri de pantă); Să traverseze peste calea ferată, când semnalul luminos sau poziţia barierei sau semibarierei interzice trecerea; Să traverseze în locuri unde sunt instalate dispozitive de protecţie a pietonilor, prin escaladarea acestora.

Reţetă pentru sănătate

ESTE VREMEA VINULUI FIERT

Această băutură a luat naştere mai întâi în Europa Centrală, devenind populară în Europa răsăriteană abia prin sec. XVIII. Fiind preparat cu mai multe condimente, vinul fiert are efecte benefice asupra sănătăţii, fiind chiar indicat atunci când simţiţi că vă paşte o raceală. În cele ce urmează, vă dezvăluim secretele preparării celui mai bun vin fiert, dar şi beneficiile pe care acesta le aduce sănătăţii.

- În primul, aveţi grijă să alegeţi un vin roşu sau alb, nu foarte scump. Este important să fie cât mai natural, dar nu dintre cele scumpe.

- Cel mai bun vin pentru fiert este cel demisec, deoarece vinurile dulci pot prinde un gust neplăcut în timpul fierberii.

- Foarte important, nu daţi vinul în colocot, acesta trebuie doar încălzit - nu trebuie să se depăşească temperatura de 80 de grade Celsius, altfel se va evapora tot alcoolul. De asemenea, la temperaturi mai mari se alterează gustul condimentelor.

- Pe cât posibil, nu adăugaţi zahăr! Dulceaţa zahărului poate acoperi aroma vinului.

- În afară de condimente, mai puteţi adăuga şi „suplimente“: rom, lichior, brandy sau chiar Amaretto.

- Abia după ce vinul s-a încălzit bine se adaugă condimentele: scorţişoară, sub formă de baton (beţişoare sau bucăţele), nu praf, pentru că va da vinului o consistenţă tulbure şi neplăcută; coaja de portocale, mere, nucşoară, piper, cardamon, anason, piper iute, etc.

- Însă, este recomandat să nu folosiţi mai mult de 3 condimente, pentru că vinul va căpăta un gust prea puternic, neplăcut.

- Mai întâi se adaugă condimentele uscate şi abia apoi fructele, cu doar 2-3 minute înainte de a-l lua de pe foc.

Iată şi câteva combinaţii inspirate de condimente:

- scorţişoară, cuişoare şi coajă de portocală;
- scorţişoară, coajă de portocale şi câteva felii de mere;
- scorţişoară, măr şi anason;
- scorţişoară, piper şi cuişoare;

Beneficiile vinului fiert

Este o bună sursa de antioxidanţi, flavonoide şi compuşi fenolici. O substanţă din sâmburii şi coaja strugurilor roşii, resveratrol, protejează sănătatea celulară şi pe cea a inimii. Vinul fiert ajută la tratarea răcelilor şi a virozelor. De asemenea, acesta îmbunătăţeşte circulaţia sanguină, mai ales dacă conţine piper, scorţişoară sau ardei iute.

REVISTA PRESEI

Ziarul „IMPULS DE ARGEŞ“

DORIN MĂRĂŞOIU ESTE NOUL PREŞEDINTE AL ATOP

De săptămâna trecută, fostul vicepreşedinte al Consiliului Judeţean, Dorin Mărăşoiu, actual consilier judeţan social-democrat, este noul preşedinte al Autorităţii Teritoriale de Ordine Publică. Funcţia pe care o ocupă în momentul de faţă Mărăşoiu este una remunerată şi a fost ocupată de fostul consilier judeţean Nicolae Velcea, cel care a devenit în iarna lui 2016 deputat social-democrat. Chiar dacă nu pare a fi o funcţie importantă, ea a mai fost dorită de încă doi actuali consilieri judeţeni, ambii de la PSD, care au râvnit postul ce, într-un final, i-a revenit lui Mărăşoiu. Autoritatea Teritorială de Ordine Publică, structură ce funcţionează în subordinea Consiliului Judeţean, conlucrează cu alte structuri de menţinere a ordinii publice din judeţ, cum ar fi Poliţia Naţională, Poliţia Locală Piteşti sau Jandarmeria, şi are ca principal obiect de activitate menţinerea unui climat de linişte şi siguranţă la nivelul judeţului. Cu experienţa acumulată în ceea ce priveşte administraţia în perioada în care a fost vicepreşedinte al CJ, Dorin Mărăşoiu este pregătit să facă faţă acestei noi provocări din cariera sa de consilier judeţean, mai cu seamă, că se află la cel de-al doilea mandat.

ADI ILINCA

TREBUIE SĂ AI 11 CLASE CA SĂ OBŢII UN PERMIS DE CONDUCERE

Potrivit unui proiect de lege ce va aduce modificări legislaţiei rutiere, Guvernul a găsit o modalitatea de reducere a accidentelor rutiere prin restricţionarea accesului la examenul de obţinere a permisului de conducere. Astfel, guvernanţii şi-au propus să aducă completări la lege şi cine nu a terminat 11 clase să nu poată primi documentul. Prin această metodă se speră ca accidentele rutiere să fie reduse mai mult de jumătate datorită capacităţilor intelectuale ale noii generaţii de posesori de permise auto. Prin această metodă se mizează pe faptul că persoana aflată la volan va avea capacitatea intelectuală de a învăţa regulamentul rutier şi va reuşi să se descurce în trafic fără a comite accidente. Potrivit unor statistici s-a stabilit că accidentele rutiere cu victime au fost comise de persoane care nu au terminat învăţământul minim obligatoriu, fapt ce a contribuit la modificarea regulamentelor ce privesc obţinerea permisului. Această modificare va fi introdusă alături de alte măsuri, precum reducerea perioadei in care şoferii trecuţi de o anumită vârstă sunt obligaţi să efectueze verificarea medicală pentru a dovedi că mai sunt apţi să conducă un autovehicul ...

CRISTIAN MIHALCEA

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ“

Amânare în procesul dintre Primăria Băbana şi romii de la Costeşti

Edilii din Babana solicită schimbarea judecătoarei Filofteia Voicescu. Un nou termen din şirul proceselor dintre Primăria Babana şi romii din Costesti s-a consumat, săptămâna trecută, la Judecătoria Piteşti. Litigiul a pornit de la firma Venus Holdrung, care a facturat primăriei trei miliarde pentru şanţuri săpate de-a lungul drumurilor judeţene. Primarul nu a plătit factura emisă de firma din Costesti (romii nu au aşteptat ordin de începere al lucrărilor, nu au încheiat process-verbal de recepţie etc), aşa că s-a mers la proces. Primăria a câştigat. Romii au cesionat creanţa către o altă firmă, Argecom Metal, după care totul a reînceput. Doar că, ajutaţi de actul notarial şi de îndemânarea executorului Vârgă, romii reuşesc să ia banii din contul primăriei - cea. 3,3 miliarde lei vechi. Culmea, firma romilor a reuşit să încaseze banii în cont, ba chiar să îi retragă, deşi avea, la Finanţe, datorii de multe miliarde de lei vechi. După deschiderea procesului de întoarcere a executării, Primăria Babana a deschis un altul, de poprire a conturilor firmei Argecom Metal. Doar că, la Judecătoria Piteşti, s-a lovit de o mare problemă: instanţa le-a pus în vedere să achite o cauţiune de 20% din valoarea creanţei, adică aproape 70.000 de lei. La termenul de săptămâna trecută, printre altele, edilii din Babana au solicitat şi revocarea judecătoarei Filofteia Voicescu, dintr-un motiv foarte simplu dar şi foarte bine întemeiat. Pentru că aceeaşi judecătoare, la debutul proceselor dintre autoritatea publică locală şi firmele romilor, a dat câştig de cauză celor din urmă. Săptămâna aceasta se va decide dacă procesul va continua cu magistrata la cârma cauzei, sau nu.

A.S.

Scandal în PNL Argeş pentru funcţia de preşedinte al organizaţiei judeţene

■ ***Olimpia Doru s-a transformat în opozantul de serviciu, spre bucuria pesediştilor din Consiliul Judeţean Argeş***

Liberalii argeşeni, dar şi restul oamenilor simpli ai judeţului, au aflat cu stupiză că, de fapt, Dănuţt Bica nu conduce PNL Argeş, acesta nefiind mandatat de către Bucureşti în fruntea organizaţiei liberale judeţene. Drept pentru care, după înaintarea celor 11 demisii (dintr-un total de 16) din Comitetul Judeţean Executiv, s-a trecut la discuţii aprinse pentru selectarea unui nou potenţial lider. Golul din partea de sus a clasamentului este cu atât mai mare cu cât este nevoie şi de lider de grup în Consiliul Judeţean, lider de organizaţie municipală, lideri pentru formarea unui nou C.J.Ex. etc. Iata, însă, că încep să apară politicieni, mai noi sau mai vechi, agreaţi de colegii de partid. Un astfel de caz este cel al lui Adrian Miuţescu, dorit - important pas - de edilii liberali. Alesul primarilor pentru a prelua interimarul organizaţiei judeţene, fără drept de apel, a fost Adrian Miuţescu, fost şef al PNL Argeş, fost deputat al aceluiaşi partid. Din 19 primari prezenţi la discuţii, 18 au votat pentru Miuţescu, înregistrându-se o singură abţinere.

Ziarul „ANCHETA“

PRIMĂRIA MIOVENI A DAT ÎN JUDECATĂ CURTEA DE CONTURI

■ ***MĂRUL DISCORDIEI: PACHETELE DE SĂRBĂTORI PENTRU COPII***

În ultimul an, mai multe primării din judeţul nostru au intrat în confict cu inspectorii de conturi din pricina pachetelor pe care le dădeau copiilor şi persoanelor nevoiaşe cu ocazia sărbătorilor de iarnă. În urma controalelor efectuate anul trecut, Curtea de Conturi a României a dispus recuperarea banilor cu care au fost achiziţionate pachetele, aceste sume fiind considerate prejudicii la bugetele locale. În această situaţie delicată se află şi primăria Mioveni, căreia i se impută 1,8 miliarde de lei vechi cheltuite pe pachetele oferite de administraţie în iarna anului 2015. Bineînţeles că primarul nu a stat cu mâinile în sân şi a contestat în instanţă această decizia de imputare a Curţii de Conturi. „Este vorba despre pachetele împărţite de sărbătorile de iarnă din 2015. Suma pe care ne-o impută, cu tot cu penalităţi, se ridică la 180.000 lei noi. Nu doar noi avem această problemă, este o situaţie la nivel naţional. Nu înţeleg de ce până acum a fost voie, iar de anul trecut nu mai este. Noi ne-am ghidat după legea administraţiei şi după cea fiscală când am decis alocarea acestor sume, dar cei de la Camera de Conturi ne spun că pe normele lor nu mai avem voie. De ce nu ni s-a comunicat atunci când au primit ei această decizie?! De ce nu s-a făcut o prevenţie, să fie anunţaţi toţi primarii că nu mai au voie, din 2015, să dea pachete de sărbători?! Eu am făcut un apel către parlamentarii noştri. Am vorbit cu Simona Bucura-Oprescu, Şerban Valeca, Nicolae Velcea, Nicolae Georgescu şi i-am rugat să facă demersuri pentru reglementarea acestei situaţii, deoarece afectează primăriile din toată ţara. Şi, pentru că oferirea de pachete cu dulciuri a devenit o tradiţie şi copiii aşteaptă aceste daruri de la noi, în 2016, ca să nu mai existe probleme, am strâns fonduri din sponsorizări şi nu nea fost deloc uşor, pentru că şi ei se miră că o primărie mare nu are bani să ofere câteva cadouri", a declarat primarul Ion Georgescu. Anul trecut, Primăria Piteşti, aflată într-o situaţie similară, a întors decizia inspectorilor de conturi de la Piteşti, după ce conducerea de la Bucureşti a Curţii de Conturi a decis că sumele alocate pentru pachetele de sărbători nu trebuie imputate. Pe de altă parte, alte administraţii locale au primit răspuns nefavorabil din partea aceleiaşi instituţii, care îi obligă în continuare pe primari să recupereze banii cheltuiţi pe pachetele cu dulciuri.

ALIN MORARU

Şefii de instituţii din Argeş evaluaţi la Bucureşti

Şefii instituţiilor publice din Argeş trec prin furcile caudine ale evaluărilor anuale! Săptămâna trecută, o parte dintre aceştia au fost chemaţi la Bucureşti de către conducerea de la centru, pentru a-şi prezenta rapoartele de activitate pe anul care tocmai s-a încheiat, evaluările continuând şi în această săptămână. Săptămâna trecută, au fost la evaluare şefa Casei Judeţene de Pensii, Aida Enache, comisarul-şef al Gărzii Judeţene de Mediu, Alexandru Vâjan, urmând ca în această săptămână să înceapă evaluarea inspectorului-şef ITM - Mihail Oprescu, a şefului AJOFM - Nicolae Bădescu şi a celorlalţi şefi de instituţii care au statut de funcţionari publici.

C.D.

Ceauşescu ar fi împlinit 99 de ani.

OARE MERITA CEAUŞESCU SĂ FIE ASASINAT?

România trebuie să fie naţională şi românii naţionalişti? Altfel ţara va dispărea de pe hartă...

A trecut, şi în acest an, aproape neobservată ziua de 26 ianuarie, dată care, înainte de 22 decembrie era „sărbătorită" cu mare fast, mult prea mare pentru un stat cu formă de guvernare republică şi cu pretenţii de largă democraţie populară. Totuşi, această zi era ziua de naştere a preşedintelui (primului preşedinte) ţării şi, cel puţin formal, ea trebuia să fie remarcată într-un fel sau altul, prin transmitere de felicitări, atunci când el era în viaţă, sau de pomenit ca dată semnificativă în calendarele politice ale vremii, cu comentarii de orice natură. Tăcerea profundă îmi poate sugera mie fie o teamă care încă se menţine faţă de un regim apus, fie menţinerea năravului nostru politic că lumea începe şi se sfârşeşte cu noi, nărav care ne-a făcut, cu osebire în ultimul sfert de veac, să „nu mai avem nevoie" de istorie. Ori, cine n-are istorie este nul pe harta lumii, iar cine are dar şi-o ignoră n-are ce căuta în concertul mondial al naţiunilor. Dar, naţiunea română are o istorie de mii de ani, considerată şi recunoscută ca atare pe întregul mapamond, ca fiind naţiunea europeană cu cea mai veche istorie şi cu continuitatea existenţei sale în acelaşi teritoriu cea mai îndelungată. Ideea aceasta de a ne manifesta cu mânie (burgheză sau proletară sau, ca acum, fals revoluţionară şi democratică) asupra unor regimuri sau persoane este sinonimă cu un fel de sadism masochist despre care, în naivitatea mea, credeam că este propriu numai unei restrânse pături pe care o consideram a imposturii şi a carierismului. Nu mi-am imaginat, însă, niciodată ca această pătură să fie atât de largă! Sau poate că mă înşel şi ea nu este atât de largă cât este de zgomotoasă şi agresivă şi prin metode, care nu au nimic cu înţelepciunea politică sau cu cea mai subţire brumă de democraţie, reuşeşte să se impună unui popor anesteziat parcă de complexe nejustificate decât de un exces de bună creştere şi bun simţ civic. Îmi cer scuze posibililor mei cititori dar ce voi spune mai departe s-ar putea să deranjeze unele „conştiinţe", dar simt nevoia să mă descarc.

Marile construcţii din perioada 1970-1989 l-au dus pe Ceuşescu pe eşafod

Lui Nicolae Ceauşescu i se pot pune acum în seamă (în totalitate pe drept sau numai într-o oarecare măsură pe drept) multe fapte şi acţiuni nechibzuite, dar este nedrept sută la sută să nu îi recunoşti şi cele puţine sau mai multe acţiuni pozitive şi benefice neamului şi ţării. Este foarte adevărat că istoria o scriu cei învingători într-un moment sau altul, dar ea este făcută de popor ca erou colectiv sau însoţind un erou unitar precum au fost mulţi în trecutul românesc. Dar lipsa unei decenţe în tratarea faptelor în succesiunea lor temporală şi în semnificaţia logică a efectelor ne falsifică trecutul, ne bulversează prezentul şi, tare mă tem, ne fură viitorul firesc, aruncându-ne într-o groapă al cărei fund nu-l apreciem cu exactitate. Să nu uităm că acordarea titlui de pionier debuta cu o excursie, să zicem, la închisoarea Doftana, devenită muzeu al suferinţei şi al luptei militanţilor clasei muncitoare. Li se inocula copiilor chinurile la care erau supuşi acolo deţinuţii politici care doreau nimic altceva decât emanciparea celor ce muncesc, eliminarea exploatării omului de către om, egalitatea în drepturi şi în nivelul de trai pentru toţi locuitorii ţării, fără deosebire de naţionalitate, de sex şi de vârstă.

Ceauşescu i-a eliberat din închisori pe deţinuţii politici. El nu a fost un comunist „de tip stalinist"

După decembrie 1989 au devenit simboluri alte închisori precum Piteşti, Râmnicu Sărat sau Sighet, acolo unde alţi luptători pentru binele României, pentru democraţie şi libertatea proprietăţii au suferit şi au murit sub teroarea „bestiilor" comuniste. Nu spune nimeni pe faţă că orice regim îşi tratează la fel adversarii. Ne ferim şi acum să arătăm deschis cu argumentele ce sunt, de altfel, la vedere că la noi nu este posibilă o coabitare poltică între opoziţie şi majoritate şi că, de fiecare dată, o anumită opoziţie, cu cât este mai neînsemnată, cu atât este mai zgomotoasă şi mai violentă, cu pretenţii de ieşire în evidenţă, neglijând că astfel se îndepărtează, dacă nu chiar anulează principiile de bază ale realei democraţii. Iar, pe de altă parte, să nu uităm că ilegaliştii comunişti, care au suferit în închisorile „burgheze" pentru ideile şi convingerile lor ideologice şi politice, odată ajunşi la putere s-au dedat la repercusiuni asupra celor acuzaţi de „duşmani ai poporului" numai şi numai pentru că aveau alte idei şi convingeri politice şi ideologice. Şi unde i-a surghiunit? Ei bine în aceleaşi puşcării în care „zăcuseră" ei până la 23 august 1944. Îmi amintesc de o întrebare pe care şi-o pune Victor Petrini, eroul lui Marin Preda din „Cel mai iubit dintre pământeni": unde-au învăţat, Doamne, toate metodele astea?", referindu-se la metodele securiştilor comunişti de schingiuire în puşcării. Am spus-o şi atunci, în anii 1980 când am citit trilogia, o spun şi acum, răspunzându-i lui Petrini: de la agenţii siguranţei burgheze care-i tortura pe ei, în aceleaşi închisori şi pentru aceleaşi vinovăţii, dar cu semn schimbat. Şi, ca prin oglindă, cei ce au scăpat într-un fel sau altul din „închisorile comuniste", fie că ele se numeau Sighet sau Aiud ori Piteşti, au trăit ani buni după, iar în 1989-1990 au revigorat partidele, numite acum istorice, Dar, iată că acum, după „intrarea noastră în Europa" (ce aberaţie semantică! De parcă abia acum am picat pe acest continent deşi, cum spuneam mai sus, suntem cei mai vechi pe aici), cine vine la putere, fie că o fac prin alegeri, fie că o fac prin violenţa străzii (ambele căi democratice, nu-i aşa?) nu manifestă nici o îndurare pentru adversari, folosind aceleaşi forme ale unităţilor de forţă (doar numele fiindu-le schimbate) pentru lichidarea, nu numai formală, dar şi fizică a adversarului politic. Acum nici măcar nu mai este vorba de convigeri ideologice pentru că, în vorbe, toţi îmbrăţişază aceleaşi convingeri şi principii.

Ceauşescu, cu bunele şi relele sale, sau viceversa

Dar să ne întoarcem la Nicolae Ceauşescu pe care putem să-l acuzăm de orice, numai de lipsă de patriotism nu, şi de iubire de ţară. Ambele slujite aşa cum a crezut el că este bine, dar cu bună credinţă şi cu demnitate faţă de valorile naţiunii noastre în concert european şi mondial. El însuşi făcea parte din „armata" de ilegalişti comunişti, pensionar al diferitelor închisori politice (fie că se numea Doftana, sau Caransebeşi, ori Târgu Jiu). El nu a fost un dictator de la momentul instălării sale în formele de conducere ale partidului şi, ulterior, ale ţării, ci a devenit pe parcurs, prin obedienţa mediului în care şi-a profesat atribuţiile dobândite prin formele „democraţiei interne de partid". Un mic reemember nu cred că strică, aşa că, să ne amintim. La trei zile de la moartea lui Gheorghiu-Dej, în martie 1965, Ceauşescu a preluat funcţia de secretar general al Partidului Muncitoresc Român (acesta era numele Partidului Comunist Român la acea vreme, după asimilarea, în 1948, a unei aripi «Titel Petrescu» a Paridului Social Democrat). Odată „uns" la Congresul nouă al partidului (1965), el a afirmat că România a devenit o ţară socialistă şi a decis schimbarea numelui oficial al ţării din Republica Populară Românp (R.P.R.) în Republica Socialistă România (R.S.R.). Grupul - Maurer, Bodnăraş, Stoica, Ion Gheorghe Maurer în primul rând, nu a socotit ascensiunea lui Ceauşescu drept periculoasă şi a permis încălcarea articolului 13 din statutul partidului abia adoptat la congresul al XI-lea , care interzisese cumulul de funcţii şi a îngăduit secretarului general al PCR să ocupe, în 1967, funcţia de preşedinte al Consiliului de Stat. Ceauşescu a lărgit continuu atribuţiile Consiliului, subordonând atât Consiliul Economic, creat în 1967, cât şi pe cel al apărării, creat în 1968. Pe nesimţite Consiliul de Stat s-a transformat dintr-un organ onorific întrunul de conducere efectivă, dublând sau preluând din atribuţiile guvernului condus de Maurer.

În disputa dintre primul ministru Maurer privind industrializarea ... dreptate a avut ... „cizmarul filozof Ceauşescu"

A existat o dispută între Ceauşescu şi Maurer asupra căilor de dezvoltare a societăţii româneşti. Disputa, despre care se ştie încă foarte puţin, avea în centru problema ritmului de industrializare pe care Ceauşescu îl dorea accelerat, cu un accent şi mai sporit pe industria grea şi pe care primul-ministru Maurer l-ar fi vrut mai măsurat, fără neglijarea industriei bunurilor de consum , în acord cu resursele interne, umane, naturale şi tehnologice ale ţării. Maurer a pierdut această dispută. Şi asta pe mâna lui, fie prin laşitate, nevoind să piardă privilegiile pe care şi le câştigase, fie prin comoditate, nedorind să se angajeze întro bătălie politică urmată de un travaliu de management al proceselor economice. La numai câteva luni de la plenara din noiembrie 1971, Maurer, cu linia sa

economică, de orientare relativ liberală, era criticat indirect dar public de secretarul general fiind acuzat de neîncredere în politica partidului şi de defetism economic. Maurer a fost îndepărtat în martie 1974 după alegerea lui Ceauşescu în funcţia de preşedinte, primul preşedinte al României. La începutul carierei sale ca şef al statului, (atunci, în condiţiile partidului unic, denumirea de şef al statului nu era deloc peiorativă. Acum, însă, da!) Nicolae Ceauşescu s-a bucurat de o oarecare popularitate, adoptând un curs politic independent faţă de Uniunea Sovietică . (Începutul fusese deja făcut de „garnitura" Dej care a sesizat din timp tendinţele de destrămare a integrităţii statale a ţării prin planurile economistului Valev de integrare economică şi redistribuire a sarcinilor economice între ţările socialiste prin aşa numita distribuire economică a sarcinilor dintre state). În plus, Ceauşescu a pus capăt participării active a României în Pactul de la Varşovia, deşi formal ţara a continuat să facă parte din această organizaţie până la dizolvarea ei (1 iulie 1991). În data de 26 mai 1973 , în cursul unei vizite oficiale în Italia, Ceauşescu a fost primit în audienţă particulară de către Papa Paul al VI-lea, urmare căreia între România şi Vatican au fost reluate relaţii diplomatice, cu toată opoziţia lui Ceauşescu de revizuire a poziţiei statului român faţă de Biserica greco-catolică din România. (Îmi voi perimite, poate, cu altă ocazie sămi exprim un punct de vedere şi asupra acestei chestiuni). La 28 martie 1974 Marea Adunare Naţională a instituit funcţia de preşedinte al Republicii Socialiste România, iar Nicolae Ceauşescu a fost ales în unanimitate şi devine astfel primul preşedinte al României.

Timp de 10 ani, Ceauşescu a influenţat politicile externe ale statelor lumii

Prin politica sa externă, condusă cu abilitate, a încercat să se elibereze de dominaţia sovietică, atrăgând simpatia şi aprecierile unor mari lideri politici ca Charles de Gaulle şi Richard Nixon. În CAER, la indicaţia lui, delegaţiile române s-au opus la toate propunerile venite din partea URSS. România este una dintre cele doar două ţări comuniste europene care au participat la Jocurile Olimpice organizate la Los Angeles, în Statele Unite ale Americii în 1984. De asemenea, România a fost singura ţară din blocul răsăritean, cu excepţia URSS, care la acea vreme, întreţinea relaţii diplomatice cu Comunitatea Europeană, cu Israelul şi cu R.F.Germania. Un tratat incluzând România pe lista ţărilor favorizate de Comunitatea Europeană este semnat în 1974, iar în 1980 a fost semnat un acord vizând schimburile de produse industriale între România şi Comunitatea Europeană. România a fost singura ţară din sistemul socialist european care s-a bucurat de vizita a doi preşedinţi americani (Nixon şi Ford). În ciuda cursului independent în relaţiile politice internaţionale, introdus încă de Gheorghiu Dej, Ceauşescu s-a opus, din păcate, cu încăpăţânare introducerii oricăror reforme liberale pe plan intern. Securitatea a continuat să îşi menţină controlul draconic asupra mediilor de informare şi să înăbuşe în faşă orice tentativă de liberă exprimare şi opoziţie internă. (Din păcate, în vremurile pe care le trăim, au ajuns să fie prea dese situaţiile care ne aduc aminte de faptele şi vremurile obsedantului deceniu stalinist – 1945-1955 – prin acţiunile dubioase ale sistemelor de forţă, sub umbrela siguranţei naţionale şi sub pălăria luptei împotriva corupţiei). Se bate acum, la noi, multă monedă pe relaţia României cu Statele Unite. Să nu uităm însă că încă de pe vremea lui Ceauşescu, prin orientările şi politica acestuia, Administraţia Nixon, Statele Unite, deci, au manifestat o oarecare deschidere faţă de România, pe fondul răcirii relaţiilor dintre România şi URSS după invazia Cehoslovaciei de către URSS din 1968, invazie intens criticată de preşedintele român. Nixon a vizitat România pe 2 august 1969, iar în urma discuţiilor purtate cu preşedintele român, Nixon şi-a făcut impresia că „Ceauşescu este un marxist stalinist dur, iar discuţiile cu el sunt vivace şi exclud platitudinile uzuale diplomatice." Vizita preşedintelui Nixon în România a reprezentat prima vizită a unui preşedinte american într-o ţară comunistă, fapt care a provocat reacţii ostile din partea Uniunii Sovietice.

Lui Ceauşescu nu i-a fost frică de marea putere sovietică, înfruntând-o deschis, iar politica externă a ţării a fost cea mai prolifică din istorie ...

Astfel Moscova a trimis un avertisment clar României prin intermediul ministrului de externe Andrei Gromâko, care a precizat că „Doctrina Brejnev" (independenţa limitată) era valabilă pentru toţi membrii Tratatului de la Warşovia şi că acesta „nu va permite niciodată să se aducă atingere securităţii statelor semnatare şi cuceririlor socialismului din aceste ţări". Pe parcursul vizitei Nixon i-a solicitat lui Nicolae Ceauşescu ca România să joace un rol de mediator între Rusia şi China. Faptul că Statele Unite ale Americii considerau relaţia cu România ca utilă din punct de vedere politic, „ca un ghimpe în coasta Uniunii Sovietice", avea să ducă la o dezvoltare a sa pe perioada mandatelor preşedintelui Nixon. Astfel, Nicolae Ceauşescu a efectuat o vizită de răspuns în SUA, înoctombrie 1970. A urmat acordarea de către partea americană a unei serii de favoruri economice, culminând cu acordarea „clauzei naţiunii celei mai favorizate." Totodată, SUA a sprijinit intrarea României într-o serie de organisme internaţionale cum ar fi Acordul General pentru Tarife şi Comerţ - G.A.T.T., în 1971, sau Fondul Monetar Internaţional şi Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, în 1972." În contextul relaţiilor tensionate dintre România şi Uniunea Sovietică şi al deschiderii administraţiei Nixon faţă de România în acea perioadă, Nicolae Ceauşescu dorea să cumpere din SUA rachete antiaeriene şi antitanc (Stinger, Redeye şi TOW), în contextul în care România se bizuia pe principiul strategic al războiului întregului popor. Pe fondul deschiderii SUA iniţiate de administraţia Nixon, Nicolae Ceauşescu a făcut o vizită în Statele Unite în anul 1973, iar România comunistă a obţinut, în 1975, cum spuneam, „clauza naţiunii celei mai favorizate" printr-o serie de concesii făcute Washingtonului, inclusiv acceptul de a permite emigrarea evreilor către Israel sau Statele Unite. Iată aşadar, mai aproape de adevăr, situaţia pe care istoria va trebui să o consemneze despre cel care a fost preşedintele României, alături, fireşte, de inserarea şi tutror măsurilor negative care au afectat viaţa poporului român, a României în întregul său în vremea conducerilor treburilor statului de către acesta. Doresc, în încheiere, să semnalez câteva nedreptăţi pe care alte state nu le săvârşesc, siluind istoria. Aşa de pildă, Franco, dictatorul care a condus Spania vreme de 36 ani (1939-1975) a predat-o, la trecerea peste graniţele puterii, regelui Carlos ca a zecea economie din lume. Iosif Brosz Tito, cel considerat acum dictator, a condus Jugoslavia vreme de 35 de ani (1945-1980), vreme în care a adus social şi economic ţara foarte aproape de economia occidentală (să ne aducem aminte că pentru noi Dinarul sărbesc era considerată valută forte) şi a ţinut unite popoarele spaţiului sârbo-croat. Mouammar Kadhafi a condus dictatorial Libia vreme de 42 de ani (1989-2011), timp în care a ţinut în frâu răzbunările interne între triburile diferenţiate etnic, asigurând condiţii de trai la nivelul de civilizaţie unor populaţii aflate până la el şi tinzând să redevină, iată, după el, la limita sălbăticiei. Amintesc, în acest succint parcurs, pe Wojciech Jaruzelski care, prin introducere unei dictaturi militare a salvat Polonia de o nouă invazie sovietică, poate mai distrugătoare decât cea din urmă cu puţin peste un sfert de veac. Şi nu în ultimul rând ţin să amintesc de Bachar al-Assad care conduce „dictatorial" Siria. Staţi de vorbă cu sirianul de rând. Vă va spune, oricare dintre ei, câte facilităţi economice aveau asigurate până la izbucnirea războiului civil intern (între care, toate utilităţile locative erau gratuite). Numai că bătălia puterilor lumii pentru uriaşa pungă de petrol şi gaze din apele teritoriale ale Siriei au distrus ţara. Departe de mine de a face o apologie a dictaturilor.

Ceauşescu a condus România în favoarea majorităţii poporului român, şi nu în favoarea sa sau a familiei sale

Dar nu pot cataloga orice conducere cu mână forte drept dictatură şi, în acelaşi timp, trebuie decelate şi părţile bune ale oricărei formă de dictatură. Iată de ce salut gestul primarului comunei gorjene Stejari, Robert Păiuşi (ales pe listele PMP !!), care se declară un admirator entuziast al fostului dictator comunist Nicolae Ceaşescu, pe care îl consideră un adevărat patriot. În fiecare an, acesta obişnuieşte să meargă la mormântul din cimitirul Ghencea, şi să aprindă lumânări. Trecând peste inerentele naivităţi (impuse de vârsta extrem de mică la uciderea lui Ceauşescu şi deci necunoscând cu propriile-i percepţii epoca) trebuie să-i dăm Cezarului ce-i al Cezarului şi primarului ce este al primarului atunci când spune că speră şi îşi doreşte din tot sufletul ca într-o zi să renască tot ce s-a clădit în anii în care Ceauşescu se afla la conducere ţării: „Lui îi datorăm tot ceea ce ne înconjoară", spune primarul Păiuşi şi, îmi place să cred că, prin „Lui" el se referă la poporul român din acele vremuri. „Ne strângem mai mulţi prieteni, mai spune primarul, şi mergem la mormânt. Ducem coroane, iar eu duc în fiecare an patru candele. Este un omagiu. Este ceva uman, având în vedere clasa politică dezastruoasă care s-a creat. Nu pot să spun că a fost cel mai bun preşedinte, dar din ultimii 27 de ani este, fără îndoială, cel mai bun. Oamenii de atunci ştiau să se înţeleagă, să fie mai buni şi mai muncitori. [Din vremea lui] discutăm de fabrici, uzine, ateliere de toate felurile şi zeci şi zeci de mii de angajaţi. Până şi armata era armată", spune primarul Păiuşi acum, când nu are mai mult de 30 de ani. „Nu am prins perioada respectivă, dar am studiat documentarele din perioada aceea. Atâta timp cât România a fost pe «Breaking News» la cele mai importante posturi de televiziune... Nu i s-a mai cântat niciunui preşedinte în China sau în Coreea în limba română. (...) Am mai aflat de la părinţi, de la bunici, din «Magazinul istoric» şi văd ruinele fostelor fabrici", ne explică primarul PMP. Întrebat cum comentează că preşedintele partidului său, Traian Băsescu, a condamnat comunismul în Parlament, primarul gorjean a răspuns: „Fiecare are părerile lui". Robert Păiuşi, dixit!

VICTOR VERNESCU

Consideraţiuni privind mişcările de stradă împotriva graţierii şi sprijinul dat DNA-ului

Motto: Art.132 - „Statutul procurorilor" - „procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalităţii, al imparţialităţii şi al controlului ierhahic sub autoritatea ministrului justiţiei, având sarcina de reprezentare a intereselor generale ale societăţii şi apărarea ordinii de drept şi libertăţilor cetăţeneşti"

Incitarea la revoltă din partea PNL şi a partidelor satelite aflate sub autoritatea preşedintelui Iohannis

În ziarul Reflector Argeşean din data de 23 ianuarie 2017, cu o săptămână înainte de declanşarea marilor demonstraţii de forţă în fruntea cărora s-a aflat ilegal şi anticonstituţional, domnul preşedinte Klaus Iohannis, în paginile 16 şi 17 a respectivei publicaţii, făceam cunoscut publicului „nota de fundamentare a ordonanţei Guvernului privind graţierea unor pedepse". În preambulul acestei ordonanţe se descria pe înţelesul chiar a oamenilor simpli, care au fost motivele pentru ca guvernul nou ales în baza „sufragiului universal" din 11 decembrie 2016, a fost ales democratic. Sigur că au fost trei partide, toate aflate în eşichierul de dreapta, care au fost nemulţumite de rezultatul alegerilor, iar urmarea „nefirească" a fost aceea, pentru ca prin orice mijloace devenite ilegale, josnice şi anticonstituţionale, să oprească impetuosul program de guvernare a stângii româneşti. Sigur că aceste partide de dreapta au uitat că în prezent, în Europa şi America, partidele de dreapta, respectiv în America, alegerile au fost pierdute de democraţii lui Clinton, iar în Europa, popularii lui Merkel sunt într-o degringoladă totală, datorită unei politici greşite faţă de populaţiile celorlalte ţări din UE, iar cea mai gravă a fost politica greşită privind migraţia masivă a populaţiei de origine islamică din Orient şi ASIA. Lovitura de graţie a fost dată dreptei de câştigarea alegerilor din America, de un republican cu vederi de centru stânga, un miliardar american care a înţeles necesitatea modificării politicii agresive a Americii în lume, de cucerirea bogăţiilor majorităţilor ţărilor. Pentru a-şi atinge scopul, dreapta românească, având în frunte partidul intitulat „Partidul Salvaţi România", care nu este altceva decât o unealtă a maghiarului de origine americană George Soros, care a investit pentru destabilizarea României sume uriaşe, făcând un puternic lobby, pentru ca Transilvania deja prea mult „maghiarizată" pe timpul guvernului „maghiarofil„ Boc şi ultimului trădător de ţară adus cu forcepsul de preşedintele Iohannis, (în persoana fostului prim ministru Cioloş), să se dezlipească de România şi să se refacă Imperiul de tristă amintire de până la 1 decembrie 1918, „Austro-Ungaria".

Preşedintele Iohannis şi încălcarea gravă a Constituţiei

Toate aceste manifestări violente de stradă, bine coordonate din interior şi exterior, au avut ca fundament un lucru grav pe care Parlamentul şi cele două partide câştigătoare, USL şi ALDE, nu l-au avut în vedere. În acest context, stânga aflată la sfârşitul mandatului Guvernului Ponta în noiembrie 2015, au acceptat greşit ca USL-ul să valideze o mişcare trădătoare a preşedintelui, de impunerea unui guvern împotriva rezultatului votului democratic, prin „diversiunea incendiului de la Colectiv". Deşi prin guvernarea de stânga a legislaturii 2012-2016 s-au obţinut rezultate uluitoare în economie şi nivelul de trai, din punct de vedere politic, USL-ul din care făcea parte şi PSD-ul, având deasupra „sabia necruţătoare" a doamnei Kovesi, a cedat, acceptând un guvern impus de la Bruxelles, care să facă jocul intereselor marelui capital din ţările mari UE, privind distrugerea capitalului autohton. Prin acest guvern, preşedintele, încalcă art.80 pe care clasa politică din parlament îl uită cu desăvârşire. În acest articol încălcat grav de preşedintele Iohannis, aceasta avea datoria „de garant al independenţei naţionale al unităţii şi integrităţii teritoriale a ţării, veghind în acelaşi timp la respectarea constituţiei"... În schimb, domnul preşedinte, după cca. 2 luni de plimbări şi meditaţii prin America şi Bruxelles, unde „s-a alimentat" cu „politica anti- românească de dreapta", iar rapid a trecut la pretenţii ilegale şi anticonstituţionale, precum: „vreau guvernul meu, vreau partidul meu, vreau instituţia doamnei preşedintelui". Nu s-a mulţumit doar cu atât. Majoritatea populaţiei la votul democrat i-a spus un NU răspicat acestor pretenţii, votând un program eminamente de stânga şi în interesul României, prezentat de stânga prin PSD şi de centru stânga din partea ALDE. Imediat după 11 decembrie, domnul preşedinte a trecut la măsuri dictatoriale de blocarea actelor democratice privind numirea primului ministru, invocând fără just temei „noţiunea de penalii politici". La această „operă distructivă" a statului român, şi-a luat ca aliaţi ramura conservatoare şi anti-românească a Serviciului Român de Informaţii şi implicit ramura anti-românească din cadrul Ministerului Public care şi-a încălcat atribuţiunile constituţionale prevăzute la art. 131 şi 132 din legea fundamentală. Această ramură anti naţională, s-a numit DNA, prin transformarea PNA, având un statut ilegal preferenţial în cadrul Ministerului Public, aşa cum i-a dictat interesele doamnei Monica Macovei numită în acest post de fostul preşedinte Traian Băsescu care a câştigat alegerile prezidenţiale din noiembrie 2004. Doamna Macovei nu a reprezentat altceva decât vârful de lance al marelui capital European, cu scopul vădit de distrugerea capitalului românesc. Şi cum se putea face acest lucru decât cu o ramură a unui Parchet care a purtat şi poartă numele DNA, construit după metodele staliniste de tristă amintire când oamenii erau arestaţi şi încătuşaţi pentru ca abea după aceea să li se stabilească vinovăţia de către un judecător la fel de implicat în metodele staliniste. Acestea au fost condiţiile grave care au determinat marile demonstraţii în fruntea cărora s-a aflat preşedintele, pentru a-şi impune dictatura sa personală, lucru de care am mai scris în paginile ziarului. Numai că, cine a avut urechi să audă şi ochi să citească, poate să precizeze că punctele noastre de vedere jurnalistice nu au dorit atingerea imaginii unei instituţii de altfel foarte necesară şi obligatorie a oricărui stat, reprezentat de o ramură a unui Parchet, condus de un şef care a primit decoraţii din partea congresului american şi a statului francez, tocmai pentru serviciile aduse de această persoană privind distrugerea capitalului autohton şi implicit, slăbirea siguranţei naţionale, a independenţei şi suveranităţii statului român.

Ordonanţa de Urgenţă Guvernamentală de graţiere ... „calul Troian" al stângii condusă indecis de Dragnea

După o tegiversare nejustificată din partea preşedintelui care „a digerat" cu greu rezultatul alegerilor din 11 decembrie, prin care nu s-a materializat „**dictatorialul partidul meu, guvernul meu**„ presat de constituţie, a acceptat numirea unui guvern legitim, într-un mod „huliganic" prin părăsirea Sălii Palatului Cotroceni unde era gazdă şi unde trebuia să facă o poză de grup cu actualii miniştri. Numai că, huliganismul din conştiinţa domnului preşedinte a predominat curtoaziei şi spiritului constituţiei. Imediat guvernul a trecut urgent la treabă zi şi noapte pentru a-şi implementa conform art. 102 din constituţie „programul său de guvrnare" care a fost aprobat de Parlament, dar mai puţin digerat de preşedintele Iohannis. De la început trebuie precizat şi pentru unii analfabeţi de analişti politici şi jurnalişti, prin care atragem atenţia că „**Guvernul asigură realizarea politicii interne şi externă a ţării şi exercită conducerea generală a administraţiei publice".** Pentru analfabeţii analişti politici facem precizarea că preşedintele nu are nicio atribuţiune cu privire la conducerea administraţiei publice, care este atributul guvernului. În acest context, printre primele măsuri luate de cabinetul grindeanu, ţinând cont de discuţiile publice privind regimul de detenţie care era considerat ca un regim de exterminare în puşcării şi nu de reeducare, discuţii care au început chiar cu câţiva ani înainte, a considerat guvernul să-l însărcineze pe ministrul justiţiei, să ia „taurul de coarne" privind regimul penitenciarelor. Aceasta în condiţiile în care acestea aveau un indice de ocupare de 120-150, iar în unele chiar de 200%. Mai mult decât atât, în multe ţări din Europa sunt încarceraţi cca. 11000 până la 15000 români, care conform politicii penale a statelor, trebuiau transferaţi în România pentru ispăşirea pedepselor. În această perioadă, fiecare ministru s-a ocupat alert de elaborarea proiectului de buget. Acest lucru l-a primit şi ministrul justiţiei care a considerat necesar să elaboreze o ordonanţă de urgenţă pe care să o propună Parlamentului privind graţierea unor pedepse care ar fi degrevat Ministerului Justiţiei prin Direcţia Penitenciarelor, la cheltuirea unor sume importante din bugetul ţării, privind hrana şi întreţinerea deţinuţilor care nu aveau la activ fapte grave, iar una dintre prevederi aveau la bază faptul că nu se graţiau recidiviştii, indiferent de fapte. Faptul că programul ambiţios de guvernare era pe etape foarte scurte, totul trebuia făcut repede şi chiar cu preţul nopţilor nedormite.

Acelaşi lucru s-a făcut de către ministrul justiției care nu a dat o ordonanță de urgență imperativă de grațiere, ci a prezentat în jurul datei de 20 ianuarie, o notă de fundamentare urmată de „textul proiectului de urgență". Cine a avut ochi să citească atât textul cât şi nota de fundamentare a înțeles. Numai că, domnul preşedinte şi cele 3 partide obediente precum: PNL şi Uniunea Salvați România, conduşi din Franța din banii domnului Soros şi ramura ungurească pentru alipirea Transilvaniei la Ungaria, nu au fost de acord, fără în schimb să citească. Drept urmare, cu o săptămână înainte, domnul preşedinte a premeditat într-o duminică o mare demonstrație de forță în care s-a criticat totul în România. În prima zi de protest, aceasta a fost dedicată sprijinului dat de DNA şi a Serviciilor de informații, unde în prezent se pare că se duc lupte în interiorul sistemelor de siguranță națională, între SRI ca unitate dominantă, parte componentă a CIA, şi celelalte componente ale siguranței naționale, SIE- Serviciul de Informații externe, DIA- Serviciul de Informații a Armatei, DIPI- Serviciul de Protecție absolut obligatoriu pentru Ministerul de Interne. Mia mult decât atât, lupta dintre acestea, a început cu mult timp înainte, când domnul preşedinte a dorit să-l demită nejustificat pe directorul CIA, Răzvan Ungureanu. Numai că acesta, în final, probabil la presiuni externe, s-a lăsat învins, fără însa ca Parlamentul să ia o atitudine fermă. Aceasta este scurta şi neâmblânzita luptă pentru putere a preşedintelui, sprijinită de unii membrii ai SRI şi ramura anti-românească a DNA. În acest context, obligatoriu, vom publica atât cât ne permite spațiul, textul proiectului de OUG. Ne repetăm: „**PROIECTUL ŞI NU LEGEA**„, cum greşit au înțeles manifestanții. Cu privire la modificările Codului penal şi de procedură Penală care nu au fost bine primite de procurorii DNA, datorită faptului că prin deciziile Curții Constituționale, procurorii DNA erau obligați să respecte normele internaționale de drept încălcate grav în procesul lui Voiculescu, Nicolescu, şi a altor reprezentanți ai capitaliştilor autohtoni care au încercat fără succes să se opună influenței marelui capital European care a cuprins întreaga Românie, transformând-o într-o piață de desfacere. Noi nu spunem că respectivii nu au încălcat unele norme impuse de la Bruxelles cu privire la unele fonduri Europene, privind cheltuirea unor sume. Numai că, aşa cum spunea Curtea Constituțională, la elaborarea faptei, trebuia să existe obligatoriu intenția şi vinovăția.

Textul proiectului de OUG:

Art. 1:

(1) Se grațiază în întregime pedepsele cu închisoare de până la 5 ani inclusiv precum şi pedepsele cu amendă aplicate de instanța de judecată.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indiferent de modalitatea de executare a pedepsei închisorii dispusă de instanță.

Art. 2 Se grațiază în parte :

a) cu 1/2 pedepsele cu închisoare aplicate persoanelor care au împlinit vârsta de 60 ani, femeilor însărcinate (gravide) sau persoanelor care au întreținere minori cu vârsta de până la 5 ani;

b) cu 1/2 sau, după caz, cu restul de pedeapsă neexecutat din pedepsele cu închisoare aplicate persoanelor care, conform expertizei medico-legale emisă de instituțiile abilitate sunt diagnosticate cu boli incurabile în faze terminale;

Art. 3:

(1) Prevederile art. 1–2 nu se aplică celor condamnați pentru infracțiuni săvârşite în stare de recidivă şi celor care sunt recidivişti prin condamnări anterioare;

(2) Grațierea este condiționată de achitarea despăgubirilor la care persoana condamnată a fost obligată prin hotărâre judecătorească definitivă, în termen de 1 an de la punerea în libertate.

(3) Pevederile alin. (2) nu se aplică condamnaților pentru care se grațiază potrivit art. 2 lit. a) şi b);

(4) Nu beneficiază de prevederile Art.1 cei care au săvârşit următoarele infracțiuni:

A. Infracțiuni reglementate de Codul Penal:

1) infracțiunile contra siguranței statului prevăzute în art. 155-173 Cod penal anterior şi în art. 394-412 Cod penal în vigoare;

2) infracțiunile de omor prevăzute în art. 174-177 Cod penal anterior şi în art. 188-191 Cod penal în vigoare;

3) vătămare corporală gravă prevăzută de art. 182 Cod penal anterior şi în art. 194 Cod penal în vigoare;

4) lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte prevăzute de art. 183 Cod penal anterior şi în art. 195 cod penal în vigoare;

5) lipsirea de libertate în mod ilegal prevăzute de art. 189 Cod penal anterior şi în art. 205 cod penal în vigoare;

6) violarea de domiciliu prevăzută în art. 192, alin 2 Cod penal anterior şi în art. 224 alin.2 cod penal în vigoare

7) şantajul prevăzut în art. 194 Cod penal anterior şi în art. 207 cod penal în vigoare

8) violul prevăzut de art. 197 Cod penal anterior şi în art. 2018 cod penal în vigoare;

9) actul sexual cu un minor prevăzut de art. 198 Cod penal anterior alin 2-4 şi în art. 220 alin 2-4 cod penal în vigoare;

10) agresiunea sexuală prevăzută în art. 219 Cod penal în vigoare

11) corupția sexuală prevăzută de art. 202 Cod penal anterior şi în art. 221cod penal în vigoare;

12) incestul prevăzut de art. 203 Cod penal anterior şi în art. 377 cod penal în vigoare;

13) furtul prevăzut de art. 209 Cod penal anterior şi în art. 229 cod penal în vigoare;

14) tâlhăria prevăzută de art. 211 Cod penal anterior şi în art. 233 – 234 cod penal în vigoare;

15) pirateria prevăzută de art.212 Cod penal anterior şi în art. 235 cod penal în vigoare, precum şi tâlhăria sau pirateria urmată de moartea victimei prevăzută de art. 236 cod penal în vigoare;

16) înşelăciunea prevăzută de art 215 alin 2-5 Cod penal anterior şi în art 244-245 cod penal în vigoare;

17) ultrajul prevăzut de art. 239 Cod penal anterior şi în art. 257 cod penal în vigoare;

18) tortura prevăzută de art. 267 1 Cod penal anterior şi în art. 282 cod penal în vigoare;

19) represiunea nedreaptă prevăzută de art. 268 Cod penal anterior şi în art. 283 cod penal în vigoare;

20) evadarea prevăzută de art. 269 Cod penal anterior şi în art. 285 cod penal în vigoare;

21) înlesnirea evadării prevăzută de art. 270 Cod penal anterior şi în art. 286 cod penal în vigoare;

22) părăsirea postului şi prezența la serviciu în stare de ebrietate prevăzută de art. 275 alin. 3 Cod penal anterior şi în art. 331 alin. 3 cod penal în vigoare;

23) neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă prevăzută în art. 329 alin. 2 cod penal în vigoare

24) nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive prevăzută de art. 279 1 Cod penal anterior şi în art. 345 alin 2-4 cod penal în vigoare;

25) falsificarea de monede sau de alte valori prevăzută de art. 282 Cod penal anterior şi în art 310-312 cod penal în vigoare;

26) falsificarea de valori străine prevăzută de art. 284 Cod penal anterior;

27) deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori prevăzută de art. 285 Cod penal anterior şi în art. 314 cod penal în vigoare;

28) luarea de mită prevăzută de art. 254 Cod penal anterior şi cod penal în vigoare;

29) darea de mită prevăzută de art. 255 Cod penal anterior şi art. 290 cod penal în vigoare;

30) traficul de influență prevăzut de art. 257 Cod penal anterior şi art. 291 cod penal în vigoare;

31) cumpărarea de influență prevăzut de art. 292 cod penal în vigoare;

32) nerespectarea dispozițiilor privind importul de deşeuri şi reziduuri prevăzute de art 302 2 alin. 2 Cod penal anterior;

33) relele tratamente aplicate minorului prevăzute de art. 306 Cod penal anterior;

34) traficul de stupefiante prevăzute de art. 312 Cod penal anterior;

35) falsificarea de alimente sau alte produse prevăzute de art. 313 Cod penal anterior şi în art. 357 cod penal în vigoare;

36) proxenetismul prevăzut de art. 329 Cod penal anterior şi în art. 213 cod penal în vigoare;

37) constituirea unui grup infracțional organizat prevăzut de art. 367 cod penal în vigoare;

38) racolarea minorilor în scopuri sexuale prevăzută de art 222 cod penal;

39) sclavia prevăzută de art. 209 cod penal;

40) traficul de persoane prevăzută de art. 210 cod penal;

41) traficul de minori prevăzută de art. 211 cod penal;

42) folosirea serviciilor unei persoane exploatate prevăzută de art. 216 cod penal ;

43) folosirea prostituției infantile prevăzută de art. 216 alin 1 cod penal;

44) pornografia infantilă prevăzută de art. 374 cod penal;

45) fraudele comise prin sistemul informatic şi de plată electronice prevăzute de art. 249 – 251 cod penal;

46) traficul de migranți prevăzută de art. 263 cod penal;

47) facilitarea şederii ilegale în România prevăzută de art. 264 cod penal

48) divulgarea informațiilor secreta de stat prevăzută de art. 303 cod penal;

49) ultrajul judiciar prevăzut de ar. 279 cod penal;

50) cercetarea abuzivă prevăzută de art. 280cod penal.

(textul proiectului se continuă în numărul viitor...)

Şoferi, păzea! Modificarea Codului rutier din 21 ianuarie 2017

Amenzi mai mari, maşinile parcate pe trotuar pot fi ridicate, iar vorbitul la telefon sancţionat drastic

Noului Cod Rutier intră de astăzi în vigoare. Potrivit noilor reglementări, şoferii se vor gândi de două ori înainte de a lua decizia de a vorbi la telefon în timp ce se află la volan. Dacă vor fi prinşi vorbind la telefon în timp ce conduc un autoturism, riscă amenzi în cuantum de 1.600 de lei, la fel ca şi în cazul în care vor fi depistați că nu poartă centura de siguranță, de zece ori mai mult decât amenzile de până acum. Depăşirea limitei de viteză cu 51 până la 60 de kilometri pe oră se sancționează cu amenzi din clasa a IV-a, cuprinse între 9 şi 20 de puncte amendă, adică între 720 şi 1.600 de lei. În plus, se ridică şi permisul de conducere pentru 90 de zile. În cazul depăşirii limitei de viteză cu peste 60 de kilometri pe oră, se aplică amenzi din clasa a V-a, care implică sancțiuni cuprinse între 21 şi 50 de puncte amendă (între 1.680 şi 4.000 de lei), plus suspendarea permisului de conducere pentru 180 zile. În cazul în care depăşirea vitezei legale cu mai mult de 60 de kilometri pe oră se soldează cu un accident rutier urmat exclusiv de pagube materiale, se aplică sancțiuni din clasa a VI-a, care implică de la 51 până la 120 de puncte de amendă (între 4.080 şi 9.600 de lei), la care se adaugă suspendarea permisului pentru un an. În cazul în care accidentul se soldează cu victime, perioada de suspendare a permisului se dublează la doi ani. Noul Cod Rutier mai prevede că dacă un şofer se află la volan sub influența băuturilor alcoolice, care are o îmbibație alcoolică cuprinsă între 0,2 -0,5 g/l alcool pur în sânge, respectiv 0,15 – 0,25 mg/l alcool pur în aerul expirat, se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a V-a de sancțiuni (21 la 50 puncte-amendă) şi cu suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 180 de zile". În cazul în care îmbibația alcoolică este de peste 0,5 g/l alcool pur în sânge, fapta constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani. Potrivit noului Cod Rutier, vor fi sancționați cu 9 până la 20 de puncte-amendă şi suspendarea permisului până la trei luni numai şoferii care: nu acordă prioritate, depăşesc sau trec pe roşu şi provoacă un accident rutier soldat exclusiv cu pagube materiale. În cazul în care un şofer nu îşi achită amenda în termen de 30 de zile, permisul de conducere îi este suspendat. Suspendarea efectivă a permisului are loc, însă, după alte 15 zile de la comunicarea dispoziției de suspendare. Sumele aferente amenzilor percepute pentru contravenții rutiere vor fi vărsate într-un cont unic deschis la Trezorerie, din care vor fi transferate ulterior către primării şi care va fi verificat de către Poliție. Amenda maximă, de 9.600 de lei, va fi aplicată şoferilor care nu opresc la trecerea la nivel cu calea ferată, atunci când semnalele acustice şi vizuale sunt pornite. De asemenea, cu 9.600 de lei vor fi sancționați şi şoferii care sunt implicați în accidente rutiere şi au o alcoolemie mai mare de 0,25 la mie în aerul expirat. Şoferii care se încumetă să treacă pe culoarea roşie a semaforului vor fi sancționați cu amenzi de 4.000 de lei.

O altă prevedere a noului Cod Rutier face referire la transportul copiilor. Astfel, copii sub 12 ani nu pot fi transportați pe scaunele din față, cu excepția bebeluşilor care sunt transportați cu dispozitive speciale de acest fel. Copiii cu vârste de până la 3 ani nu mai pot fi transportați decât în scaune speciale. De asemenea, copiii cu o înălțime de cel mult 135 de centimetri trebuie transportați în scaun. Este obligatoriu ca dispozitivele de fixare în scaun să fie omologate şi adecvate pentru caracteristicile fizice ale copiilor. Cod Rutier: Noile reguli privind parcarea maşinilor pe trotuare intră în vigoare de sâmbătă.

Hotărârea Guvernului nr. 965/2016 intră în vigoare sâmbătă, 21 ianuarie 2017 şi face referire şi la noile reguli privind parcarea maşinilor pe trotuare

HG 965/2016 va modifica Regulamentul pentru aplicarea Codului Rutier. Potrivit noilor reglementări adoptate de Guvern în 29 decembrie, ridicarea vehiculului reprezintă măsura tehnico-administrativă pe care polițistul rutier o poate dispune în una dintre situațiile când vehiculul staționează neregulamentar pe partea carosabilă.

Noile articole stabilesc clar care sunt situațiile în care se pot ridica vehiculele staționate voluntar neregulamentar:

a) în toate cazurile în care este interzisă oprirea voluntară;

b) în zona de acțiune a indicatorului cu semnificația „Staționarea interzisă" şi a marcajului cu semnificația de interzicere a staționării;

c) pe drumurile publice cu o lățime mai mică de 6 m;

d) în dreptul căilor de acces care deservesc proprietățile alăturate drumurilor publice;

e) în pante şi în rampe;

f) în locul unde este instalat indicatorul cu semnificația „Staționare alternantă", în altă zi sau perioadă decât cea permisă, ori indicatorul cu semnificația „Zona de staționare cu durata limitată" peste durata stabilită."

Ridicarea vehiculelor constituie serviciu public şi se realizează pe durata a 24 de ore, de către administratorul drumului public sau, după caz, de către administrația publică locală. Ridicarea vehiculului nu se dispune sau, dacă a fost dispusă, nu se pune în executare sau încetează, în cazul în care în vehicul este vizibilă prezența unor persoane. Totodată, nu se pot ridica vehiculele aparținând unei instituții, care desfăşoară o acțiune de intervenție sau misiune cu caracter de urgență. Conducătorul vehiculului este direct răspunzător în situația în care prezența unor persoane în vehicul nu este vizibilă cu ocazia dispunerii sau punerii în executare a măsurii tehnico-administrative.

În ce constau operaţiunile de ridicare a maşinii:

Operațiunile executate pentru ridicarea vehiculului constau în ridicarea, transportul şi depozitarea vehiculului. Transportul la locul de depozitare se face în condiții care exclud deplasarea pe propriile roți a vehiculului ridicat. Transportul la locul de depozitare nu se mai execută dacă, până la inițierea acestuia, proprietarul sau utilizatorul vehiculului ridicat se prezintă la locul ridicării şi este de acord cu suportarea cheltuielilor efectuate. În acest caz se suportă doar contravaloarea operațiunii de ridicare. Depozitarea se face numai în spații corespunzătoare, special amenajate de către administratorul drumului public sau, după caz, de către administrația publică locală. Pe perioada depozitării, vehiculele ridicate se află în paza administratorului drumului public sau, după caz, a administrației publice locale. Administratorul drumului public sau, după caz, administrația publică locală răspunde pentru eventualele avarii cauzate vehiculului ca urmare a efectuării operațiunilor de ridicare, transport şi depozitare, în condițiile prevăzute de lege.

Procedura de restituire a autovehiculului:

Vehiculul ridicat se restituie după ce se face dovada achitării tarifului aferent operațiunii/operațiunilor efectuate, în baza documentelor care atestă proprietatea ori deținerea legală a acestuia. Restituirea se face gratuit în cazul vehiculelor care executau o acțiune de intervenție sau misiune cu caracter de urgență. Programul de restituire a vehiculelor depozitate în spațiile special amenajate se asigură prin serviciu continuu, pe durata a 24 de ore. Şoferii agresivi şi şmecherii la volan vor plăti amenzi grele. Senatorii au pregătit mai multe modificări la Codul Rutier prin care cei care claxonează nejustificat sau aruncă mucuri de țigări pe geam vor plăti amenzi de până la 1000 de lei. Pe lângă o amendă, şoferii care conduc pe trotuar sau fac slalom printre autoturisme rămân şi fără permis de conducere pentru două luni.

Printre prevederile Codului Rutier care vor fi dezbătute de senatorii în Comisia de Transporturi este şi cea care reintroduce sancțiunea ridicării autovehiculului. Maşinile vor putea fi ridicate atât de autoritățile publice, dar şi de operatori privați. Şi nici amenda pentru parcarea neregulamentară nu este de neglijat. Va fi de aproape 625 de lei, iar cei care nu o achită în 24 de ore, vor mai fi nevoiți să plătească alți 300 de lei pentru fiecare zi de întârziere. Cât despre amenzile de circulație, cel mai dur vor fi sancționați vitezomanii. Şoferii prinşi cu viteză mai mare de 60-70 de km/h peste limita legală riscă o amendă maximă de 6250 de lei şi li se mai ia şi permisul pentru trei luni. Între 2600 şi 6200 de lei plus 6 puncte de penalizare pot fi sancționați şi şoferii care depăşesc cu 30-40 de km/h viteza maximă. Cei care fac întreceri neautorizate dar şi şmecherii cu girofar sau cu aparate pentru detectarea radarelor, vor plăti o amendă de până la 2500 de lei. Agresivii la volan, adică şoferii care frânează brusc, fac slalom printre maşini sau depăşesc coloana de la semafor, rămîn două luni fără permis şi plăteasc între 700 şi 1000 de lei. Tot la fel de mult vor fi taxați şi motocicliştii care circulă pe o roată, cei care aruncă mucuri de țigară pe geamul maşinii sau blochează intersecțiile. O prevedere în plus este cea referitoare la biclişti. Ei vor fi amendați cu câte 625 de lei dacă nu circulă pe banda special destinată.

Vorbitul la telefonul mobil în timpul mersului, **nepurtarea centurii de siguranță sau neacordarea de prioritate** maşinilor de intervenție îi lasă pe cei prinşi fără 625 de lei.